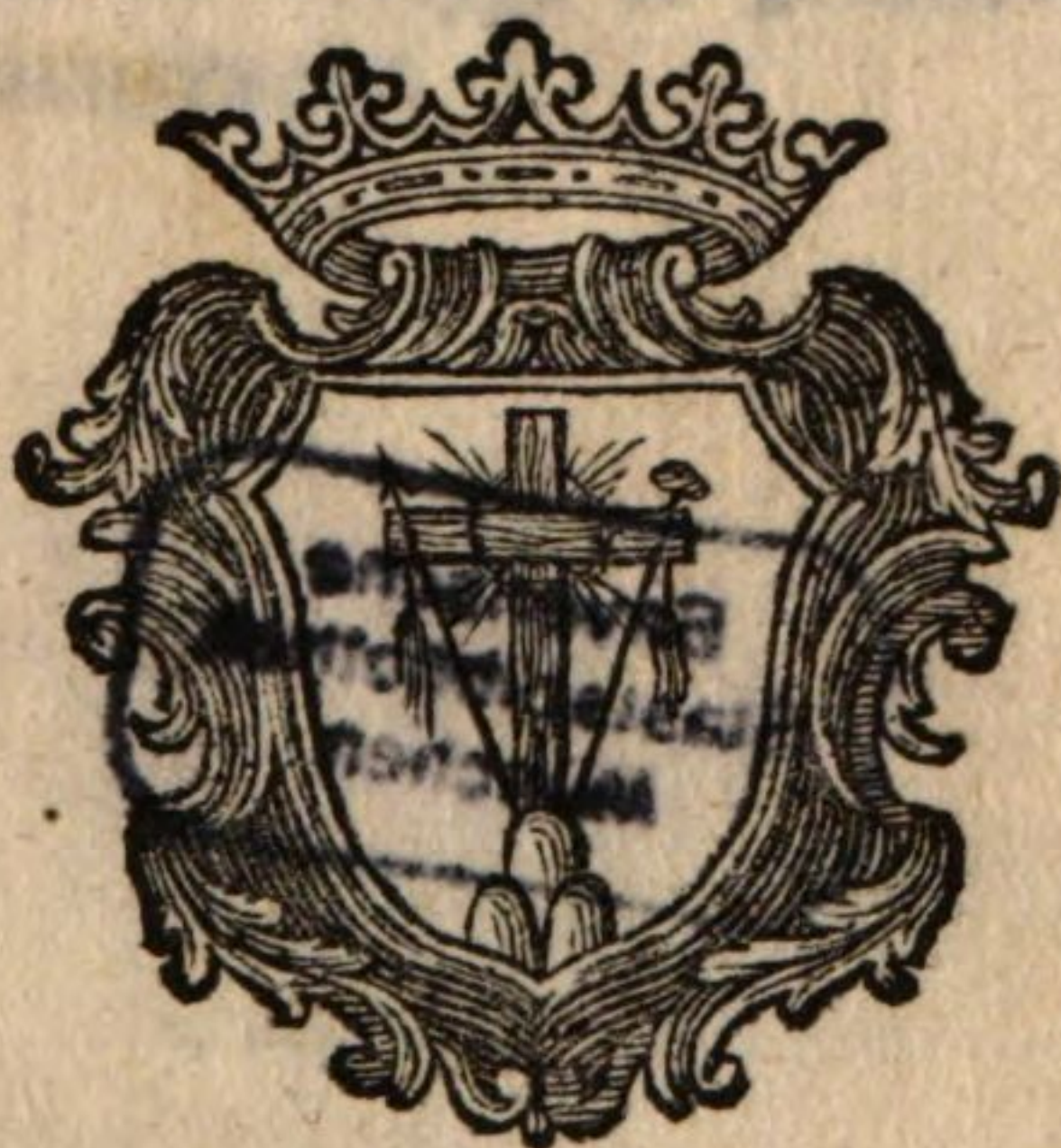

CONSTITUTIONES
CONGREGATIONIS
CLERICORUM SÆCULARIUM
DOCTRINÆ CHRISTIANÆ.

Anno M. DCC. XXXIII. in Comitibus
generalibus Lutetiæ Parisiorum
habitis.

Recognita, Approbata, & Recepta.

R O M Æ M. DCC. XLVII.

Ex Typographia Joannis Zempel prope
Montem Jordanum.

Superiorum permissu.

CONSTITUTIONES
CONGREGATIONIS
CLERICORUM SECVLARIVM
DOCTRINÆ CHRISTIANÆ.

Anno M. DCC. XXXII. in Conventu
Generalibus Lucens. Parisiorum
habitis.

Recognita, Approbata, & Recepta.

R O M A. M. DCC. XLVII.
Ex Typographia Joannis Zempel prope
Montem Jordanum.

Superiorum Petrus.

REIMPRIMATUR,

Si videbitur Rmo Patri Magistro Sacri Palatii Apostolici.

**Pro R. P. D. Vicesg. I. Simonettus
Locumtenens.**

REIMPRIMATUR.

**Fr. Raymundus Palombi Magister Socius
Rm̃i P. Mag. Sacri Palatii Apostolici .**

T. R. P. D. Nicl. A. Simonini
Locumtenens.

CONSTITUTIONES

CONGREGATIONIS CLERICORUM SÆCULARIUM

DOCTRINÆ CHRISTIANÆ.

*Observationes præviae in Congregationis
Institutionem, Statum, præci-
puumque Officium.*

D finem proximè accedente
sexto supra decimum sæcu-
lo (a), Doctrinæ Christia-
næ Congregationem in Ci-
vitate Avenionensi instituit,
Vice-Legati auctoritate fretus, vir exi-
miæ pietatis VENERABILIS CÆSAR
DE BUS, natione Gallus, patria Caval-
licensis in Comitatu Venayssino, genere
nobilis, statu Sacerdos, & Cavallicensis
Ecclesiæ Canonicus; adjunctis sibi è Cle-
ro quibusdam sociis, qui morum innocen-
tia,

(a) Congregationis Institutio 1592.

tia, Ecclesiasticæ disciplinæ studio, doctrina, salutis animarum zelo, inter multos eminebant.

Sic Instituta Congregatione, vix exactum erat quinquennium (a), cum, supplicante & movente Cardinali Taurusio, tunc Avenionensi Archiepiscopo (b), eam Clemens VIII. Summus Pontifex Apostolica auctoritate approbavit & in perpetuum confirmavit, multis spiritualibus gratiis addita Sancti Joannis veteris Ecclesia Avenionensi, in qua suis vacaret exercitiis.

Est autem Congregatio hæc juxta mentem (c) & statuta ipsius Fundatoris, Clericorum Sæcularium Societas (d); à quo tamen statu prorsus recessit (e), cum Italicæ Clericorum Regularium fuit unita; sed eam, dissoluta ejusmodi unione, in pristinum suum sæcularem statum restituit Innocentius X. (f) Apostolicis Litteris: quibus, ad perpetuam & inconcussam rei confirmationem, accesserunt in Gallia, & Regiæ Litteræ & Senatum Decreta. Quoniam verò ad suum sæcularem statum

(a) Confirmatio. (b) 1597. (c) Status Sæcularis. (d) Defectio ab eo statu. (e) 1616. (f) Restitutio 1647.

tum (a) revocata Congregatio, quos ad-
mittebat, certò ac perpetuò non poterat
sibi devincire; unde ex multorum, quos
educaverat, ingrata defectione, multum
detrimenti patiebatur, indulgit Alexan-
der VII. ut omnes (b), & qui in eam ad-
missi jam fuerant, & qui posthac admit-
terentur, tria vota simplicia, Obedien-
tiæ, Castitatis & Paupertatis emitterent;
necnon votum seu juramentum in ea per-
petuò perseverandi, non dispensandum
seu relaxandum, nisi à Summo Romano
Pontifice, aut à Capitulo Generali vel
Definitorio: cum facultate, ut ejusdem
Congregationis titulo muniti Clerici, de
licentia Præpositi Generalis, vel Provin-
cialis, ad Sacros Ordines promoveri va-
lerent. Prædicti autem voti seu juramen-
ti dispensatio trium etiam aliorum voto-
rum dispensationem includit, ex declara-
tione Clementis X. Porro Apostolicæ Lit-
teræ eorundem votorum emissionem &
Sacrorum Ordinum receptionem spectan-
tes, tum Regum nostrorum, tum Supre-
marum Curiarum Decretis fuerunt con-
firmatæ.

Præcipuum denique hujus Congregatio-
nis officium est Doctrinam Christianam do-

A 2

ce-

(a) *Vota simplicia.* (b) 1659.

cere (a) : ab illo præclarum æquè ac sanctum nomen accepit : ad illud & Collegiorum regimen, & Seminariorum administrationem, & Parochiarum curam, aliaque pia munera, tanquam ad primarium Instituti scopum adducit : per illud Suorum & aliorum salutem perpetuò invigilat. Quare æquum est, ut in ipso Constitutionum limine de re tanti momenti insignis titulus præfulgeat.

CAPUT SUMMUM.

De docenda Doctrina Christiana.

Distribuitur Officii nostri exercitium in tres ordines (b) seu Doctrinæ species, quarum altera parva dicitur, mediocris altera, tertia denique magna : quæ methodus non solum à Venerabili Institute nostro tradita, ideoque præscripta nobis est, verum etiam à Sancta Sede jam dudum approbata & summopere commendata.

Parvæ Doctrinæ finis est parvulos & rudiores instruere, ut signum Sanctæ Crucis rectè ac decenter efforment, Domi-

(a) *Præcipuum Officium* (b) *Exercitii distributio.*

5

nicam Orationem, Salutationem Angelicam, Dei & Ecclesiæ Mandata, cæteroque Catechismi textus seu compendiola discant memoriter, eaque reddant etiam vulgari idiomate, rithmo & cantu adhibito, si expedire videatur.

Mediocris, seu media Doctrina (a), quam summarium vocamus, est nuda, brevis & facilis earumdem rerum explicatio, quæ fit ex plano & instar familiaris colloquii. In ea post preces *Pater & Ave*, alta voce recitatas, primùm inculcantur præcipua Fidei Mysteria, tum à pueris repetuntur dicta priori Catechesi sive summario; subsequitur deinde clara & dilucida expositio unius integræ, quantum fieri poterit, petitionis, articuli, præcepti, vel Sacramenti, vel alicujus officii Christianæ pietatis. In ejusmodi exercitio, longiores discursus omnino vitentur, frequentes fiant interrogationes, & sub finem dictorum recapitulatio, per modum dialogi in breves quæstiones divisi; addatur pium aliquod exemplum ad rem accommodatum, & ex Scriptura Sacra, aut Sanctis Patribus, aut probato quodam Auctore desumptum. Tandem, recitando *Salve Regina*, absolvitur sum-

A 3

ma.

(a) *Mediocris, sive summarium.*

marium quemadmodum Doctrina parva, ab iisdem etiam, quibus ipsum, precibus inchoanda. Porro media, de qua nunc agitur, diebus festis argumentum erit vita Sanctorum in partes aliquot distributa, vel piæ aliquæ in illam observationes: sed in solemnioribus Festis, fiat cum similibus observationibus, familiaris Mysteriorum expositio.

Magna Doctrina ea est (a), qua res eadem exponuntur quidem, sed fusiùs & paulò graviùs ac eloquentiùs; propterea è suggestu fit ejus exercitium; in quo textus alicui partium Doctrinæ Christianæ conformis, è Scriptura Sacra, pro themate sumitur, latinè profertur, vulgari redditur idiomate, paucis verbis explicatur: & omisso alio proœmio, Maria salutatur. Brevis inde adhibetur introductio, more Venerabilis Fundatoris, & omnia dicenda in duas tresve partes inter se connexas dividuntur.

In decursu orationis, nisi fortè sit sermo ad hæreticos, nullæ controversiæ tractentur; nec tunc verò nec unquam subtiles quæstiones agitentur, aut novæ opiniones attingantur; crebræ sint similitudines, exempla subinde, sed cum de-

(a) *Magna Doctrina.*

delectu adhibeantur ; non autem Gentilium dicta vel facta nisi rarò , & summa prudentia , fabulæ cautiùs , aliaque id genus profana ; sententiæ , etiam Patrum , longiores ne citentur ; græcè vel hebraicè nihil , imò latinè pauca ; nec ejusmodi quidquam quod non statim vulgari sermone explicetur : & , si de Sacra Scriptura agatur , litterali maximè sensui adhæreatur .

Procul sit stylus floridus , exquisitus & nimis cultus ; facili ac familiari utendum est , pio præsertim & ad excitandos devotionis affectus idoneo ; fiat in fine , rerum dictarum repetitio per sua capita & partes : in omnibus denique fervetur docendi modus , quem Venerabilis Institutoris nostri tum scripta tum exempla præ se ferunt , & dicta commendant .

Non solùm autem in propriis Ecclesiis , aut in Urbium Basilicis , aliisque sacris Ædibus , Congregatio docendum suscepit ; verum etiam in triviis & compitis , in Magnatum domibus , in agris , villis atque vicis , in triremibus , carceribus , xenodochiis & hospitiiis , peregrinando , ambulando , infirmos , amicosque invisendo , ubicumque demum & quacumque data evangelizandi occasione .

In majoribus nostris domibus, ubi ad emittenda vota instituuntur juvenes, toto anno habeantur tres illæ Doctrinæ species, singulis saltem diebus Dominicis & Festis solemnioribus. In Collegiis magna poterit omitti à Pentecoste ad festum Omnium Sanctorum, nisi etiam eo tempore sufficiens Auditorum concursus adesse soleat; verum omissa magna, duabus aliis, parvæ scilicet & mediæ, diligentius insistendum est.

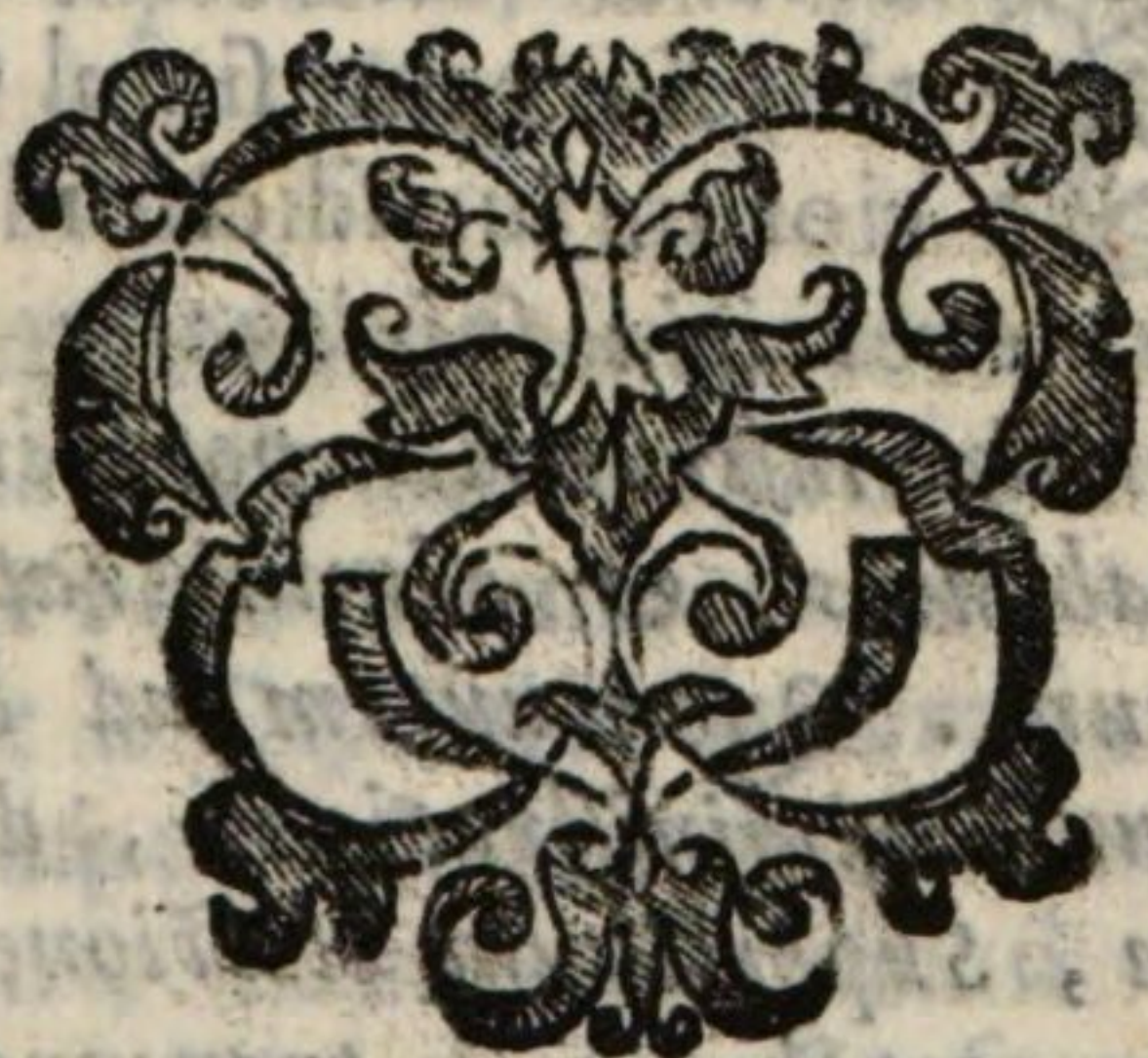
Magnæ Doctrinæ omnes Nostri interesse debent, præsertim Laici quoties habetur apud nos; tempus eligatur juventuti & plebi convocandis opportunum, quod semel assignatum mutari non expedit, nisi urgenti de causa Provincialis consenserit.

Quod ad mediam attinet, hujus exercitium maximè Rectoribus commendatur; non solum ut è suis inferioribus aptissimum tali muneri eligant, sed etiam eodem ipsimet fungantur quàm sæpius poterunt, suoque exemplo & ministerium doceant alios & provocent ad æmulationem.

Cùm autem (a), neque hætenus dicta, neque alia quàmplurima illuc perti-

(a) *Partitio Operis.*

tinencia possint observari sine certis legibus, tum regiminis ad rectum ordinem, tum vitæ ad normam, hæc duo Constitutionum genera libri duo complectentur: quæ hujus operis summa est.

LIBER PRIMUS

De Congregationis regimine.

U M Congregationem ad primævum suum statum sæcularem reduxit Innocentius X. eam simul Ordinariorum jurisdictioni subjecit in omnibus exercitia spiritualia spectantibus, seu in instruendis populis, concionibus habendis, & administratione Sacramentorum. Quod autem ad bonorum temporalium administratione, domorum gubernium, Superiorum electiones, Novitiorum receptiones, transgressiones, inobedientias, & alios domesticos excessus puniendos attinet, præmissa ad Superiores locales, Provinciales & Generales gradatim spectare debere; Ordinariorumque locorum sese in iis ingerere, aut executiones decretorum, & sententiarum dictorum Superiorum, nisi in casibus a jure permissis, suspendere nullatenus posse

se

se declaravit. Istud autem summi Pontificis præscriptum regia auctoritate, & Senatum decretis fuit roboratum.

Pertinet igitur Congregationis regimen ad prædictos gradatim Superiores; idque secundum leges ab ipsa Congregatione sancitas, & sequentibus Capitibus digestas.

CAPUT PRIMUM.

De Capitulis, & Electionibus in genere.

I. **S**uffragii jus non habebunt, nisi qui sacris Ordinibus initiati, sextum ab emissis votis annum compleverint, vel habuerint à Capitulo Generali, aut Definitorio dispensatione, quæ iis concessa, censebitur, quibuscum quoad ordinationem, gravibus de causis fuerit dispensatum. Non habebunt etiam jus illud Beneficarii nostri, nisi vel Beneficium Congregationi sit unitum; nec tunc nisi in ea domo cui unitum est, vel nostris in domibus illi resideant, vel demum jus illud ipsis fuerit à Definitorio concessum. Quibus autem concessum fuerit, eo fruuntur in illa domo duntaxat, quam

ipsis Provincialis assignaverit : non tamen in electione Discreti nisi aliunde sex vocales resideant & tunc activa tantum voce .

2. Consanguinei in primo vel secundo gradu suffragium non ferent alter pro altero sive præsente , sive absente . Si autem in Capitulo quodcumque sit , contingat tres ejusmodi reperiri ; ex his duo tantum antiquiores (modò officii aut dignitatis ratio non postulet antiquiorem juniore cedere) vocales erunt . Antiquitas autem ab emissis in Congregatione votis est repetenda .

3. Capitulum quodque plenum erit & legitimum , etiamsi defint aliqui ; modò consent eos ritè & more solito vocatos esse , & duæ tertiæ vocalium partes adsint .

4. Si qua nasceretur de jure alicujus vocalis difficultas , per duo suffragiorum tertia , cui judicio vocalis ille parere tenebitur , dirimetur à Capitulo .

5. Præpositus Generalis erit ubique scrutator natus : & similiter , tum Provincialis in sua Provincia , tum Rector in sua domo , quamvis alius Præsidis locum obtineat : Il etiam qui ipsorum defectu tenebunt locum eorum . Sed præter scrutatores natos , eligentur alii tres in Capitulo .

tulo Generali, in aliis duo tantum, quorum primus electos proclamabit.

6. Porro electio sic fiet: Scribet unusquisque in Scheda ad hoc per Secretarium parata nomen eius, quem in Domino magis idoneum censebit ad munus, de quo agitur: Schedulæ in vas immittentur, & à Præsidente, & Scrutatoribus diligenter, & submissè legentur, & fidelitè ab unoquoque scribentur; & si ve unus tantum, si ve plures per Schedulas nominati reperiantur, subicientur calculis omnes ordine professionis, prius facta de singulis ad ultimum usque inquisitione, & qui plura habuerit suffragia supra medietatem, exceptis casibus, de quibus infra, is electus declaretur?

7. Quod si duo, vel plures de nominatis habeant æqualem numerum suffragiorum supra mediam partem, subicientur iterum calculis omnes, & qui plura habuerit supra mediam partem, electus agnosceatur: Quod si secunda, & tertia vice æqualis suffragiorum numerus supra mediam partem aliquibus obtigerit, senior professione censeatur electus, & proclametur.

8. In confirmationibus verò, in quibus duo tertia suffragiorum requiruntur, si

nu.

numerus sit ejus conditionis , ut ex eo præcisè duo tertia sumi non possint ultra duo tertia numeri proximè minoris ternario mensurabilis , unum saltem attendere debet suffragium .

9. Inchoata electio interrumpi non debet , nisi consenserit per vota secreta pars major vocalium : in sessione verò proximè sequenti continuanda resumetur , quasi non fuerit interrupta .

10. Vacabit officium quodque in eo Capitulo , ad quod pertinet ipsi provide-
re : & quamvis aliqui toto tempore solito in officio non manserint , nova perinde fiet electio .

11. Cùm autem extra Capitulorum tempora munus aliquod Officialis Majoris , Provincialis , Rectorisve , quoquomodò vacare contigerit , quamprimùm fieri debet electio ; si tamen proximè sit habendum Capitulum , aut generale aut provinciale , ad ipsum illa deferri poterit , dummodo ita visum fuerit Definitorio , consenseritque Consilium Provinciae .

12. Requisitus annorum numerus , vel ætatis , vel antiquitatis , ut quis ad aliquod munus possit eligi , completus esse debet : non sufficit inchoatus .

13. Quia

13. Quia verò nihil pluris interest ad Dei gloriam , ad salutem animarum , & ad bonum cujusque Societatis quàm Superiorum electiones ; idcirco Congregatio quæ sapienter instituit certas conditiones , ut quis ad officium aliquod assumi possit , aut in eo continuari ; hoc etiam imprimis expedire judicat , ut nulla sit ejusmodi conditio à qua Capitulum generale vel Definitorium dispensare non possit , aut etiam non debeat , si necesse videatur , quo in casu duo suffragiorum tertia requirerentur .

14. Ne quis ullum munus in quovis Capitulo ambiat vel indirectè , aut ullas pactiones agat pro qualibet electione . Qui certò scirent id genus delicta , reos , vel ad Præsidem , vel ad Promotorem , vel ad ipsum etiam Capitulum denuncient : si qua foret gravis suspicio , veritas rei diligenter inquiratur : qui fuerint convicti excludantur Capitulo , & utraque voce priventur ad certum tempus , pro culpæ gravitate .

15. Nulla cujusquam admittatur abdicatio , nisi gravissima de causa .

16. In omni deliberatione tum Capitulorum , tum Definitorii Consiliorumque provincialium , proceditur per vota se-

secreta , parsque votorum major requiritur ; quæ tamen quandoque non sufficit , quandoque etiam necessaria non est .

17. Etenim si hinc inde certetur pari numero suffragiorum , iisque iterum & tertio collectis perseveret æqualitas , Præses controversiam dirimet , sequentibus exceptis casibus ; Nimirum ubi agitur de votorum dispensationibus , de recipiendis ad habitum , vel ad emittenda vota , de promovendis ad ordines , de nominationibus denique & electionibus : in quibus omnibus unum saltem requiritur supra dimidiam partem suffragium .

18. Cum verò nihil magis nocere possit quam præcipitatæ nimium , vel discordibus animis factæ deliberationes ; si res videatur , esse gravis momenti , nec levem pati difficultatem , quantum fieri poterit , non in eadem sessione finiatur in qua primum fuerit proposita , sed omnibus ac nominatim duobus tribusve peritioribus sedulo examinanda tradatur ; si autem relata ad comitia nondum fatis discussa judicetur , si varias in partes vocales abeant , nec aliunde periculum in mora sit , ut plerumque non est , exigat prudentia & aliquando pacis amor , ut disse-

ratur iterum definitio ad aliam sessionem
à Præsidente indicendam.

C A P U T II.

De Capitulo Generali.

1. **C**apitulum Generale sexto quoque
anno convocabitur, quo loco &
tempore Præpositus Generalis, de consi-
lio Definitorii designabit, tribus saltem
mensibus antequam celebretur.

2. Si verò contingat Præpositum Ge-
neralem obire aut alio quovis modo ejus
vacare officium, non completo sexennio,
Capitulum Generale celebrabitur sex in-
tra menses ab ea quacumque deficientia:
illudque Exgeneralis retro proximus,
vel eo deficiente, Assistens antiquior in-
tra quindecim circiter dies indicare tene-
bitur, nisi iudicio Definitorii occurrat
indictionis differendæ necessitas.

3. Indictio quamprimùm ad Provincia-
les, & per eos ad omnes nostras domos
mittetur, ubique publicanda, & in actis
Capitularibus inferenda.

4. Vocales Capituli generalis erunt
Præpositus Generalis, Exgeneralis retro
proximus, Provinciales, Assistentes,
Pro.

Procurator Generalis, Procurator Provinciarum, vel istis absentibus, eorum Substituti, si electi fuerint, Secretarius Generalis, Rector domus in qua celebratur Capitulum, & duo Discreti cujusque Provinciae, Rector alter, alter non Rector, in Capitulis Provincialibus proximè præcedentibus, electi.

5. Si tempore Capituli Generalis per obitum aut alio quocumque modo vacaverit Provincialis munus, aderit Capitulo tanquam vocalis & eodem modo quo Provincialis ipse adfuisset, Exprovincialis retro proximus, vel eo etiam deficiente, alius qui ex nostrarum Constitutionum præscripto, Provinciam reget. Quæ tamen Constitutio vim non habebit, nisi Sedis Apostolicæ autoritas accesserit.

6. Si nullum Provinciale Capitulum præcesserit, ex quo Præpositus Generalis obiit, vel sponte abdicavit, vel officio privatus est, tunc intervenient Capitulo Generali iidem duo Discreti, qui præcedenti interfuerunt, aderuntque eodem titulo sive Rectores, sive non Rectores tunc existant.

7. Si autem obierint illi, vel assumpti fuerint ad majora officia, quibus additum est jus ferendi suffragium in Capitulo Gene-

ne.

nerali, vel alia quavis ex causa defece-
rint; tunc Definitorium alios substituet
quomodo infra cap. 4. num. 9. præscri-
betur.

8. Discreti illi non minori jure potien-
tur in quibuscumque deliberationibus,
quam vocales alii.

9. Si tempore celebrandi Capituli eo-
ve inchoato Præpositus Generalis aut ob-
iret aut alio quolibet modo deesset, Ex-
generalis, ejusque defectu, Assistens an-
tiquior inchoabit continuabitque Capitu-
lum, eoque præsidente fient omnia, non
secus ac si Præpositus Generalis adesset.

10. Igitur indicta die, celebrabitur à
Præside Missa de Spiritu Sancto & omnes
aderunt, tum vocales tum alii ex nostris
quotquot poterunt. Eadem die, cele-
brabunt omnes in tota Congregatione,
pro felici Capituli successu; Clerici au-
tem & Laici recitabunt septem Psalmos
Pœnitentiales, vel coronam Deiparæ:
& si dies festus fuerit, communionem
applicabunt. Cætera sedulò ab omnibus
observabuntur, quæ in Litteris indictio-
nis mandata fuerint.

11. Celebrata Missa: vocales omnes
ad locum convenient, campanulæ signo.
Tum præmissis precibus alibi præscriptis,
&

& lecta Capituli indictione ; brevi sed efficaci oratione , Præses incitabit omnes ut non in eo tantum Capituli exordio , sed & toto ejus decursu seriò considerare non desinant , quid Deo , quid Congregationi , quid suæ conscientiae debeant : ab omni sint affectu privato liberi : unus sit scopus omnibus commune bonum , cum ea pace & concordia , quæ divino Spiritui placeat invocato .

12. Deinde legetur & præcedens caput de Capitulis in genere & totum istud secundum ; vel saltem quisque monebitur ut seorsum perlegat utrumque : examinantur litteræ Discretorum , item & alia quæ fortè vocales alios spectare poterunt : tandem completum declarabitur Capitulum , & cum debita religione , præstabitur ab omnibus hoc juramentum .

Ego N. N. promitto & juro coram Deo omnipotenti cunctisque hic præsentibus , me secretum servaturum in iis omnibus quæ ad Charitatem pertinent , atque in omnibus secundum Deum & conscientiam processurum . Ita me Deus adjuvet , & hæc sancta Dei Evangelia .

13. Postea eligentur primùm pro tempore .

pore Capituli Secretarius , si non adsit Secretarius generalis ; deinde tres Scrutatores , unus ex qualibet Provincia , qui servabunt inter se ordinem dignitatis aut antiquitatis , & ante quorum electionem , Scrutatores nati censebuntur Assistentes , qui statim , electis Scrutatoribus locum successivè cedent : demum eligetur & Promotor , cui per Præsidentem duo adjungentur Consultores , quorum trium unus ex qualibet Provincia desumetur , quibuscum ea examinet quæ ipsi committentur Capitulo proponenda . Poterit etiam à Præsidente unus saltem adungi Secretario , quò levetur labor ejus , ac imprimis Acta Capituli quàm accuratissime scripto mandentur .

24. His peractis , ea proponentur , quæ ad statum generalem Congregationis pertinent . Præpositus ipse Generalis & Procuratores Generales rationem reddent suæ administrationis : Provinciales , Discretique Provinciarum exponant quæ suam spectant Provinciam : Oblati libelli supplices examinabuntur , statuta fient , si quæ fieri debeant , &c. sed hoc præcipuè Præses caveat , ne quidquam nisi maturè admodum definiatur , ut dictum est Capite I. n. 18. Cùm autem ad electionem Præpositi

ti Generalis procedendum erit , Præpositus Generalis huc usque existens deponet sigillum .

15. Præpositus Generalis completo sexennio poterit ad secundum sexennium eligi ; non autem ad tertium immediatè . In ejus electione suffragium unum supra dimidiam partem sufficiet : ad ejus verò confirmationem duo suffragiorum tertia requirentur .

16. Statim atque facta fuerit ejus electio , declaretur vocalibus ; dein advocatis campanulæ signo Nostri omnibus publicetur à primo Scrutatore , & in ipso Capituli loco , in gratiarum actionem , dicatur alternatim Hymnus *Te Deum laudamus* &c. adjunctis precibus alibi præscriptis . Ab electo flexis genibus coram imagine Crucis , præstetur juramentum de bono regimine Congregationis . Præses ei tradat sigillum officii sui , omnesque per ordinem ad ejus sedentis genua procumbant reverenter , & ab eo singulis dicente *Pax tecum* , pacis amplexum accipiant . Ille deinceps Capitulo præsidebit ; ejus verò Decessor primum ab ipso locum occupabit, scrutinio adesse perget , eritque Promotor natus & Scrutator .

17. Eligendus autem Præpositus Generalis

neralis ; qui quadragesimum ad minùs annum ætatis , & ab emissis votis vigesimum attigerit ; quique sit laudabiliter functus munere Provincialis , vèl majoris Officialis (quod imprimis optandum est) vel Rectoris saltem sex annos ; maximè verò sit ejus apud nos & externos existimationis : unde sit spes , fore ut æquè suaviter ac fortiter , feliciter ac sapienter munus suum impleat , & cæteris charitate , modestia , observatione disciplinæ , & amore instituti præfulgeat .

18. In eodem Capitulo fiant electiones Officialium Generalium , scilicet Assistentium , Procuratoris Generalis , Procuratoris Provinciarum , Secretarii Generalis , duorumque Vice - Procuratorum , cùm istos eligi postulaverint Provinciæ ex quibus erunt desumendi : Superiorum etiam & Officialium , quorum munus quoquo modo tempore Capituli vacare contigerit & quorum electio ad definitorium de more pertinet .

19. Assistentes , Secretarius , & Vice-Procuratores (de Procuratoribus ipsis dicetur cap. 5. n. 9.) si per quinquennium integrum in officio permanferint , non poterunt in eo continuari nec ad aliud etiam Definitorii munus immediatè eligi .

20. An-

20. Ante Capituli finem , vel eo completo , prima die non impedita , à Præsidente celebrabitur Missa pro iis omnibus ex Nostreis , omnibus etiam Congregationis nostræ Benefactoribus , quos à tempore , Capituli præcedentis mors abstulerit , eique omnes aderunt uti superiùs , n. 10. quod idem observabit Capitulum quodque Provinciale pro iis qui in sua Provincia defuncti sunt.

21. Si quis Provincialis aut Rector in Capitulo electus adsit , in ipso præstabit juramentum de bono regimine suæ domus aut Provinciæ.

22. Non ante claudetur Capitulum , quàm lecta fuerint ejus acta , ac eorum collata & subscripta à Vocalibus omnibus exemplaria varia : unum pro Definitorio , unum etiam pro unaquaque Provincia . Ex his curabunt Provinciales ut fideliter exscribantur pro singulis domibus , electiones saltem , decreta quæque generalia & si quid in particulari suam spectat Provinciam , vel hanc aut illam ipsius domum .

CAPUT III.

De Munere Præpositi Generalis.

1. **P**ræpositi Generalis munus est totam Congregationem paterna charitate, vigili cura, maximaque prudentia regere.

2. Ad ipsum spectat de consensu Capituli generalis Constitutiones, pro bono & felici regimine Congregationis condere, conditasque, pro rerum ac temporum qualitate, variare aut interpretari, ac alias de novo edere, juxta facultatem ipsi per Litteras Apostolicas concessam.

3. Sed imprimis ipsius est Constitutionem ac votorum observationi invigilare, nec non curare omni ope, ut Provinciales in omnibus accuratè suo munere fungantur; præsertim in visitandis domibus, in excitanda Rectorum vigilantia, in prævertendis, coercendisve pravis usibus, &c. Frequentem ab ipsis exigat suæ villicationis rationem: non tantùm Provinciales, sed & omnes alios, tum superiores, tum inferiores monere poterit officii sui, quoties utile esse judicaverit. Si qua verò latius irrepan vitia, suadebit aliquod efficax remedium à Definitorio quàm primùm

afferri: & quæ decreta fuerint quæ etiam à Capitulo Generali statuta , efficiet ut ubique sine mora publicentur , atque ab omnibus observentur .

4. Semel ad minus in suo sexennio , totas Provincias , vel præcipuam saltem singularum partem visitabit per se vel per alium , de Definitorii consensu , eligendum : qui quidem visitator , suo durante Officio , ipso etiam Præposito Generali præsentem , præcedet Provincialem . In ejusmodi visitationibus observabuntur eadem omnia quæ Capite septimo statuuntur de visitatione Provincialis .

5. Præposito Generali competit omnibus Capitulis Provincialibus præsidere per se vel per delegatum à Definitorio eligendum , qui tamen vi suæ delegationis , suffragii jus in Capitulo non habebit , nisi aliunde habeat . Sedebit ante ipsum Provincialem , etiam extra Capitulum , toto sui muneris tempore ; hoc autem finito , servabit præscriptum per Constitutiones ordinem , nisi sit ex alia Provincia ; tunc etiam omnes præcessurus , donec ad Provinciam suam redierit ; quod idem fiet dum ibit ad Capitulum , sive sit ex alia Provincia , sive non . Si verò nec per se , nec per alium , Capitulis illis præsit Præpositus .

positus Generalis, non omittet vocalibus paterna scribere monita quæ magis conducere censuerit.

6. Cæterum ut Delegatus cum honore debito ubique recipiatur, peracta ejus electione Provincialis monebitur ut huic rei provideat, tum in sua, tum in aliis nostris domibus, quacunque prædicto Delegato transeundum erit.

7. Præpositi Generalis erit pro majori bono Congregationis, Superiores & alios Officiales ab officio aut absolvere aut suspendere, aut etiam deponere, & alios eligere ipsorum loco: item Rectores commutare tempore quolibet, novos etiam in novis domibus creare; sed hæc omnia non poterit, nisi consentiente Definitorio, servatis de jure servandis.

8. Ad ipsum etiam & eodem modo spectat novas domos per se vel per alium, maximèque per Provinciales acceptare, aut acceptatas deferere, easdem in Rectorum erigere, loca Novitiis instituendis destinare, aut destinata mutare, item dispensare in omnibus ab impedimento quovis, per nostras quidem Constitutiones, non autem per sacros Canones decreto.

9. Poterit, cum consensu Definitorii, bona in universum nostræ Congregationi

data, alicui loco peculiari assignare, & pecunias unius domus alteri necessitatem patienti dare, annuentibus tamen Provinciali, Rectore, & Capitulo domus unde pecuniæ transferentur.

10. Nemo nisi annuente Præposito Generali, gradum in aliqua facultate, aut dignitatem, aut officium aliquod honorificum in aliqua Diœcesi accipiet; neque Beneficium ubi sit residendum, nisi præterea Definitorii consensus accesserit; urgente tamen occasione & Ecclesiæ utilitate postulante, ad extraordinarium Provinciæ Consilium recursus ea lege permittitur, ut quam facultatem illud Consilium concesserit, nisi eam intra duos menses Definitorium ratam habeat & approbet, Beneficii collatio nulla sit, ipsumque Beneficium impetrationi subiectum.

11. In cæteris quæ per se potest concedere Præpositus Generalis, ne se præbeat faciliorem; nullamque alicujus momenti facultatem concedat, nisi in scriptis: quibus autem concessa est, ea uti non poterunt qui non prius illam suis Superioribus exhibuerint: idem intelligendum de concessionibus, quæ ad Provinciales pertinent.

12. Si quod occurrat peragendum alicujus ponderis negotium, penes est Præpo-

positum Generalem illud de consilio & consensu Definitorum alicui committere, qui vel Delegatus, vel Procurator Præpositi Generalis dici poterit; ei duntaxat causæ ille vacabit, quæ ipsi demandata fuerit; non tamen intererit Capitulo generali, vel Definitorio, nisi fortè pro reddenda suæ delegationis ratione.

13. Si quod etiam negotium Congregationis requirat fieri sumptus extraordinarios, poterit idem Præpositus Generalis, de eodem consensu Definitorii, certam summæ necessariæ portionem solvendam Provinciis imponere, pro cuiusque facultate, consulto tamen unoquoque Provinciali, cujus erit de consilio & consensu suorum Consiliariorum tribuendam ab unaquaque suæ Provinciæ domo portionem quàm maxima æquitate, Præpositi Generalis autoritate determinare: pecunias etiam ipse colliget ad Præpositum Generalem mittendas.

14. Acceptæ quæcumque à Præposito Generali pecuniæ in arca sub tribus clavis recondantur, quarum unam ipse habeat, aliæ duæ duobus tradantur Assistentibus antiquioribus. In libello, qui in arca servabitur, fideliter & accuratè notentur quæcumque vel condentur, vel extrehen-

tur summæ , qua die , unde proveniant , & in quos usus fuerint infumptæ ; quorum omnium suo fidem facient chirographo , tum Præpositus Generalis , tum Assistentes .

15. Similiter , in libro quem penes se habebit Præpositus Generalis , (nisi per Secretarium fieri expensam maluerit) sigillatim & per distinctos articulos , ex una parte describet summas acceptas , ex altera verò in quos usus fuerint expensæ , rationem redditurus in Capitulo tantum Generali coram Provincialibus ; Secretarius autem expensam si fecerit , sexto quoque mense coram Præposito Generali & Assistentibus rationem reddet .

16. Licet in domo & Provincia , in qua Præpositus Generalis residebit , Provinciales & loci Superior suo debeant officio fungi , perinde ac si non adesset , servata semper debita reverentia , honoribusque deferri solitis ; poterit tamen , si ipsi videbitur , diebus festis solemnioribus Missam communem celebrare , totique Officio divino præesse : item & exequiis defunctorum , aliisque præcipuis solemnitatibus , cereos , cineres , palmas benedicere , &c.

17. Illum inter loquendum nostri , Re-
ve-

verendum Patrem appellabunt, in scribendo, *Reverendum admodum*. Utetur sigillo majori in rebus gravioribus, minori in communibus, & utrique impressa erit effigies docentis Christi, cum inscriptione, *Docete omnes gentes*; erit autem hæc circumscriptio, *Præpositus Generalis Congregationis Doctrinæ Christianæ*.

18. Laicum habebit suo addictum obsequio: ad altare Acolythi duo, vel unus saltem, ipsi ministrabunt: diebus solemnioribus ei prætereà Sacerdos assistet.

19. Quod si contingat ipsum obire, vel deficere alio quocumque modo, Ex-generalis retro proximus, aut ejus defectu, Assistens antiquior ordinaria autoritate, fungatur, donec alter Præpositus Generalis in Capitulo generali fuerit electus.

20. Præpositi Generalis abdicationem, si fieri contingat, poterit Definitorium, admittere, consultis tamen prius extraordinariis cujusque Provinciæ consiliis, & adscito ad deliberandum Provinciæ in qua Definitorium residebit, Provinciali, qui Provinciæ suæ nomine sententiam dicet & suffragium feret; admissa verò ejusmodi abdicatione, Ex-generalis mediati erit Congregationem regere, vel eo deficiente, antiquioris Assistantis; immediatus autem

seu qui abdicaverit , tanquam privatus habebitur , nec in Definitorio habebit locum.

C A P U T IV.

De Definitorio Generali.

1. **I**N Definitorio Generali , in quo duo consanguinei in primo vel secundo gradu admitti non poterunt , jus habent suffragii Præpositus Generalis , Ex-generalis retro proximus , qui est Assistens natus , Assistentes alii , Procuratores Generales , Secretarius Generalis , ac denique Procuratores , illis absentibus , vires eorum gerentes , si fuerint electi .

2. Nihil quod ad totius Congregationis regimen pertineat , sola Præpositi Generalis autoritate fiat , si videatur esse alicujus momenti , sed de consilio & consensu Definitorum in eadem civitate existentium ; in rebus autem levioribus convenit ab ipso saltem consuli Assistentem illius Provinciæ , cujus interest .

3. Quod ut præstare possit , Provinciarum Assistentes , ut & Secretarius generalis ab ipsius latere nunquam discedant , nisi aliter justa de causa & ad breve tempus , ipsi visum fuerit .

4. De-

4. Definidores absentes de rebus quibusque alicujus ponderis, quæ vel ad totam Congregationem, vel ad eorum saltem Provinciam attinent, si commodè fieri possit, consulantur, aut certè quid de illis fuerit in Definitorio determinatum discant maximè, per alium suæ Provinciæ Definitorum.

5. Quin etiamsi novum aliquod occurrat negotium gravioris momenti, id est ad totius Congregationis, vel quietem, vel statum spectans, judicio Definitorum præsentium, nec illud ad Capitulum Generale possit remitti, non modò convocari debent, aut saltem diligentissimè consuli Definidores absentes, sed & consilia Provinciarum audienda sunt; ut re tota severius discussa, quod magis in Domino expedire visum fuerit, statuatur, & nihil omnino prætermittatur quod ad pacem & concordiam in tota Congregatione fovendam conducere existimabitur.

6. Si contingat Præpositum Generalem ipsum abesse & negotium aliquod ad usque reditum ejus differri non possit, Ex generalis, vel Assistens antiquior poterit convocare Definitorium; quod tamen (quantum in ipso erit) nonnisi ex man-

dato Præpositi Generalis quidquam tractabit, neque morabitur eum de re deliberata facere certiores.

7. Rectorum, Consiliariorum Provincialium, & Discretorum qui ad Capitulum Generale delegantur, abdications mittentur ad consilium Provinciæ; quo consulto & audito admitti poterunt à Definitorio. Provinciales verò aut Officiales Majores abdicare si voluerint, abdicacionem recta ad Definitorium mittent.

8. Si quis autem in casu, aut illius ultionis abdicacionis, aut obitus, aut depositionis ab officio, aut cujuscunque deficientiæ, eligendus sit Provincialis, vel Officialis Major, vel Rector, vel Consiliarius Provinciæ, vel Discretus pro Capitulo Generali; si quis etiam novus Rector in nova domo sit creandus, mandante Definitorio convocabitur Consilium Provinciæ ad quam attinet: in quo per schedulas separatim tres nominabuntur, quorum unus à Definitorio eligetur.

9. Ad hujusmodi electionem, si agatur de Provinciali, Officiali Majore, vel Discreto pro Capitulo Generali, vocabuntur absentes etiam Definitores, modo

dò non longiùs itinere unius diei distent : vocati autem si non venerint , sufficient qui aderunt , etiamsi quaternarium numerum non excedant . Ad alias verò electiones , poterunt Definidores præsentés procedere , non vocatis absentibus . Qui fuerit electus , acceptis electionis suæ literis , quamprimùm eò se conferat , ubi munus suum obire possit . Definitor quidem expensis suæ Provinciæ .

10. Prudentia vetat , ne publicentur nominationes extra Consilium Definitoriumque , saltem donec electio facta fuerit .

11. Sed hoc imprimis viderint , qui ad illas concurrunt , minimè coram Deo satis esse , indignos non nominari ; sed sine peccato nominari non posse , nisi tres illos , qui circumstantiis omnibus maturè pensatis , & amandata procul omni humana consideratione , magis idonei iudicantur .

12. Nulla tamen nominatio à Consilio Provinciali facta , rejici potest , à Definitorio , nisi legitima de causa ritè probata & eidem Consilio manifestata , vocatis Definitoribus etiam absentibus , modo longiùs , quàm dictum supra non absint , & nisi ex eorum quinque vel sex

quatuor ex septem quinque ex octo sex
saltem consentiant.

13. Nulla similiter electio à Capitulo
Provinciali facta irritari poterit, aut ir-
rita declarari nisi iusta & legitima de causa
ritè probata & electo declarata, audito
Provinciae Consilio ac Definitoribus eo-
dem plane modo qui suprà, vocatis &
consentientibus: nec aliter quemquam
poterit ab officio deponere Definitorium:
denique nec etiam, nisi gravi de causa
& audito Consilio Provinciae, similique
consensu Definitorum, Rectores per-
mutare.

14. Si quod dubium oriatur circa Con-
stitutiones, nec decisio possit ad Capitu-
lum Generale remitti, eas interim, &
ut loquuntur, provisorie, poterit Præ-
positus Generalis cum Definitorio inter-
pretari.

15. Definitorium Præpositus Generalis
convocabit semel qualibet hebdomada,
die ab ipso assignanda, vel sæpius, si
negotia postulent: maxime si ejus sint
generis, ut non in una sessione tantum,
sed & in altera discuti accuratius debeant

16. Locus in quo residebit Definito-
rium, non nisi de consensu ejus, à Præ-
posito generali mutabitur.

*De Assistentibus aliisque Officialibus
Majoribus.*

1. **O**fficiales Majores sine dispensatione non eligentur, nisi qui quadragesimum ætatis annum, antiquitatis verò vigesimum attigerint. Imprimis eligantur, qui non modò prudentia, bonisque de Congregatione meritis, sed & pietate, constantique amore disciplinæ cæteris præcellunt; ut definitorium semper esse possit, non exemplo minùs quàm sapienti regimine præcipuum, totius Congregationis robur & fulcimentum: illi autem in omnibus Præposito Generali suberunt.

2. In Consilio Provinciali jus suffragii non habebunt, bene autem in Capitulo illius suæ Provinciæ, domus in qua resident. Verùm ad officia domus eligi non possunt, nisi volente & consentiente, Definitorio; alioquin alia fiet electio à quibus prima facta fuerit.

3. Victum & vestitum Provincia quæque suis Definitoribus suppeditabit ubicumque resideant; sumptus verò necessarii pro litteris, tum ad ipsos, tum ad Præ-

Præpositum Generalem directis, item & pro eorum reditu in suam Provinciam, suppeditabuntur ex arca generali.

4. Assistentium munus erit, quæcumque sibi commissa fuerint à Præposito Generali diligenter exequi, ei in omnibus opem ferre ac monitores esse: humiliter atque modestè omnia ipsi aperire, quæ in domino expedire judicaverint: & suæ præsertim Provinciæ negotia apud eum & Definitorium gerere. Quod ut præstare possint, unaquæque Provincia, si quid à Præposito Generali requirat, scribet ad suum Assistentem, qui in rebus suæ Provinciæ erit in Definitorio Promotor natus, ut Ex-generalis in iis quæ ad totam Congregationem pertinent. Quid statutum fuerit rescribere, actaque necessaria sibi quamprimùm expediri & ad quos convenerit, mittere curabunt Assistentes.

5. Eorumque quisque sigillum habebit cum hac inscriptione, quæ pro diversa Provincia, diversa erit: *Assistens generalis Congr. Doctrinæ Christianæ, Provinciæ Aven. vel Tolos. &c.*

6. Procuratores duo Generales erunt ad totius Congregationis gerenda negotia: quorum alter quamdiù opus fuerit, ju-

judicio Capituli Generalis aut Definitorii Romæ commorabitur, alter autem in Gallia: utriusque tanta erit autoritas circa negotia, quanta ipsis ab eodem Capitulo, vel à Definitorio fuerit concessa.

7. Et nihil quidem unquam ipsi, apud quamcumque Curiam suscipere debent, quod ad Congregationem quoquo modo spectare possit, sine certo, vel Capituli Generalis, vel saltem, si res moram patiatur, Definitorii mandato. Qui hac in re tanti momenti peccaret, vel aliter negotium aliquod gereret, quàm ipsi fuisset commissum, hac infideli & temeraria agendi ratione se præberet prorsus indignum, cui se unquam Congregatio crederet, quin imò deponendum ab officio, vel aliter pro delicti qualitate puniendum.

8. Procuratores itaque Generales non eligantur, nisi qui honestate vitæ, integritate morum, & rerum peritia polleant, qui in Congregationem sint optimè affecti, & præferant ejus negotia se fideliter diligenterque tractaturos.

9. Continuari poterunt in officio, quandiù negotia id exigere videbuntur; sed sine dispensatione non poterunt immediate ad aliud Definitorii munus eligi.

10. Pe-

10. Pecuniarum quas pro negotiis acceperint, rationem reddent in Capitulo generali, & ipsi Generali Præposito quoties postulabit. Caveant autem ne pecunias sibi traditas in res alias distrahant quantumlibet honestas, sine licentia ejusdem Præpositi Generalis.

11. Utentur sigillo communi quoad stemmata, cum hac peculiari inscriptione, *Procurator Generalis Doctrinæ Christianæ*.

12. Secretarius Generalis Præposito Generali semper assistet, ac ejusdem simul & Capituli Generalis, & Definitorii Secretarius erit.

13. Igitur ejus erit acta Capituli & Definitorii scribere, schedulas in electionibus, & calculos in deliberationibus colligere, nisi nimium in scribendo impediatur: nec non ea in Capitulo vel Definitorio legere quæ ipsi legenda tradentur à Præposito Generali, ut & quæ ab eo accipiet scribenda, scribere.

14. Sed imprimis nihil omittat, ut acta Capituli Generalis & Definitorii tam accuratè scripta sint, ut nihil obscuri habeant, nihil quo debita illis reverentia minuatur.

15. Sex habebit libros, in quorum
pri-

primo, digesta erunt per sessiones acta quæque comitiorum generalium.

In secundo, quæ geruntur à Definitorio.

In tertio, cujus folia erunt suis numeris distincta, tanquam in registro exscribentur ad verbum quæcumque litteræ quæ à Præposito Generali emanabunt, v. g. pro indictione Capituli Generalis, pro electionibus, pro dispensatione votorum, pro delegatione, pro licentia, sacros Ordines suscipiendi, accipiendive gradus aut benèficium, &c. litteræ quoque pro affiliatione, seu associatione spirituali, pro aliqua dispensatione & facultate levioris momenti, denique pro cæteris omnibus quæ per se potest concedere Præpositus Generalis; ejusdem etiam Epistolæ simile quid continentes, quibus subsignaverit idem Secretarius: ut, si quando opus fuerit, ad istud registrum recurri possit.

In quarto, erunt nomina & cognomina Nostrorum omnium, tam Clericorum quàm Laicorum, diversa in parte: item ætas, patria, Diœcesis cujusque, annus, dies, & locus, quibus emisere vota.

In quinto, nomina Superiorum, dies & annus quo eorum quisque electus est.

In

In sexto denique, nomina Defunctorum totius Congregationis, & quando obierint.

16. Procuratorum Generalium & Secretarii Generalis officia nulli Provinciæ addicta sunt: sic autem inter Provincias debent distribui, ut habeant unaquæque unum ex illis.

C A P U T VI.

De Capitulo Provinciali.

1. **P**Lura sunt huicce Capitulo cum Capitulo Generali communia, in eoque eadem omnia cum proportionem servabuntur, quæ dicta sunt Capite secundo: quæ idcirco omnia, ut & Caput primum, istudque sextum legentur initio cujusque Capituli Provincialis. Hic autem ea tantum præscribentur quæ illi sunt propria.

2. Capitulum Provinciale celebrabitur quolibet triennio intra mensem Septembrem vel Octobrem, & à Provinciali indicetur jussu, & auctoritate Præpositi Generalis, cujus erit locum & tempus determinare, aut etiam mutare si expediat, audito prius consilio Provinciæ.

3. Si

3. Si post indictum Capitulum, aliquod grave superveniat impedimentum, ut belli, pestis &c. ita ut vix tempore, & loco designatis celebrari possit, nec promptus esse queat ad Præpositum Generalem recursus; locus alter, vel dies assignari poterunt à Provinciali de consensu Delegati si adsit, aut si non adsit, de consensu Vocalium qui aderunt: quo casu omnia virtute præcedentis indictionis jam facta, eodem prorsus modo valebunt.

4. Intererunt Provinciali Capitulo, Præpositus Generalis, vel ejus Delegatus; Iste autem sine voce activa, nisi aliunde sit de Capituli gremio: deinde Provincialis, & Rectores omnes.

5. Si non adsit Præpositus Generalis vel ejus Delegatus, quorum est præsidere. Præsidebit Provincialis, aut eo deficiente, vel absente, ille qui loco ejus Provinciam debet administrare, si sit è numero Vocalium; alioquin Rector domus ubi Capitulum habetur.

6. Eligetur primum Secretarius, deinde Scrutatores duo sigillatim, ac demum Promotor unus, cui adjungetur à Præsidente duo Consultores, ut & Secretario adjutor unus.

7. An-

7. Ante Scrutatorum electionem, vices eorum gerent illi duo, qui primum & secundum in Capitulo locum habebunt post Præsidem, & Provincialem, qui toto tempore Capituli Scrutatores nati censentur, sicut & Provincialis recens electus.

8. Si quis habet litteras ad Capitulum directas, Præsidi tradet, qui cum Scrutatoribus illas perleget, & utrum ipsi Capitulo sint legendæ judicabit.

9. Provincialis exponet statum Provinciae, suæque rationem reddet administrationis. Rector etiam quisque proponet quæ spectant domum suam, & duplicem exhibebit status ac rerum ejus descriptionem: alteram quam ipse fideliter, & accuratè fecerit à Vice-Rectore, Procureto & tertiæ clavis custode subscriptam; alteram verò quam acceperit à suo prædecessore. Statuta particularia fient, si qua fieri debeant ad roborandam in Provincia disciplinam, fovendam pietatem, promovenda litterarum studia, excitandam Superiorum vigilantiam, & pravos usus, si qui irrepperint, prorsus auferendos.

10. Proponentur autem ea tantum, quæ ad Provinciam pertinent, nihil verò

rò concludetur quod totam Congregationem attingat ; sed si quid videbitur in ejus bonum commune proponendum , illud à Discretis Provinciæ ad Capitulum Generale deferetur , vel Præposito Generali & Definitorio communicabitur.

11. Electio Provincialis ejusdem formæ erit , quæ superius de Præpositi Generalis electione : in qua scilicet unum supra mediam partem sufficit suffragium , nec requirentur duo tertia nisi in confirmatione , & nisi saltem per biennium integrum suo munere Provincialis functus fuerit .

12. Si novus Provincialis est de gremio Capituli , absente Præposito Generali aut ejus Delegato , ipse statim præsidebit : si verò sit in eadem urbe , vel ita distet ut intra diem unum aut alterum adesse possit , advocabitur , non interrupto Capitulo : qui si venerit , excipietur tanquam vocalis , & pariter præsidebit , quando à Sancta Sede concessum fuerit ; idem autem de Præposito Generali dicendum . Ejus decessor primum ab ipso locum obtineat , & toto durante Capitulo , Promotor natus & Scrutator censeatur . Attamen in Capitulis , quorum quindenario minor est Vocalium numerus ,

rus, nunquam plures erunt quàm quatuor Scrutatores; ideoque facta Provincialis electione, si is quaternarium impleat numerum, recedet à scrutinio decessor ejus.

13. Post electionem Rectoris domus Novitiatus, fiat electio Magistri Novitiorum. Omnibus autem electis Rectoribus, eligetur insuper unus Consiliarius Provincialis, vel etiam duo, si nullus sit Exprovincialis, aut non possit munere suo fungi in Consilio Provinciæ: & in Capitulo Provinciali quod immediatè Generale præcedet, Discreti duo, Rector alter, alter non Rector, Capitulo Generali, nomine Provinciæ interfuturi.

14. Consiliarius & Magister Novitiorum tandiu continuari poterunt, quandiu Provinciæ videbitur expedire.

15. Qui fuerit Rector tres annos, eligi poterit in Provinciale ad aliud triennium, imò post exactum illud triennium denuo poterit eligi, vel in Rectorem, vel etiam in Provinciale ad aliud proximum triennium, sed non ultrà.

16. Qui sex annos Rector fuerit, semel eligi poterit in Provinciale & non ultrà, vel in Rectorem, modo duo tertia suffragiorum habeat: sed completo
tali

tali Reſtoratus novennio , immediate ad idem munus non poterit eligi : poterit tamen ad munus Provincialis ſemel tantum .

17. Qui tres annos fuerit Provincialis & Reſtor tres alios , vel in Reſtorem , vel in Provincialeſ eligi poterit ad aliud triennium & non ultra ; qui verò fuerit ſex annos Provincialis , non poterit in eodem munere continuari : poterit autem fieri Reſtor ad aliud duntaxat triennium .

18. Triennium impleviſſe cenſebitur , qui duos annos integros fuerit in ſuo munere . Quod tempus ut notum eſſe poſſit , qui à Capitulo Generali , vel à Definitorio fuerint electi , litteras electionis ſuæ exhibebunt Capitulo Provinciali , cujus in actis illarum dies & annus notabitur .

19. Capitulo nondum finito & publicato , integrum eſt Reſtores electos vel mutare vel abſolvere ab officio , & ipsis alios ſufficere conſentientibus : cæterum minimè convenit electiones extra Capitulum nondum abſolutum publicari .

20. Ante Capituli finem , ſinguli Reſtores flexis genibus , præſtabunt de bono domus regimine juramentum ; abſentes

tes verò in domo sua, post publicam literarum electionis suæ lectionem; suum, pariter præstabunt, Provinciales, ipseque Præpositus Generalis, si Capitulo non adfuerint, in quo sunt electi; item & Superiores quorum electio facta est à Definitorio.

21. Subscribentur à Vocalibus duo saltem Actorum Capituli exemplaria; unum pro Definitorio, alterum pro Consilio Provinciæ; ex quibus curabit Rector quique exscribi unum pro domo sua: quod si domus aliqua Rectorem habuerit, ad illam unum mittet Provincialis.

22. Cæterum Acta Capituli Provincialis nullam vim habebunt, donec fuerint à Præposito Generali cum Definitorio confirmata: qua in re sine longiori mora procedatur & Definitorii iudicium statim mittatur ad Provinciale: qui, si opus est, illud singulis Rectoribus significabit, in libro cujuscunque domus inscribendum.

23. Promulgatis electionibus, statim electi quique munus suum obire possunt & debent, nec irritari unquam poterunt electiones prædictæ, nisi quomodo dictum est Capite quarto n. 13.

24. Porro si quis Rector aut Superior

rior electus , intra mensem ab acceptis litteris munus expressè non acceptaverit , huic renunciasse censebitur , & nova electione , in ejus locum sufficietur alius .

C A P U T VII.

De Munere Provinciali, & ejus Consilio .

1. **P**Ræcipuum Provincialis munus est , singulis annis Provinciæ suæ domos omnes & Collegia visitare semel , vel etiam sæpiùs , si judicaverit expedire ; quod adeò inviolatum esse debet , ut si quando , vel infirmitate detentus vel alia gravi de causa Præposito Generali probata , Provincialis huic officio per se satisfacere non possit , suppleri debeat per delegatum ab ipso nominandum de consensu sui extraordinarii Consilii : quod si Rector aliquis ejusmodi delegatus fuerit , eligetur alter ad domum ejus visitandam .

2. Domum in qua residebit Præpositus Generalis , nunquam Provincialis visitabit sine ejus licentia , nec aliam quamcumque suæ Provinciæ , quo anno ipse Præ-

C

po-

positus Generalis per se vel per Delegatum Provinciam visitabit. Licebit tamen illi singulas domos eodem anno percurrere, si opus fuerit, pro ordine Collegiorum: illas autem earum expensis percurreret, vel visitabit, & socium semper, si fieri potest, comitem assumet Sacerdotem.

3. Adveniens Provincialis aut quilibet Visitator, eo, quo decet, honore, ab omnibus simul convenientibus excipietur.

4. Post tres dies ab adventu, utetur victu communi: studebit autem interesse omnibus exercitiis communibus, præsertim orationi mentali, mensæ quoque communi, quantum fieri poterit.

5. In quavis domo tandiu commoretur, quamdiu necesse arbitrabitur, ut melius tum mala tum remedia videat, & ordinem certiùs firmiùsque restituat. Durante autem visitatione, nemo sine licentia Visitatoris domo exeat, nisi visum ipsi fuerit hoc juris Rectori relinquere.

6. Sic autem inchoabitur visitatio: Congregata tota familia, flexis genibus dicitur Hymnus, *Veni Creator*, cum Versu & Orationibus adjungi solitis: tum Visitator pio & ad rem accommodato brevi sermone hortabitur omnes & singulos, ut & ipsi
pro

pro suo quisque modo, conferant operam ad procurandum in omni pace & charitate felicem & acceptum Deo visitationis exitum: præcipiet ut quisque id omne declaret & aperiat, quod pro Dei gloria, utilitate domus & salute cujusque revelandum habuerit: declaret autem simpliciter & candidè juxta leges Evangelicas prudentiæ, justitiæ & charitatis.

7. A rebus sacris semper Visitator incipiet: & explorabit primùm, cum consuetis quidem cæremoniis, januisque clausis, quomodo sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum asservetur, quæ cura renovetur, an semper oleum infirmorum habeatur & quo honore custodiatur. Visitabit etiam Sanctorum Reliquias, Altaria quæque, Pœnitentiæ Tribunalia totamque Ecclesiæ suppellectilem & inquiret sedulò, an in omnibus & locis & rebus sacris, ea sit mundities quæ deceat: an ea fide & diligentia, qua æquum est, Missarum obligationibus & foundationibus quibusque satisfiat; qua pietate, qua modestia, qua in observandis Ecclesiæ ritibus attentione quisque tum Sacerdos, tum Clericus Altari deserviat; quod ut cognoscat certiùs, celebrantes ipsos observet & ministrantes: omnia demum quæ cultus divini sunt, ac

curatissimè investiget & omnem adhibeat operam, ut in eis nihil omnino, si fieri possit, à nobis desideretur.

8. Sedulò etiam discutiat utrùm Vota integrè Deo reddantur, an statutis tùm generalibus tùm particularibus, ut par est, obediatur, an præscriptis legantur temporibus.

9. In Collegiis scholas omnes adeat, lectionibus intersit, diligenter inquirat de iis omnibus, quæ tum ad pietatem, tum ad litteras pertinent. Professorum mores, præsertim juniorum, pervideat, visitationibus ponat modum, & patentem ad excipiendas alterius sexus personas locum assignet.

10. Rectorem verò quàm maximè spectat Visitatio: an tanquam dispensator fidelis, omnes impositi sibi oneris partes impleat, an verbo pariter & exemplo, quibus præest, studeat proficere; an ea sit ipsi adolescentium, imprimis Clericorum, cura, quæ summa semper esse debet, &c.

11. Denique totius administrationis bonorum temporalium accuratam rationem Visitator exiget; an pecuniæ diligenter in arca recondantur, an prudenter administrantur, an omnia ritè notentur, &c.

Pro-

Procuratoris libros non præteribit neque Secretarii codices, neque catalogum Archiviorum, neque totius supellectilis inventaria, &c. Quibus omnibus, prout videbit convenire, subscribet.

12. Seorsim unumquemque ex intimis visceribus Charitatis urgeat: sed & in fine visitationis, convocata tota familia, fusisque eisdem precibus rursus unicuique ea salutaria monita dabit, quæ palàm dari posse, vel etiam debere judicaverit, & aliquam ad ædificationem, vel etiam si necesse sit ad morum correctionem, poenam imponet.

13. Ad Provincialem spectat, de suorum Consiliariorum consilio, Præfectos Collegiorum & scholarum Magistros tempore debito designare, & assignare cuique domum in qua resideat.

14. Ejus est insuper, de consensu suorum Consiliariorum, Procuratores Provinciarum, in iis Provinciis ubi non residet Procurator Generalis, eligere, nisi tamen à Capitulo Provinciali provisum fuerit: Vice-Rectores etiam, & Procuratores particulares, ubi meliùs videbitur; instituere, destituere, de una domo transferre in aliam, consentiente quidem suo Consilio, consultoque Rectore domus,

etiam si à Capitulo Provinciali fuerint electi ; si verò à Capitulo Generali , requiritur consensus præterea Præpositi Generalis .

15. Est etiam ejus officii Postulantes & Novitios examinare & admittere , vel reicere , quomodo dicetur Capite 14. item & pro tonsura & Ordinibus suscipiendis , pro audiendis confessionibus & concionibus habendis , præsentare .

16. Duos quidem habebit Consiliarios, quorum unus erit Ex-provincialis immediatus , aut eo quovis modo deficiente , retro proximus , alter à Capitulo Provinciali eligetur ; vel etiam eligetur uterque , si nullus Ex-provincialis sit aut Consilio adesse non possit ; statim autem ac adesse poterit Ex-provincialis , semper erit Consiliariorum primus ; quod si duo fuerint electi , posterior è Consilio recedet : in quo cavendum est ne duo sint in 1. vel 2. gradu consanguinei .

17. Illos ut possit Provincialis , quoties opus fuerit , convocare , prope se habeat in eadem saltem civitate , nec ab ea absentes vocare teneatur ; si quis autem è duobus defuit , assumetur ad complendum saltem numerum ternarium , Rector primariæ domus aut ejus defectu Ex-provin-
cia

cialis retro proximus, & deficientibus Ex-provincialibus, Rector alius vicinior, vel aliquis è Discretioribus, de consensu alterius Consilarii.

18. In decursu visitationis, si quod occurrat negotium quod differri non possit, Consilarii erunt Rector domus & alter è Discretioribus, quem, Rectore consentiente, Provincialis elegerit: sed nisi cogat necessitas, non convocabitur Consilium, nisi vel in primaria domo Provinciæ, vel saltem in altera ejusdem Urbis.

19. Ubi Consilium requiritur extraordinarium, ut in judiciis, nominationibus &c. post assumptum Rectorem illius primariæ domus, vocabuntur Ex-provinciales retro proximi, si adsint, & iis deficientibus, eligetur per vota secreta unus è Discretioribus, vel etiam duo, si opus est, ad complendum numerum quinarium.

20. Consilium quoque illud extraordinarium, si de nominationibus aut judiciis agitur, in primaria tantum domo, aut alia ejusdem Urbis habeatur. Tempore tamen visitationis, si quod aliud instet negotium repentinum, v. g. de Beneficiis, poterit & in aliis locis à prædicta Urbe longè distantibus; tunc autem advocabuntur vici-

narum Domorum Rectores aut Discretiores, nisi fortè, ubi cogetur consilium, aliunde sufficiens Discretiorum numerus reperiatur.

21. In qua domo residebit Provincialis, Superior suo fungatur munere & officio, non secus ac si Provincialis non adesset, ipsi tamen exhibitis, qui congruunt & solent, honoribus.

22. Nunquam à sua recedet Provincia Provincialis ultra quinque dies sine licentia Præpositi Generalis, nisi negotia dilationem non patiantur.

23. Utetur sigillo duplici, in rebus gravibus majori, in minoribus minori, utrique insculpta effigie Columbe cum hac inscriptione: *Ille vos docebit omnia*, Circumscriptio autem erit: *Provincialis Aven. vel Paris. vel Tolos. Congreg. Doctr. Christ.*

24. Cæterum contingente Provincialis obitu, vel eo quovis modo deficiente, Prior Consiliarius, aut ejus defectu posterior, ac denique post ipsum, Rector primariæ Domus, ordinariam habebit autoritatem & vices Provincialis obibit, donec facta fuerit Provincialis electio: & idem intelligi debet Provinciali longiùs absente, in casibus imprevisis & urgentibus.

CA.

C A P U T VIII.

*De Capitulo Domus cujusque, &
Secretario.*

1. **C**apitulum cujusque Domus convocabitur, quotiès opus fuerit, à Rectore, vel eo mortuo, aliove modo deficiente aut etiam ægroto: seu diutius absente, à vice-Rectore, vel si vice-Rector non sit, ab antiquiore Domus; non nisi tamen consulto & consentiente eodem Rectore, si possit ægrotus vel absens consuli.

2. Huic interesse poterunt quos diximus Capite Primo num. 1. & Capite Sexto num. 4. Cum autem non possit esse cuique liberum à Capitulo abesse, quin inde res communes grave damnum patiantur, nullus ex Vocalibus Rectori subditis abesse poterit sine gravi causa Capitulo manifestanda.

3. Rarò habeatur illud Capitulum post preces vespertinas, nunquam in nostris Oratoriis.

4. Si quis absit ex electis Scrutatoribus, gerat vices ejus antiquior, omniaque in deliberationibus observentur, quæ superius Capite 1. præscripta sunt n. 1.

& sequentibus : omnia etiam quę alibi in hisce Constitutionibus , ac præsertim Capitibus , de Rectore , de Procuratore , de Novitiis , de Ordinandis &c. statuta sunt .

5. In eo Capitulo fiet quotannis circa Calendas Novembres , quando Rector scilicet suos vocales receperit , Officium Domus electio ; nimirum Secretarii , duorum Scrutatorum , Vice-Rectoris , si prius obtenta fuerit Provincialis licentia , Procuratoris , nisi aliter fuerit autoritate superiori provisum , eorum qui computorum Auditores vocantur , & illius qui tertiam servat arcę clavem .

6. Si major pars Vocalium in aliqua ex illis electionibus non consenserit , schedulis saltem tertio collectis , monebitur Provincialis : qui consulto Rectore , & suo consentiente Consilio , Officiale illum instituet , qui non est electus .

7. Si quis electioni suę consentire nolit , ad idem Capitulum pertinet alium eligere , si verò petat absolvi ab officio , Provincialis pro sua prudentia , de consensu suorum Consiliariorum , consultoque Rectore , vel abdicationem non admittet , vel novam electionem à Capitulo fieri jubebit , vel aliam ipse faciet .

8. Post

8. Post eas electiones in domo Novitiatus, ab eodem Capitulo, vel per electionem, vel sine electione duo designabuntur à Discretioribus, qui, Provincialis nomine, Postulantes examinent.

9. Acta Capituli cujusque Domus scribentur ab ejus Secretario, cujus erit etiam scribere Acta Capitulorum tum Generalium tum Provincialium & quæque fuerint in visitationibus statuta: item & notare nomina Defunctorum cujusque domus, seu Collegii, diem & annum, atque genus mortis, munera præcipua, quæ obierunt, & quidquid laude & memoria dignum, opitulante Deo, in vita & in morte præstiterunt: curabit Rector ea omnia sine mora fideliter & accuratè scribi, quibus ipse cum secretario subscribet. Libri ad hæc scribenda necessarii tam sedulò servabuntur ab ipso Rectore ut ab imprudentium manibus nihil patiantur detrimenti: vetustiores verò qui in usu esse desierunt, in Archiviis recondantur.

CAPUT IX.

De Munere Rectoris.

1. **C**UM à regimine Superioris , totum penè pendeat cujusque Domus omne bonum , Rectores non eligantur , nisi qui probatæ vitæ fuerint , qui non obscura dederint pietatis , prudentiæ , & studiosæ voluntatis erga Congregationem exempla : quique communibus nostris actionibus , saltem ut plurimum , possint præesse .

2. Non eligentur etiam sine Præpositi Generalis , & Definitorii dispensatione , qui à decem annis vota non emisserint , & aliquot annis publicè non docuerint in nostris Collegiis , vel se laudabiliter in instituto Doctrinæ Christianæ non exercuerint : qui autem plus in his & similibus exercitiis pro utilitate publica & Congregatione laboraverint , cæteris paribus , anteponi aliis debent .

3. Rectoris munus erit pacem & concordiam suos inter subditos seminare , religiosè alere ac tueri , divinum cultum , ardenti pariter & prudenti studio augere ; votorum observationi potissimum invigila-

lare, institutum Doctrinæ Christianæ promovere & per se ipsum exercere, quoad poterit; scholas in Collegiis, inferiores quidem semel mense quolibet, superiores alternis saltem mensibus invisere; curare maximè ut Discipuli Doctrinam Christianam, & pietatem præsertim doceantur, minimè tamen omissis quæcumque faciunt ad progressum Litterarum; providere ut Constitutiones, & Decreta Capitulorum, tum Generalium, tum Provincialium, ac omnia quæ à Visitatoribus statuta fuerint, inviolatè servantur, proptereaue statis temporibus palàm legantur.

4. Est etiam de munere Rectoris, semel saltem in mense, se conferre in communes officinas totamque lustrare domum, ac per se ipsum explorare an omnia ritè administrantur, & conserventur; Ecclesiæ suppellectilem quotannis visitet, ne quid ei, ex incuria damni accidat: Archivis etiam & libris diligenter prospiciat, ut dicetur loco suo.

5. Poterit, & quoties sibi videbitur; Inferiorum cubicula cum duobus è Discretioribus visitare, auferre vana quævis, & superflua, quæ nunquam pati debet: uti nec cuiquam, etiam non poscenti,

ti, deesse necessaria, juxta conditionem nostram Domusque facultates.

6. Poterit quoque Rector in re gravi, de consilio duorum aut etiam unius è Discretioribus, præcipere aut prohibere in scriptis.

7. Ejus est etiam culpas punire, maximè scandala, quibus auferrendis omnem det operam, ut, suo feliciter officio fungatur; secus ipsemet non solum vituperandus, sed & mulcandus.

8. Sed hoc etiam apprimè caveat, ne tempus, quod regimini Domus sibi commissæ debet, aliis quantumlibet laudabilibus & bonis operibus transmittat; nec unquam rebus externis plus vacet quàm licebit ex munere: & hac in re gravissima ne quidquam peccetur, plurimùm invigilent Provinciales; Rectores itaque per Adventum aut per Quadragesimam, præsertim extra Urbem suam concionari, aliave de causa diutiùs abesse, facile non permittant, nec unquam, nisi quis in domo sit, qui eorum vice tueri disciplinam, & omnia rectè in ordine continere valeat; ipsis etiam nonnisi rarissimè detur facultas, ut ordinariæ Monialium directioni operam dent: discant primùm

Do,

Domum suam regere, propriumque implere ministerium.

9. Sed nihil injussi Capitulo suo proponant, quod ad totam Congregationem aut Provinciam pertineat, deponendi quidem, si contra fecerint, præterquam quod deleri & rescindi à Visitatoribus hujusmodi Acta debent: imò & alia, si quæ sint manifestè in præjudicium Domus.

10. Usus cujusque Domus ordini non contrarios ne leviùs & temerè Rector mutet; si quid justis de causis videbitur immutandum, consulat Provinciale, qui rem attentius cum suis Consiliariis perpendet.

11. Habebit apud se inventaria duo, librorum alterum, alterum rerum Sacrificiæ aliarumque notabilium, utrumque Rectori novo tradendum; qui si fortè non ea repererit, aut accurata non compererit, monebit Provinciale, & ea quamprimùm facienda curabit.

12. Nunquam ad Capitulum Provinciale se conferet sine ea duplici descriptione, quam diximus Capite sexto n. 9. Sit illius, quam ipse fecerit, exemplar duplex; alterum quod domi remaneat pro novo Rectore, alterum quod habeat Provincialis.

13. Denique præstare debet omnia , quæ ipsi vel in his Constitutionibus passim , vel à jure mandantur : si autem , notabiliter negligens deprehendetur , suspendendus ab Officio , vel etiam depouendus , ad aliud eligi non posse declaratur ad certum tempus , juxta negligentiae modum .

14. Pro Rectoribus erunt in quibusdam minoribus , novisve nostris domibus Superiores , qui à Provincialibus , de consensu Consilii extraordinarii , singulis trienniis nominabuntur ; poterunt in eo munere continuari , quandiu videbuntur utiles , secus , ex illo ante completum triennium , revocari ; poterunt & à Præposito Generali nominari de consensu Definitorii , si monitus Provincialis intra tres menses non providerit ; eis tanquam legitimis Superioribus Nostri tenebuntur obedire juxta datam auctoritatem , & iis absentibus aut deficientibus , antiquiori Sacerdoti , nisi aliter Consilio Provinciali statuendum videatur : erunt autem ejusmodi Superiores in ejusmodi domibus , donec illæ in Rectoratus sint erectæ .

C A P U T X.

De Vice - Rectore .

1. **V**ice-Rectoris tanta erit auctoritas ,
 quanta à Rectore fuerit concessa ;
 ita ut non possit absque istius licentia ,
 aliquam in sui vel aliorum usum expen-
 sam facere , quæ potuerit prævideri &
 à Rectore peti .

2. Rectori debet in omnibus obeun-
 dis sui muneris officiis præsto esse ; eum
 etiam monere , cum debita quidem re-
 verentia , si quæ providentiam ejus fu-
 gerint & memoriam , vel si quid erro-
 re aut negligentia , aliove modo pecca-
 ret : imò si fortè nihil una & altera
 monitio proficeret , rem omnem ad Pro-
 vincialem deferre .

3. Ejus est Rectoris absentis , vel ægro-
 ti vices supplere ; cavendo tamen ne tum
 ac imprimis occasione Capituli Provin-
 cialis , vel Generalis quidquam immu-
 tet statutum à Superiore , aut contra
 ejus mentem concedat : vel circa rela-
 xationes animi & Collegiorum ferias ,
 vel circa parentum & amicorum visita-
 tiones .

4. Rectore autem mortuo aut alio
 quo

quovis modo deficiente ; Vice-Rector ordinaria auctoritate fungatur , donec aliter fuerit à Præposito Generali vel Provinciali provisum ; sibi que dictum id omne putet & mandatum quod Rectori capite præcedenti dictum & mandatum est : in quo si peccaverit , aut aliunde auctoritate prædicta reperiatur abusus esse , neglexisse disciplinam , quemque pro viribus in officio non continuisse &c. , à Consilio Provinciali destituatur , & aliis , pro delicti gravitate , pœnis afficiatur .

C A P U T X I.

De Procuratoribus particularibus , & de cura rerum temporalium.

I. **P**rocuratoris munus erit una cum Superiore , bona domus administrare , negotia gerere præsertim circa lites , villas , agros &c. , pecunias recipere & expendere : ita tamen ut nunquam Rector , sed Procurator pecunias pro quotidianis expensis habeat & impendat (nisi aliter à Provinciali : de consensu Consilii , fuerit statutum) nec novas ex arca recipiat , quin de prius acceptis rationem reddiderit .

2. Red-

2. Reddet autem singulis mensibus Superiori, duobusque computorum Auditoribus, notando fideliter & accuratè per distinctos articulos, diversa ex parte, quas pecunias acceperit, quos in usus impenderit, & quibus diebus. Omnia tam promptè notet, ut nihil excidat è memoria; sic explicet ut ab aliis etiam, facilè possint intelligi; ordine disposita fervet scripta quæque memorialia debitæ solutæque pecuniæ; epistolas etiam quæ ad suam pertinent administrationem: nec suos unquam libros tradat examinandos sine instrumentis illis, quæ fidem faciant illos esse accuratos.

3. Novi Procuratoris electio fieri prohibetur antequam qui eo munere fungebatur, ostenderit quo in statu sint negotia Domus: præsertim quid hæc debeat ipsique debeatur: quorum omnium Capitulo tradetur descriptio, accurata, dilucida, & subsignata.

4. Si duo tantum in domo fuerint, qui non est superior, modò sit Sacerdos, Procurator censebitur, & expensæ ab eo factæ examinabuntur à Superiore; Superior ipse, si ex præscripto Provincialis, ut dictum est, expensam faciat, suas pariter accepti expensique rationes, men.

menſe quolibet, inferiori in Sacris conſtituto referre teneatur.

5. In unaquaque Domo ſit arca, in qua ſub tribus clavibus ſerventur pecuniæ; liber etiam in quo fideliter ſcribatur, diverſa in parte, quidquid pecuniarum recipitur & extrahitur, receptum, unde proveniat, & quem in uſum extrahatur, qua die acceptum ſit & educum. Præſentes ſint & ſubſcribant tres illi à quibus tres ſervantur claves, Rector, Procurator, & qui à Capitulo Clavicularius electus fuerit, vel aliquo eorum diu abſente, Vice-Rector, aut qui tenet locum ejus; nec liceat Rectori vel Procuratori pecunias acceptas unum diem retinere, inſcio altero; nec Procurator alias apud ſe, quàm quæ ſunt ad expenſas quotidianas neceſſariæ.

6. Caveat imprimis Procurator idem, ne ſit adverſus Rectorem contumax, vel etiam minùs obſequens, ſeu prætextu officii; ab illo dependeat in omnibus, eique nota faciat quæcumque geſſerit in dies; nihil ſine conſenſu ejus aggrediatur, emat aut vendat, mutuum det aut accipiat; nec pro ſe vel pro aliis expendat.

7. Emptio, venditio, alienatio, ceſſio, acquiſitio, ædificii reſtauratio, aliaque

que singularis expensa nulla fiat, sine consensu Capituli Domus, licentiaque in scriptis obtenta: Consilii quidem Provincialis, si res quinquaginta libras pro minoribus domibus, centum pro majoribus: Definitorii verò si mille libras pro minoribus Domibus, bis mille pro aliis excedat. Si urgente necessitate, solum Domus Capitulum consuli potuerit, sine mora res ei Superiori declaretur, cujus facultatem petere per tempus non licuit.

8. Nulla sive locatio sive conductio ad tres amplius annos, plusve centum librarum pro minori domo, 200. pro majori, nulla similis summae vel mutuatio, vel commodatio, nullus denique depositorum usus, quem eorum dominus permiserit, fiat, sine consensu Capituli Domus vel saltem, nisi re, pro sua gravitate, perpensa à Rectore, Vice-Rectore, Procuratore, & Custode tertiæ clavis.

9. Nullas deposito pecunias Procurator accipiat, quin illico in arca Domus reponat; secus si fecerit, deponatur.

10. Ad contrahendum autem quodlibet annuæ pensionis onus, requiritur non modò consensus Capituli Domus, sed & licentia Consilii Provincialis: contractus autem publicus nullus fiat, sine Superiore, quoad fieri poterit.

11. Nullæ similiter lites , quantûmvis leves , inchoentur , nisi consulto Rectore si sit absens , & præterea consentiente Capitulo Domus ; si graviores videantur , habeatur etiam licentia Consilii Provincialis : sed licitis omnibus vitentur modis , nec priùs suscipiantur , quàm per amicos aut arbitros rem componere fuerit tentatum .

12. Si quis autem , sive Superior sive Procurator , prædictas leges violaret aut negligeret , ac imprimis si culpa ejus & absque urgenti necessitate , Domus ære , alieno gravata reperiretur , vel suspendatur ab officio , vel etiam deponatur , & passiva voce privetur ad certos annos , pro ratione prævaricationis .

13. Præcipua sit cura circa piarum foundationum bona , ne vitio nostro pereant unquam , aut minuantur , sed perpetuis oneribus , quantûm in nobis erit , perpetuò sufficiant .

14. A quocumque receptæ fuerint pro Missis pecuniæ , tradantur Sacristæ , in capsula his destinata recondendæ , & sedulò notandæ cum numero Missarum quæ fuerint postulatæ , ac pia eorum intentione qui postulaverint . Capsulæ clavis esse debet in arca trium clavium , in quam illæ

pecuniæ identidem à Rectore, Procuratore & tertiæ clavis Custode transferantur.

15. Unà cum Superiore Procurator indefinenter vigilet, ne domestici suo in re ulla, defint officio; singulis etiam hebdomadis semel saltem exigat à Laicis, quos Provifores vocamus, fidelem & accuratam rationem expensæ ab iis factæ: qui propterea pecunias omnes acceptas & per singulos dies expensas in libello, per se quidem, si usum scribendi habeant, per alium, si non habeant, distinctis notabunt articulis, quos possit Procurator in suarum expensarum librum referre.

16. Caveant autem omnes, qui rebus temporalibus occupantur, ne spiritualia, eo ipso sibi magis necessaria, negligant; sed ita versentur in negotiis, ut labor sit pœnitentia salutaris, & occasio meriti.

C A P U T XII.

De Archivis.

1. **A**rchivia Domus cujusque duabus clavibus obferentur, quarum una sit penes Rectorem, penes Procuratorem altera.

2. In eis, maxima cura custodiantur quæ.

quæcumque originalia spectant ad Domorum fundationes, census, redditus, &c. vel saltem exemplaria eorum authentica, si originalia sint in Archiviis generalibus; item & omnium contractuum quæ sibi Procurator expediri curabit, statim ac factus fuerit aliquis contractus. Instrumentorum etiam quæ sunt majoris momenti, & ad Congregationis originem, statum, & jura pertinent, exemplaria authentica, in privatis Domorum Archiviis habeantur.

3. Defectu aptioris loci, Archiviorum particularium vice poterit esse arca communis, qua sub tribus clavibus pecuniæ recondentur.

4. Præter Archivia cujusque Domus, debent esse in aliqua præcipua, aut in aliquibus nostris domibus, ad judicium Capituli generalis, totius Congregationis generalia, in quibus asserventur, 1. chartæ & instrumenta quæque ad universam Congregationem spectantia: 2. vel originalia ipsa quæ uniuscujusque Domus intersunt, vel saltem exemplaria præcipuorum authentica, quæ Superior quisque ad Præpositum Generalem mittenda curabit: demum quæcumque servari de negotiis debent, quæ in Capitulis generalibus, vel
in

in Definitorio gesta sunt, ac præcipuè circa dispensationes à votis, &c.

5. Tres sint Archiviorum generalium claves, quarum una, ubi Definitorium residet, servabitur à primo Assistente, altera à Procuratore generali, à Secretario tertia, in aliis verò locis, ubi Definitorium non residet, clavis una servabitur à Rectore Domus, aliæ duæ, si nulli adsint Officiales Majores, à Vice-Rectore, & Procuratore.

6. Erigantur etiam, si nondum erecta sint, Archivia cujusque Provinciæ; in quibus, præ cæteris habeantur quæ spectant Provinciam universam, & quæ pro ejus regimine convenit à Provincialibus conservari: una clavis Provinciali ipsi, & alteri Consiliariorum altera tradatur.

7. Archiviorum quorumcumque duo sint inventaria, quorum unum unà cum instrumentis ipsi recondatur, alterum sit cum una è clavibus, penes primum ordine clavigerum, & in utroque summatim, sed accuratè & ordine, instrumenta quævis recenseantur: adiiciantur etiam sine mora & suo loco quæ nova identidem accedunt.

8. Nihil extrahatur ex Archiviis, nisi saltem à duobus simul, nec si generalia sint, adsitque Præpositus Generalis, sine

D

ejus

ejus licentia : in libello notetur quando ; cui , quare datum fuerit , & quando sit reponendum ; subscriptibus quidem qui extraxerint , & curantibus maximè , ut quod ceperint , quamprimùm ac fidelissimè reponatur : repositum autem ex libello supradictò deleatur .

9. Claves Archiviorum nulli unquam credantur , nisi sit probatissimæ fidei , & in aliquo , apud nos , officio .

10. Præpositus Generalis quolibet sexennio Archivia generalia examinet , videatque an in tuto posita sint omnia , an suo quæque loco reposita sint , &c. Nullum etiam sit Capitulum generale , quod duos è suo gremio non committat ad eadem visitanda ; nullus denique Visitator qui in sua visitatione , nullus Superior , qui in suo triennio , particularia perinde non visitet , unà cum adjuncto sibi socio .

C A P U T XIII.

De novis Domibus acceptandis , deque fabricis & restorationibus faciendis.

1. **A**D Præpositum Generalem spectat novas domos acceptare , de consensu Capituli generalis vel Definitorii ; si
ve-

verò non possit adesse contractui, duos committet è nostris, Provincialem quidem quoad fieri poterit, & unum ex ejus Consiliariis: quorum alter, sine alterius consensu, non poterit quidquam stipulari, nec ambo quidquam contra formulas ipsi à Præposito Generali præscriptas.

2. Cumque novum ædificium ferè nullum sit nisi gravioris momenti, nullum unquam inchoari poterit sine diligentissima consideratione, & sine licentia Præpositi Generalis in scriptis obtenta.

3. Ejus idea primùm delineabitur à perito Architecto, & aliquibus non minùs expertis examinanda proponetur; expensæ quoque necessariæ ac facultates domus magna attentione perpendentur; & quod tandem fuerit à Consilio Provinciæ, audito Capitulo Domus & annuente, ut dictum est, Præposito generali, definitum inviolatè servabitur; nec quidquam, sine expressa ejusdem Consilii provincialis licentia ac maturo prudentiorum Consilio, mutabitur. Si autem fabricam aliquis absque illa Præpositi Generalis, vel Provincialis licentia inchoaverit, aut mutaverit, severè puniatur, imò & officio deponatur, si ea reperta sit aut damnosa aut inutilis.

4. Nullus Rector, sine eadem Consilii Provincialis licentia, æs alienum contrahat, etiam de consensu sui Capituli, ad fabricam vel inchoandam, vel perficiendam, vel mutandam. Diligenter notentur in libello, per articulos, impensæ quævis in illa factæ.

5. Prospectus omnes in exterorum domos, à nostris, quantum commodè poterit, tollantur ædificiis.

6. Si restorationes fieri debeant, pro quibus major impensa, quàm quinquaginta centumve librarum, exigatur, ut dictum est Cap. 11. n. 7. eæ, nisi necessitas urgeat, iudicio Capituli Domus, nunquam fiant, quomodo ibidem diximus. Licentia Provincialis & consensus Capituli maximè requirentur, si quid destruendum sit.

7. Et hoc etiam intelligatur in casibus aliis similibus, ubi nempe agitur de suppellectili ad solum Domus ornatum, de decoranda Ecclesia, de libris, vel rarioribus, vel augendis, de horti dispositione aut immutatione, &c. videantque Superiores, ut in omnibus paupertatis & modestiæ ratio habeatur.

De Novitiis , & eorum Magistro .

1. **N**ullus ad probationem est admittendus , qui studia methodicè & laudabiliter , ad Rhetoricam usque , non impleverit . Omnino rejiciantur , non solum mali & noxii , sed inutiles etiam , & qui ad studia litterarum ad nostras functiones exercendas non videntur apti ; nec ulla conditio proposita , ullave supplicatio unquam adducat ad admittendos hujusmodi , ex quorum otio & inertia , nihil ferè nisi dedecus & detrimentum expectari potest .

2. Nullus insuper admittatur , qui aliqua deturpetur corporis deformitate , aut morbo quodam laboret habituali , qui sit vel ære alieno gravatus , vel ratiocinationis vinctus , qui votum Religionis emisserit , qui præsertim aliquo sit impedimento Canonico irretitus , unde arceatur ab Ordinibus , &c.

3. Nullus demum qui alterius Instituti habitu , vel etiam brevissimo tempore , indutus fuerit , admittatur absque Præpositi Generalis dispensatione , scripto data & Capitulo Domus exhibita : nec

absque simili dispensatione post quadragessimum ætatis annum : nec denique ante completum annum quintodecimum , nisi ex causa alicujus ponderis , Provincialis judicio .

4. Ut autem certiùs ac sanctiùs in re tanti momenti procedatur , priusquam in Domum Candidatus introducatur , saltem uno alterove mense cum ardore pio postulaverit , nostroque , quantum fieri poterit , habitu non induatur , nisi post octo dies ab adventu suo in domum Novitiatus .

5. Et eo quidem longiori mora , majorique attentione probetur unusquisque , quo nobis minùs cognitus est , ex alia nempe vel Civitate , vel etiam Provincia prodiens , ac præsertim quò est ætate provector .

6. Fiat examen à Rectore Domus , in qua probantur Novitii , ab eorum Magistro , & à duobus aliis è Discretioribus , per ejusdem Domus Capitulum delegatis ; quin etiam , si fieri potest , ab ipso Provinciali , Provinciæque Consiliariis . Si Candidatus videatur non rejiciendus , aperiantur ipsi nitidè & simpliciter conditionis sanctæ ad quam aspirat , officia præcipua (quæ non parva quidem) vir-

tu .

tutes in ea prorsus necessariae , subeundi labores , ac praesertim vota quatuor summa fide persolvenda . Tandem proponatur Capitulo dictae Domus : cujus est sibi propositos , per secreta suffragia , ad probationem recipere vel rejicere : item & tertio quoque mense de continuatione Novitiatus deliberare : ac demum illos , expleto , aut penè expleto probationis anno , admittere ad emissionem votorum , aut ab ea excludere .

7. Ad continuationem Novitiatus satis est æqualitas suffragiorum ; ad induendum habitum , aut emittenda vota , requiritur pluralitas .

8. Nullus proponatur ei Capitulo ad habitum , sine scripta Provincialis licentia , quæ , quantum fieri poterit , non dabitur , nisi de consensu Consilii Provincialis , advocatis ad ipsum Rectore & Magistro Novitiorum : nec etiam circa finem probationis , de votorum emissionem deliberabit Capitulum sine nova ejusdem Provincialis licentia , quam dare non poterit , nisi re maturè considerata , Novitioque rursus examinato , & Consiliariorum pars major consenserit , advocatis pariter Rectore Domus & Magistro Novitiorum .

9. Qui veniunt è nostris Collegiis , Seminariisve , ritè examinati censeantur ; modò constet authenticè eos à Capitulo Collegii vel Seminarii , fuisse de licentia Provincialis , juxta præscriptam formam admissos . Nemo tamen mittatur , non priùs monita & annuente Domo probationis ; nisi fortè à Præposito Generali , vel à Provinciali directè mitteretur .

10. Provincialis est Novitios habitu nostro vestire , & eorum vota suscipere , per se vel per alium , maximè per Rectorem Domus Novitiatus ; nunquam autem vel habitu induantur , vel emittant vota in conventu publico , sed privatim dumtaxat .

11. Non dimoveantur de loco ad locum ante votorum emissionem , nisi cogat necessitas : neminique , durante Novitiatu , detur officium ullum exigens commercium cum extraneis , sine urgente causa .

12. Novitiatus alicujus ultra annum prorogari non potest , nisi à Provinciali ; si quis autem finito probationis anno , vota non emisit , Definitorii erit jus antiquitatis ei determinare , requirente aut consulto Consilio Provinciæ . Si dubium esset de Novitio judicium , ne levius

viùs admittatur : satiùs est ejus Novitiatum prorogari .

13. Potest & expelli Novitius à Provinciali , quovis tempore Novitiatus , usque ad emissà vota : modò consentiat Consilium Provinciæ , advocatis ad ipsum Rectore & Magistro Novitiorum . Exclusus autem Novitius non poterit in aliam mitti Domum , etiam à Provinciali , sed statim post exclusionem , nostro debet exui habitu .

14. Unus fit , locus vel duo tantum , in unaquaque Provincia pro Novitiis ; quamvis Laici , vel etiam Clerici , ex causa possint in omni Domo probationem facere , & ad vota admitti à Capitulo de dicta superiùs Provincialis licentia .

15. Nemo ex Nostriis qui in ea Domo sunt cum Novitiis , eorum curæ se immisceat , cum eis conversetur , quidquam illis agendum mandet , aut scribendum tradat sine licentia Rectoris , vel eorum Magistri : quibus etiam exceptis , nemo Novitios redarguat . Si quis vituperandum aliquem censet , Magistrum adeat , qui facile debet monita excipere , iisque , pro sua prudentia , uti .

16. Sæpius coram Deo consideret quam rem agit , quantique momenti ; sæpiùs

Novitium quemque , tum privatim , tum publicè , doceat , interroget , reprehendat ; sæpiùs demum de singulorum statu cum Provinciali & Rectore Domus sermonem habeat : eorum vitia malè non dissimulet , timeatque ne sit in eis recipiendis conservandisque faciliior .

17. In Novitiorum Institutis nihil ipse Magister immutet , nisi consultis & consentientibus Provinciali & Rectore Domus .

18. Si abdicare voluerit , abdicatio-
nem offerat Consilio Provinciæ ; quæ si fuerit admissa , vel ipse alio quocumque modo defecerit ; alter ab eodem Consilio , ad ipsum advocato Rectore Domus Novitiatus , in ejus locum sufficietur .

19. Curet Provincialis , ut ad Præpositum Generalem mittatur instrumentum authenticum de emissionem votorum cujusque , aut saltem nomen ejus , cognomen patria , diœcesis , ætas , dies & annus , quibus emisit vota ; quæ omnia catalogo Secretarii Generalis inscribantur .

CAPUT XV.

De Clericorum , ac imprimis juniorum cura .

1. **Q**uos & constans virtutis & litterarum amor verè commendat , meminerint Provinciales ab aliis distinguere , ad gradus superiores promovere , & si quæ sint ipsis necessariæ dispensationes , non vereantur à Definitorio postulare de sui quidem Consilii consensu : productisque tum Rectorum , tum Discretiorum testimoniis : alios contra qui animi levitate abrepti , sui progressus & officii minùs solliciti sunt , in gradibus inferioribus contineant , donec ad se redire potuerint & maturescere .

2. Clericos imprimis spectant , quæ de litteris scribendis , & conversandi ratione alibi præscribentur . Hic verò statuitur , ne præsertim unquam soli Domo exeant ; quòd si à comite sibi dato separaverint se , graviter in ipsos animadvertatur . In Collegiis nunquam ferè debent egredi nisi ad communem recreationem : si visitentur à suorum Discipulorum parentibus , vicissim eos visitare non tenentur , nec debent , nisi rarò nullamque ob causam ,

quæ superiori cognita non fuerit & probata .

3. Post emissa vota , fiet à Clericis quasi secunda probatio annis quatuor , vel etiam pluribus , si Consilio Provinciali videbitur : longiori spatio in ea detineantur , qui nondum satis profecisse , & adhuc egere cultura singulari videbuntur .

4. Bis aut semel in hebdomada , five post orationem matutinam , five post preces vespertinas aut rationem reddent orationis suæ , aut in piam aliquam lectionem , vel in festa quæ occurrunt , spirituale fiet cum eis colloquium , aut etiam coram Superiore humiliter accusabunt exteriores culpas , & monita salutis accipient , quo modo dicetur Lib. 2. Cap. 14.

5. Qui post emissa vota remanent in Domo Novitiatus , vacare pergent Novitiorum exercitiis , & subjeorum Magistri disciplina , donec in aliam Domum mittantur ; sed si durante illa probatione secunda revocentur ad eandem Novitiatus Domum , judicet Provincialis an eisdem exercitiis & Magistro reddendi sint.

6. Cæterum ab ea lege secundæ probationis Sacerdotes eximuntur , qui senes moribus esse debent , & quos tanta digni-

gnitas ita per se debet in officio continere, ut illi specialibus curis egere non videantur.

C A P U T XVI.

De Fratribus nostris Laicis, & Domesticorum cura.

1. **N**on admittantur Laici nisi post diligentiore probacionem; sex menses postulent, antequàm in Novitiatum introducantur, annum integrum in Domo maneant, priusquàm habitu nostro induantur, nisi data sit à Præposito generali dispensatio, non petenda sine gravi causa, consensuque Consilii Provincialis & Capituli Domus; nec nisi cum eorum consensu admittantur ad probationem: admissi verò statim committantur curæ Magistri Novitiorum.

2. Nullus autem recipiatur, qui non calleat, aut facile possit ediscere artem aliquam, quæ & nobis ad communem usum, & ipsi ad otium omnino vitandum, utilis esse possit. Nullus etiam, si fieri potest, qui legendi & scribendi sit ignarus.

3. Quotidie adsint Sacris, & Officiis,
vel

vel Rosarium Deiparæ recitent , singulis etiam diebus , ac præsertim Dominicis , Festisque , piis lectionibus vacent .

4. Nostri Doctrinæ Christianæ exercitiis , ac præsertim ejus quam mediam appellamus , intersint : habeant præterea selectum aliquem Catechismum , ~~cujus~~ assidua lectione plenior ac firmior habere queant Religionis notitiam ; adsint & assidui , non quatuor duntaxat prioribus annis , sed semper spiritualibus colloquiis , quæ pro junioribus Clericis in secunda probatione habentur , ut dictum est Capite præcedenti n. 4. vel , si nulli sint ejusmodi Clerici , iis adsint quæ Domesticis facienda mox dicenda sunt.

5. Domestici sine delectu non debent admitti ; probitas eorum , vel nota sit , vel constet testimoniis fide dignis : si verò postmodum vitio dediti , vel à pietatis officiis alieni deprehendantur , statim dimittantur .

6. Precibus vespertinis nunquam desint ; sed & diligenter attendat Superior , ne omittant singulis etiam diebus , mane Deum orare , adesse sacris , & alicui piæ lectioni vacare , dies festos sanctificare , singulis saltem mensibus peccata sua deponere apud aliquem è nostris , quem de

Su.

Superioris consilio elegerint : ad sacram denique Eucharistiam accedere quibusque saltem Festis solemnioribus .

7. Si plures sint , vel ab ipso Superiore , vel ab eo Sacerdote quem delegaverit , fiant ad eos qualibet hebdomada , ac præsertim tempore Adventus & Quadragesimæ , vigiliisque solemnioribus , piæ adhortationes captui eorum atque conditioni accommodatæ ; sed imprimis attentè consideret Superior quisque , quàm indecorum esset & omni indignum excusatione , apud Nos nostraque negligentia , quosdam esse qui principia religionis ignorarent .

C A P U T X V I I .

De promovendis ad Ordines .

1. **N**Ullus Reverendissimis Ordinariis præsentabitur ordinandus , quin à Præposito Generali , vel Provinciali licentiam habuerit ; si quis autem absque licentia , vel ad Tonsuram , vel ad Minores Ordines , vel Subdiaconatum promovetur , è Congregatione dimittatur : item & qui ad Diaconatum aut Sacerdotium , nisi fortè sub Congregationis titulo factus fue-

fuerit Diaconus , quo in casu , præter suspensionis pœnam quam incurrit ipso facto , ex Constitutione Clementis X. activa voce ad triennium privabitur , passiva ad decennium : eoque toto tempore sedebit ultimus post omnes Subdiaconos Subdiaconus , post omnes Sacerdotes Sacerdos . Superior verò localis , qui sine hujusmodi licentia aliquem ordinandum præsentasset , deponatur , & alia gravi mulctetur pœna .

2. Nemo à Nobis in ordinem Laicorum admissus possit unquam ad Tonsuram , vel ad Ordines sacros promoveri sine Generalis Capituli , aut Definitorii dispensatione : quòd si fortè reperiatur Laicus aliquis legem hanc violasse , à Congregatione expellatur.

3. Sacros Ordines , sub Patrimonii titulo , iis liceat suscipere , qui jam emisere vota ; nemini autem imposterum ea emittere , qui priùs ejusmodi titulum sibi non procurarit , nisi fortè facultates omnino desint ; tunc enim , si aliunde sit spei optimæ adolescens , admitti poterit . imò & sub Congregationis titulo , sacris Ordinibus initiari : non tamen sine Consilii extraordinarii consensu .

4. Studeant Provinciales , ut sacris Ordi-

dinibus non initientur, nisi qui methodicè & accuratè Theologiæ studuerint, aut qui actu ei discendæ dant operam; nullus tamen, sine dispensatione Præpositi Generalis, nisi post sexennium à votorum emissionem completum: eaque dispensatio scripto data, inscribatur in actis Consilii Provincialis, & in libro Capituli Domus.

5. Nullus ad Sacros Ordines præsentabitur, nisi à Capitulo Domus in qua degit, per vota secreta fuerit admissus; nullus verò ei Capitulo proponatur sine licentia Provincialis, de consensu Consilii data, postquam examinatus ille fuerit, & idoneus repertus: constiteritque eum talibus esse moribus, quos omnino status requirit Ecclesiasticus.

6. Examen Doctrinæ nunquam omit-
tetur, fietque de rebus theologicis, susci-
piendis Ordinibus & Scriptura Sacra, ab ipso Provinciali alioque sibi adjuncto, vel à duobus aliis per ipsum delegatis: quorum testimonio secreta & subscripta, postquam lecta fuerint in Consilio, comburantur. Singuli ad ordines mittendi, de iis ordinibus & adjunctis quæstionibus, ad mensam communem, publicè differant & respondebunt: utque se his præ-
le-

lectionibus & examini pro viribus præparent, convenienti tempore à Provinciali præmonebuntur. Porro ante fucipiendum Ordinem exercitiis spiritualibus piè vacare meminerint.

7. Testimonia de moribus per indicta capita dentur à Rectore, omnibus Vocabulis Domus, in qua versatur Clericus, quin etiam si recens in ista Domo sit, addantur aliarum, ubi antea moratus est, Domorum testimonia, quæ omnino secreta erunt & comburenda, ut dictum est prius,

8. In exigendis hujusmodi testimoniis, serventur forma & modus, quæ in Capitulo Generali M. DCC. XXXIII. sessione 12. præscripta sunt: & quidem adeò strictè observentur, ut iis omissis, non liceat ullum Capitulo Domus pro Ordinatione proponi.

9. Porro si quis ei Capitulo propositus, nulla causa legitima, sed prava voluntate rejectus fuerit; re maturè perpensa, & factione comperta, poterit cum Consilio suo extraordinario Provincialis, jure suo, ordinandum præsentare.

10. Maximè vitent Superiores, ne initiandos in alias Diœceses transmittant, nisi urgenti de causa, judicio Provincia-
lis

lis ; & nec tum ire quemquam sine litteris dimissoriis permittant .

CAPUT XVIII.

De Studentibus , & Professoribus .

1. **N**ON parum diligentiae Præpositus Generalis , Provincialis , & Rectores ipsi impendant in junioribus eligendis ad studia , qui facile præ se ferant facturos se in eo labore non mediocres progressus : ante omnia autem ejus sint probitatis & indolis , ut illis non ad tumorem & animi elationem , sed ad virtutem scientia profutura videatur.

2. Methodo , & ordine utantur omnes , quibus facile ad finem optatum pervenire valeant ; neque permittendum erit ut ad altiora ascendant , qui in inferioribus non profecerint ; quamobrem visitationis tempore , de omnibus studentibus experimentum faciendum erit , eorumque profectus inspiciendus : ut negligentes coerceantur vel abjiciantur , similiter & inepti .

3. Atque ut alacrius ex animo studentes litteris incumbant , Præpositus omnia illis necessaria , ac præcipuè libros , non
tan-

tantum Instituto nostro, sed & professione convenientes, diligenter ministrabit; nimium verò curiosos & inutiles, multò magis noxios, neminem omnino patiatur habere, nec impunè habuisse.

4. Exemptiones, si quæ studentibus concedendæ erunt, per Præpositum Generalem, vel per Patres in Comitibus, declarabuntur: si quis autem à quacumque Congregationis observantia exemptus, eo tempore, studio operam non dederit, hoc ipso, exemptione sit privatus.

5. Sed hoc etiam non minùs sollicitè spectent Superiores, ut quibus ad studia factum est otium, eo non abutantur; singulis hebdomadis, eorum quisque, semel saltem, ad communem mensam det laboris sui specimina; eique legi, qui sine justa causa non obtemperaverit, hebdomade sequenti domo non exeat, vel aliter puniatur ejus negligentia.

6. Bis in anno aut Theses propugnent, aut examini subjiciantur; examen verò sit duarum saltem horarum de iis omnibus, quæ fuerint ipsis prælecta: fiatque à Provinciali, si adsit, Rectore Domus, Professoribus, aliisque, quos advocare visum fuerit.

7. Qui nostris in Collegiis, tum
Phi-

Philosophiæ, tum Theologiæ student una cum extraneis, meminerint hoc præsertim esse sui officii, ut in omnibus exemplum præstent modestiæ in moribus, diligentia in studiis, erga Professore reverentiæ: si secus se gesserint, à Professore, ac ipso Superiore frustra moniti, arceantur à studiis, & severè à Consilio Provinciali puniantur.

8. Philosophiæ Theologiæque studio addictos oportet huic tantum operi vacare. Quapropter ne sinant Superiores, tum locales tum Provinciales, eos aliis rebus implicari, neque omnino, nisi fortè summa urgeat necessitas, concionari.

9. Domus eligatur pro studiis Theologicis, quæ vigore disciplinæ, vigilantiaque Superioris, sit studentibus veluti pro Seminario, ubi valeant in virtute, non minùs quam in sacra eruditione proficere: quod ut feliciùs obtineatur, decet admodum eos, priusquam incipiant, dies aliquot spiritualibus vacare exercitiis.

1. Theologi Professores Sancti Augustini & Divi Thomæ Doctrinam sequantur, quæ ut semper Ecclesiæ fuit probatissima, sic ei potissimum nostra Congregatio fuit semper addicta; sed ante omnia,
Scri-

Scripturæ Sacræ lectioni , & studio totis incumbant viribus , tum Professores ipsi , tum qui sub eorum disciplina , ediscendæ Theologiæ allaborant , imò & omnes nostri Clerici : quibus idcirco præcipitur , ut singuli per vices ad mensam , diebus Festis & Dominicis , Novi Testamenti Caput aliquod exponant , qua methodo Superior præscripserit .

II. Qui satis otii peritiæque à Deo acceperunt , ut verè digna luce scribere queant , erit quidem Congregationi gratissimum , suas illos vigilias publicæ utilitati consecrasse ; ne tamen librum ullum , cujuscumque momenti sit & argumenti , typis mandare liceat , quin prius facultas à Præposito Generali scripto data fuerit , & ejus mandato , liber à duobus saltem ex Nostreis examinatus .

De Collegiis & Convictoribus.

1. **I**N scholis omnibus, saltem inferioribus, quotidie incipiatur à brevi recitatione Catechismi; cujus explicatio familiaris & auditorum captui accommodata habebitur, per semihoram ultimam, à Magistris Rhetorices, Humanitatis & aliis inferioribus, die quaque Sabbati & quoque solemniorum Festorum pervigilio; hanc autem semihoram declamationibus, aliisque quibuslibet exercitiis impendi strictè prohibetur.

2. In duabus inferioribus Grammaticæ classibus, ea lectio sit ex Catechismo diocesano; in superioribus ejusdem Grammaticæ, vel idem etiam, si necesse sit, Catechismus repetatur, vel alius legatur fufior, selectus quidem & probatus: in Humanitate denique & Rhetorica, memoriter discentur selecta librorum Sapientialium, vel Novi Testamenti capita: terni quaterni-ve versus die qualibet.

3. Sub anni finem, de illis præsertim, Doctrinæ Christianæ lectionibus, diligenter examinabitur discipulorum quisque.

4. Præterea, singulis diebus, una sit
sen-

sententia ex veteri vel novo Testamento ,
singulis scriptionibus scholasticis præfigen-
da , postridieque reddenda memoriter
cum Catechismo .

5. Themata , quantum fieri potest , ac
ea præsertim quibus opera , sacris diebus ,
impendenda est , totidem ferè sint Religio-
nis documenta , pro aliqua virtute , con-
tra vitium aliquod , de aliquo Historiæ sa-
cræ capite , &c. idem sit etiam de scriptioni-
bus illis , quibus Humanistarum & Rhe-
torum stylus ac ingenium exercetur .

6. Iisdem sacris diebus , discipuli sine
venia abesse non poterunt à nostris publi-
cis Doctrinæ Christianæ exercitiis , junio-
res quidem à Catechismo , à familiari ex-
positione grandiores .

7. Sacris quotidie omnes aderunt simul ;
quod ut fiat , qua pietate decet , aderunt
& ipsi cum Præfecto Magistri , etiam Sa-
cerdotes , nec abesse poterunt sine iusta
causa veniaque Rectoris aut Præfecti : cu-
jus est multam dare operam , ne fiat stre-
pitus à pueris schola exeuntibus , ingre-
dientibus Templum , & inde recedentibus .

9. Singulis mensibus peccata sua depo-
nent : sed efficiant Magistri , ne pænæ
metus causa sit illorum , in eo Religionis
actu , diligentia ; ad frequentem sacrae

Com-

Communione usum excitabuntur, sed quomodo dignè possint, maximè doceantur. Commendabitur ipsis Deiparæ devotio; ad quam fovendam, erit in omni Collegio Sodalitium, cui à Rectore præficietur unus è Noltris, pius quidem & prudens, qui sodales non sine delectu admittat, studeatque imprimis, ut ea devotio verè sit utilis, neque ab aliis officiis avertat.

9. Cura Religionis prior & potior habenda est, non tamen unica; vigeant quoque artes & scientiæ, ut hoc quoque commissum nobis ministerium, ea fide ac justitia qua par est, impleatur.

10. Disputationes adeo necessariæ sunt, ad excitandos animos, acuendum ingenium, & res altiùs menti infigendas, ut nimium frequentes esse nequeant, tum publicæ, tum privatæ: nec eæ solis Theologis, Philosophisque commendantur, sed quibusque nostris Professoribus. Quare ubique & in omnibus scholis id instituat, quod in plerisque institutum est: selecti scilicet discipuli, omnesve, si poterunt, de Autoribus quos per anni circulum legerint, de rebus, seu sacris, seu profanis, quas didicerint, publicè respondeant: quod quidem est ipsis longè magis

E

uti-

utile ac Magistris multò minùs onerosum ,
quàm illæ Tragediæ , eave Dramata , quæ
dari non possunt sine gravioribus impensis,
maximoque temporis dispendio : & vix
etiam sine illo apparatu profano , ac tu-
multuoso hominum cuiuscumque generis
concurſu , qui Nobis esse non potest nisi
molestissimus .

11. Quo tamen non prohibetur , ne de-
clamationes alternis à Rethore & Humani-
sta ad exercendos adolescentes , habeantur
tur , neve aliquando instruantur ab eis-
dem scenæ privatæ ; quin etiam Tragediæ
maiores exhibeantur , si quæ gravis causa
exigat , iudicio Provincialis , qui solus
istas permittere poterit ; sed omnino veti-
tum & prohibitum , ne unquam quovis
prætextu , inferantur personæ muliebres :
optatumque maximè ut à Theatris nostris
excludantur etiam choreæ quævis & salta-
tiones , quas à suis illustrissima Parisiensis
Academia penitus amandavit . Omnia in
scenis ipsis ad utilitatem referantur , nihil
ad ostentationem ; spirent omnia morum
innocentiam ; procul absint non modo for-
des , sed & indecoræ nugæ : ut etiam id
omne , quo quisquam vel minimùm offen-
di potest .

12. Nullæ declamationes aut orationes
ha-

habeantur, poemata nulla palàm exhibeantur, nisi consulto Rectore & Præfecto, ac utroque post accuratum examen approbante. Theses pariter, seu Theologicæ, seu Philosophicæ non edantur, vel publicè proponantur agitandæ, quin priùs à Provinciali, vel jussu ipsius, ab aliis examinatæ fuerint. Si verò Professorum aliquis legem adeò necessariam violarit, si post examen ac sine diserta approbatione, quidquam alicujus momenti mutarit, aut inferuerit, à Consilio Provinciali puniatur: & gravissimè quidem, si scandalum inde aliquod ortum sit, aut aliquis justam habuerit offensionis causam.

13. Nulli pariter designentur prælegendi libri, nisi consultis & approbantibus Rectore ac Præfecto: præferantur qui ingenio moribusque formandis aptiores videntur, & ex istis etiam eligantur utiliora loca, cæteris omissis.

14. Præfixa lectionum tempora, & debitæ in scholis moræ ab omnibus religiosè ferventur, hora solita egressus ingressusque non mutetur: sitque ingressus matutinus, etiam post diem festum Sancti Joannis Baptistæ, hora sesquiseptima. Magistri præstò esse festinabunt, dato ultimo campanulæ signo, statim suam quis-

que scholam adituri, à qua nunquam recedant, nisi iusta de causa, & advocato prius Præfecto. Considerent omnem ferè spem ac studentium rem & profectum, in se suaque diligentia recumbere; locatam esse suam operam, remque publicam defraudari, si quantum est in ipsis, totum scholæ tempus utiliter non impendatur; quod ne accidat, ipsi meminerint, tum Superiores, tum Præfecti, se teneri id ex officio, diligentissimè impedire.

15. Pecuniarum collectiones scholis reparandis, vel aliis rebus necessariæ, nullæ omnino fiant sine licentia Rectoris & Præfecti: pecuniæ verò collectæ, à Procuratore vel Rectore servantur: qui sedulò curabit ut fideliter in eos usus expendantur, ad quos fuerint collectæ.

16. Scholarum Præfectus in omnibus Rectori subsit; eum autem Magistri revereantur, ipsique in omnibus, quæ ad scholas pertinent, obediant. Ejus officium est providere, ut leges tam communes, quàm propriæ, cujusque classis, tum à discipulis, tum ab ipsis Professoribus, accuratè servantur, ne quid intermittatur officii, ne quid institutatur novi; frequentius scholas perlustrare, tertio quoque mense themata singulis classibus

bus dictare , ut singulorum progressus periculum faciat ; videre etiam diligenter , ut in thematibus , nihil sit quod ad regulas artis & prudentiæ non sit exactum .

17. In publicis scholarum actionibus , quarum omnium Moderator esse debet , eo loco sedeat , unde adventantes videre , recipere , ac dignam cuique sedem assignare possit , in solemnioribus autem actionibus , tum ipse , tum alii sub ipso , studeant omnia tam provida strenuaque diligentia disponi , ut , quantum fieri potest , nemo sit qui meritò de nobis conqueratur .

18. Professor , qui vel se , vel Discipulos neglexerit , nec permittatur ad scholam superiorem ascendere , nec Theologiæ studiis applicari , donec se præbuerit diligentior . Grammatici sponte , satisfaciant & accuratè eis prælectionibus , quæ ipsis apud Nos exercendis in singulas hebdomadas præscriptæ sunt ; Græcam linguam scientiis omnibus adeò necessariam , nec discere , nec docere , negligent .

19. Penes solum Superiorem est ferias , de jure non debitas , concedere ; non nisi rarissimè vacari concedatur duabus

continenter diebus Martis: si verò ex aliqua gravi causa non poterit interdum denegari feriarum autumnalium anticipatio, nunquam ea major sit quàm octo dierum.

20. Theologi, Physicique vacabunt à die festo sanctæ Magdalenæ, Logici à festo sancti Bernardi, Rhetores postrema die Augusti, Humanistæ septima Septembris, Tertiani decima tertia, reliqui vigesima.

21. Quod spectat Convictores in Collegiis haberi vetantur, nisi seorsum à Nostreis esse possint; hos etiam convenit alia quàm nostra uti mensa, & in alio loco recreari, nisi tamen & locorum, & accuratioris vigilantia ratio aliud permittat, iudicio Provincialis. Ne quis frequentiùs aut familiariùs cum illis, vel etiam cum externis scholasticis converseatur, aut ullum ex ipsis, sine expressa licentia, in suum cubiculum introducat; quam legem, quæ semper involata esse debet, si quis infringeret, gravi pæna mulctandus esset, Provinciali, si non desisteret, deferendus.

22. Caput istud singulis annis legatur in Collegiis, prima die Veneris à scholarum instauratione, vel ad mensam,
com-

communem , vel post preces vespertinas.

C A P U T XX.

De Bibliothecis , eorumque Præfectis .

1. **I**N unaquaque Domo , singulis annis , circa Calendas Novembris , postquam facta fuerit Officialium electio , Rector palàm constituat Bibliothecæ Præfectum ; sed eum diligentem seligat , & librorum amatorem .

2. Curet is omnes libros sic disponi , ut singulis classibus Bibliorum , Patrum , Theologiæ , Juris , Historiæ , &c. suus sit ordo , suus locus , suus etiam in pluteorum fronte titulus : ipsique libri suum quisque titulum exterius habeant , unde commodius dignoscantur .

3. Librorum omnium Bibliothecæ catalogum apud se , aut in Bibliotheca , habeat , eodem facultatum ordine dispositum , aut alphabetico , aut etiam utroque : præsertim si copiosior sit Bibliotheca .

4. Duæ sint Bibliothecæ claves , quarum alteram Superior habeat , alteram Bibliothecarius : quæ nunquam tradantur extraneis , nec etiam passim Nostreis .

5. Non desit libellus , in quo fideliter ,

& proprio subscripto nomine, unusquisque notet libros omnes apud se exportatos, iisque redditis, quod scriptum fuerat, deleatur; tantum quisque capiat ad studia, & vitandum otium necessarios, ad ornatum & vanam ostentationem nullos; acceptos autem, cum uti desierit, statim reportet. Porro commodum erit in loco publico, in magnis præsertim Collegiis, esse quosdam communiores libros, quibus Nostri pro suis studiis quocumque tempore uti possint.

6. Ne quis ullum ex libris nostris commodet extraneis, sine expressa Rectoris licentia, & monito Bibliothecæ Præfecto, ut vel manu accipientis, vel ipsius Præfecti notetur, cui, & qua die sit tum commodatus, tum reddendus; & si suo tempore non reddatur, ut ferè fit, repeti possit.

7. Aliquo è Nostris aliò migrante, det operam Bibliothecæ Custos, ut libri omnes ab illo accepti ante discessum restituantur; ne ullus à Domo in Domum, sine scripta Rectoris saltem licentia, transferatur.

8. Rectores semel saltem in suo triennio diligenter examinabunt, num aliqui libri sint amissi, vel restaurari egeant,
num

num inscripti sint catalogo, qui recentius comparati sunt; quoscunque autem pro facultatibus Domus, potuerint, comparent: eos imprimis qui ad quotidiana studia, & ad fovendam pietatem sunt aptiores.

9. Libri prohibiti seorsim custodiantur, & eorum clavis à solo Rectore servetur.

C A P U T X X I.

De Concionatoribus.

1. **U**T quis primum præsentetur ad obtinendam concionandi facultatem, requiritur licentia Provincialis: ad prorogationem sufficit Rectoris consensus. Caveant autem maximè Provinciales, ut iis duntaxat divinum hoc ministerium committatur, qui ingenio, moribus, & eruditione possint illud cum laude & fructu exercere; nec ulli omnino liceat, nisi cursum Theologiæ confecerit, & annos aliquot per diligentiorē sacrae Scripturae lectionem enutritus, verba fidei & bonæ doctrinae, ac eminentem Christi scientiam ex sacris fontibus, hauserit.

2. Nullus etiam omnino, sine Præpositi Generalis dispensatione, urgentique

causa , per Adventum aut Quadragesimam , conciones habere incipiat , quin , prius laudabilem , per aliquot annos , in nostris magnæ Doctrinæ aut saltem mediæ exercitiis , navaverit operam ; idque studiosissimè vitetur , ne quis ita se tradat concionibus , ut familiaribus nostris Doctrinæ Christianæ explicationibus , quoties opus fuerit , sponte non incumbat ; si quis autem reperiat ita proprii immemor instituti , ut nolit , non ei liceat concionari .

3. Cathedras Adventus & Quadragesimæ , à Reverendissimis Ordinariis nobis concessas & oblatas , assignabit unicuique Provincialis , prout expedire judicabit , de consilio suorum Consiliariorum . Ne quis ullo modo concionandi munus , etiamsi sponte oblatum , suscipiat suamve promittat operam , nisi consensum habuerit , Provincialis quidem , si de concionibus agatur unius Adventus aut Quadragesimæ ; Rectoris verò , si de quibuslibet aliis .

4. Qui extra propriam urbem concionati sunt , aliò sine licentia non excurrant ; sed statim persolutis charitatis Christianæ & grati animi officiis , domum reversi Missionis suæ , acceptique honora-

rii rationem reddant : quod si negligent , debet Rector exigere . Religiosè caveant illi , ne ipso abutantur Apostolorum ministerio , ad eam lædendam paupertatem , quam cum Apostolis amplexi sunt , ut illud perfectiùs possint obire ; meminerint illud honorarium suum non esse , nec ullo prætectu se posse , quod habent ex eo residui , in proprios usus insumere , nisi de speciali consensu sui Rectoris . Quod si ultra expensas necessarias reperiantur aliquid pro arbitrio insumpsisse in res etiam honestas , vel aliis , etiam propinquis dedisse , aut sibi retinuisse , illo quidem habeantur indigni ministerio , & ad certum tempus , illud ipsis exercere non liceat . Superiores ipsi , si in delictis ejusmodi præbeant se negligentiores , à Provinciali pro merito puniantur .

C A P U T XXII.

De Missionibus .

1. **M**issionibus vacare , munus est quidem præstantissimum & Instituto nostro maximè conveniens ; iis itaque ardenti studio , quantum occasiones occurrunt , & suppetunt vires , incum-

cumbendum est: quare nihil omittendum, ut maximo fructu fiant.

2. Illos igitur huic operi eligat Provincialis, quos animarum saluti promovendæ magis idoneos judicaverit, eosque aliquot ante mensibus præmoneat, qui se tanto accingant labori; ne imparati veniant, quò vocantur.

3. Unus sit vel ab eodem Provinciali nominandus, vel Antiquior, qui præsit, & cui cæteri parere teneantur.

4. Cum primùm ad Missionis locum pervenerint, se statim ad Ecclesiam conferent, ac durante Missione, quantum fieri poterit, Orationi mentali vacabunt, non secus ac si in nostris essent Domibus.

5. Sit eorum maxima cum Parochis consensio; nihil magni momenti suscipiant nisi de eorum consilio, nihil præsertim, illis invitis; apud ipsos, aut saltem apud homines Ecclesiasticos, quoad poterunt, hospitentur; rarò comedant apud extraneos, & eos rariùs ad propriam mensam admittant; munera faciliè non accipiant: studeant omni ope ne cuiquam sint oneri, & sub ullius potestate redigantur.

6. Absoluta Missione non circumeant sine licentia, sed domum quamprimùm revertantur.

CAPUT XXIII.

*De Confessariis , nostrisque Collationibus
Ecclesiasticis .*

1. **Q**Uoniam non licet confessiones audire , sine prævía Ordinariorum approbatione , nullus primùm ad eam obtinendam præsentabitur , nisi permiserit Provincialis , sui consenserint Consiliarii , constiteritque , vel diligenti examine factò , vel Rectoris & Discretiorum testimoniis , idoneum esse qui præsentandus est . Ad petendam approbationis prorogationem sufficit Rectoris licentia : provideat autem tum Provincialis , tum Rector , ne sua quis abutatur approbatione .

2. Nemo præsentabitur , qui duos saltem annos non compleverit à suscepto Sacerdotio ; nisi tamen aliud suadeat urgens aliqua ratio , & gravitate morum ac prudentia defectus ætatis compensetur . In Collegiis inchoari poterit à Scholasticorum confessionibus .

3. Imprimis autem , ut à nemine Nostrorum ignorentur tantopere commendata Sancti Caroli ad Confessarios monita , & accuratiùs possint ab omnibus observari , nulla sit Domus nostra quæ ea

non

non habeat ; identidem ad mensam communem legantur : & nemo permittatur primùm audire confessiones , quin ea sedulò privatim legerit & didicerit .

4. Executioni testamentorum & aliis ejusmodi negotiis ne dent operam , sine urgenti necessitate , prudentissima cautione & licentia Superioris .

5. Quandocumque contigerit ex Confessariis aliquem ad mulieris ægrotantis confessionem audiendam advocari , magna utatur cautione , maximè si confitentem non noverit ; sit verò , quantum fieri poterit , socius eo loco , unde patente cubiculi janua , illum queat intueri .

6. Quod ad Moniales attinet , curæ earum ordinaria à nemine nostrorum suscipiatur sine expressa Consilii Provincialis facultate , quæ non faciliè , præsertim Superioribus concedi debet , ut dictum est Capite nono , n. 8. Poterit facultas hæc revocari , cum major utilitas , audito Rectore Domus , postulare videbitur ; cui verò demandatum fuerit hujusmodi negotium , ne in alia se ingerat à spirituali regimine distincta : & extra locum confessionibus audiendis destinatum , nullam nonnisi rarò & ex necessitate alloquatur.

7. Ut autem confessionibus audiendis

nostri fiant aptiores, summam diligentiam adhibebit quisque Præpositus, ut suæ Domus tam Sacerdotes quàm Clerici, præsertim qui in Sacris constituti sunt, aut studiis vacant Theologicis, disputationes seu collationes habeant, de rebus ad Theologiam moralem pertinentibus.

8. Semel saltem singulis hebdomadis, habeantur prædictæ collationes, qua die superiori convenientius videbitur; quam si contingerit impediri, in aliam remittantur non impeditam. In Collegiis, si commodè fieri non possint statim post recreationem meridianam, ante cœnam fieri poterunt: Non videtur autem minùs quam horæ spatium eis debere impendi.

9. Superior una cum peritioribus Domus, argumenta seligat & proponat omnibus in antecessum, ut à singulis ac præsertim ab uno duobusve per vices præparari possint, & accuratiùs discuti.

10. Cæterùm vehementer optandum, ut præter morales illas collationes, similes etiam, singulis hebdomadis, fiant in Scripturam Sacram, ac præsertim in illis Domibus, ubi à scholis publicis liberi, majori otio potimur; quin & istæ sæpius præferri poterunt, ubi pauciores sunt Confessarii.

11. Sin autem commodè certis in Domibus fieri non possint, saltem hebdomada qualibet, Sacerdos unus, vel Clericus à Superiore nominatus, Caput unum Scripturæ Sacræ ad mensam communem explicet, & difficultates diluat quæ ab accumbentibus poterunt proponi.

12. Magna videant attentione Provinciales, ipseque Præpositus Generalis, ut illæ tum morales, tum sacræ exercitationes eo studio eaque ratione fiant quæ præscripta sunt: & illas quantum in ipsis erit, sua etiam præsentia excitent & foveant. Quòd si Rector in illis negligentia reus convinceretur, in eum graviter esset animadvertendum. Eo deficiente, Vice-præpositum hæc omnia spectant.

13. Quantumvis autem optandum esset prædictas exercitationes, in majoribus præsertim Domibus, non interrumpi; cessari tamen ubique permittuntur mensibus Septembris & Octobris: sed ea spe futuram inde majorem, mensibus aliis, diligentiam.

CAPUT XXIV.

De Parochis & Beneficiariis.

1. **Q**Uicumque Beneficii accipiendi licentiam obtinuit, aut in futurum obtinebit, de suis facultatibus quantum poterit, Domum sibi peculiariter assignatam juvabit; imò & Provinciam totamque Congregationem, prout Superiorum Localis, tum Provincialis, secundum æquitatis & prudentiæ leges, quisque pro jure suo & munere, arbitrabuntur.

2. Si in nostris Domibus Beneficarii residere nequeant, tunc, quantum fieri potest, habeant ex nostris Vicarios & Administros quibuscum vivant. Si autem sint una plures, meminerint nihil esse sibi & utilius & convenientius quam mutuas collationes tum ante præscriptas Capite præcedenti, tum Libro 2. Cap. 15. præscribendas; iis admittant, si quos habent in sua Parochia, alios Sacerdotes & Clericos: Clericos præcipuè, quorum cura ipsis maximè commendatur.

3. Considerantes sibi minimè concessum esse Beneficium, ut splendidiùs, lautius, commodiùsve vivant; nihil in mensa, vestibus, aut suppellectili appareat, quod
sim.

simplicitatem modestiamque, in Congregatione solitam, præ se non ferat: utque illos Congregatio possit pro suis agnoscere, ejus habitu in omnibus utantur, nec in illius forma quidquam mutant, sine Definitorii licentia.

4. Nunquam excidat è mente quinam ante fuerint; eoque religiosius quæ Deo voverint, persolvant ac pia quæque servant Congregationis exercitia, quæ in suo munere servari possunt, quò majori periculo sunt obnoxii, & severiùs à summo Pastore quondam judicandi.

5. Superioribus quàm maximam poterunt obedientiam præstent; ac vicissim à Superioribus singularis benevolentia & existimatio ipsis ostendatur. Visitationum judicio, vel ad domum se conferant tempore Visitationis, vel eos in proprio domicilio excipiant, qua decet reverentia; rationem reddituri tum vitæ suæ, tum etiam usus Beneficii fructuum quos percipiunt. Tempore etiam convenientiori ad domum accedant, quæ ipsis fuerit assignata, ut in propriam & aliorum ædificationem, spiritualibus anni cuiusque vacent exercitiis.

6. Moneantur, & eorum è nostris quos morte amittimus, & celebrationis

Ca-

Capitulorum nostrorum, seu Generalium, seu Provincialium, ut apud Deum vota sua nostris adjungant: ipsi verò statim accœperint paulò graviore morbo laborare, curent moneri Superiorem, qui quoad fieri poterit, vel per se vel per alium, præstet eis omnia piæ charitatis officia.

7. Cæterùm Beneficiis Congregationi unitis nullus Pastor nominetur à Præposito Provinciali, nisi de consensu Consilii Provinciæ; sit ætate maturus talisque & moribus & doctrina, qualem tam grave munus exposcit. Semel institutus, quamdiu suo dignè fungitur ministerio, non facile mutetur; si male contrà, quamprimum amoveatur. Ubicumque resideat, ex ea domo censendus est cui unitum est Beneficium, cum solitis aliorum juribus. Quòd si eum obire contigerit, moneatur illico Provincialis: ac interim, si nullus sit Vicarius, Rector de consilio Discretiorum Domus, aliquem illius loco sufficiat.

8. Cùm autem ideo Beneficia nostris Domibus unita sint, ut inde in eis Domibus, Deo & Ecclesiæ servientes sustentemur, collectio administratioque reddituum Beneficiorum illorum fieri debet à Procuratore Domus, non secus ac aliorum quorumvis bonorum Domus ejusdem; curent
ve-

verò Superiores, ut juxta facultates nostras, pauperumque necessitates, elemosynæ fiant. Instrumenta & acta quæ eadem Beneficia spectant, debent in Archivis Domus asservari.

C A P U T X X V.

*De habitu tum Clericorum tum Laicorum,
& Cubiculorum supellectili.*

1. **S**IT habitus modestus & simplex ex eodem panno, eoque vulgari; nec quidquam sericum aut subsericum tum exterius tum interiùs deferatur.

2. Sit & una eademque forma; ne in una & eadem societate simus ab invicem velut alieni: nihil sit singulare, nihil quod levitatem animi præ se ferat, & quod sæcularium oculis, in viros nostræ conditionis præsertim intentis, possit esse offensionis.

3. Ipsæ vestes intrinsecæ ab omni sæculari vanitate longè absint: indufia sint absque ullo tum ad collum, tum ad manus ornamento; collare lineum, quod ex tela tenuiori esse non debet, ejus sit conditionis, ut super vestem everti possit duos ad summum digitos: ad manus autem,
circa

circa vestem , nihil linei appareat .

4. In reliquis , quoad Clericos , sit habitus noster tunica talaris à parte anteriori, ad altitudinem duorum circiter pedum confuta , & pallium ejusdem longitudinis , pileusque quadratus pro domestico capitis tegumento . Laici verò ante Capitulum generale anni 1733. per votorum emissionem admissi , tunica induentur ad duos tresve digitos supra pedis malleolum defluente ; nisi malint habitum sumere Laicis deinceps admittendis præscriptum .

5. Est autem ejusmodi habitus tunicella paulò infra genu porrecta , quæ nullis sit instructa sacculis , cujusque manicæ , in extrema parte arctiores, nihil habeant quod in superiorem replicetur : item & pallium ejusdem longitudinis ejusdemque panni, qui semper debet esse niger pretiique vilioris.

6. Brevioribus palliis in itinere & pro arcendis pluviis opus est : sed eorum dedecet usus frequentior ; quare Superiorum est diligenter attendere , ne unquam sine vera necessitate gestentur .

7. Permittuntur etiam in itinere tunicæ breviores , modo forma & pannus conditioni nostræ convenient .

8. Nostris insuper chirothecæ permittuntur , modo nigri sint coloris aut subobscuri.

9. Cin-

9. Cingula , galeri , funiculi eorum , calcei , &c. ejusmodi sint , ut non nisi modestiam gestantis præ se ferant ; affectata quævis & mundana forma , superfluous omnis ornatus sedulò vitetur . Annuli calceorum vilioris pretii sint , non aurei nec argentei .

10. Sint capilli breviores , juxta sacros Canones : corona semper appareat , major vel minor pro qualitate suscepti ordinis .

11. Capilli adscititii & quæcumque comæ exemptiles omnino prohibentur . Si quis autem sacris initiatus ejusmodi capillos assumpserit , privetur activa & passiva voce in omni Capitulo . Clericus verò ritè moneatur , ut eam sine mora deponat vanitatem , nec ei liceat ad superiorem , quemcumque gradum & Ordinem sacrum ascendere , imò nec domo egredi , donec obtemperaverit ; quod intra mensem ni fecerit , re ad Definitorium delata , dimittatur . Si demum Laicus , in culpam similem inciderit , denunciatur extemplo & expellatur .

12. Nec severè minùs prohibetur, omnis mundanus capillorum cultus , quo ab Ecclesiastica gravitate nihil est alienum magis .

13. Nullus sine superiùs præscripto habitu, extra cubiculum se visendum exhibeat; quin & hortamur omnes tam Sacerdotes quàm Clericos, ut semper, quantum potuerit, utantur pileo quadrato, præsertim in diurnis communitalis actionibus: at certè sine eo nullus intererit sive publicis, sive privatis scholarum exercitiis, uti nec etiam Choro & Capitulo.

14. Lecti non sint ad socordiam & molitiem, sed ad necessariam corporis duntaxat refectiorem accommodati. Si quo sint conopæo circumdati, sit etiam illud è panno communi, colorisque non splendidioris & sine ullo inutili ornamento. Cubicula simplici munditie potiùs quàm ullo ornatu vano, ulla pretiosa supellectili niteant. Nulli parietes tapetibus vestiantur; quod imprimis, ut aliorum exemplar Præpositus Generalis observabit. Sit in quolibet cubiculo vasculum in quo singulis hebdomadibus, renovetur aqua benedicta: sint & aliquæ imagines maximè Christi Crucifixi, Virginis Deiparæ & similes, quæ mentem & animum excitent ad devotionem.

15. Cùm autem nihil sit cuique Societati perniciosum & indecorum magis, quàm vanæ aut perpetuæ mutationes, ac imprimis

mis minimè conveniat esse cuique liberum pro arbitrio novitates introducere ; si quis ea quæ modò præscripta sunt , præsertim de habitus forma ad amissim non observaret , & aliquam affectaret singularitatem , ne domo exeat , donec omnino ad communem normam redierit : quo non obtemperante , moneatur Provincialis , qui pro merito puniat singularitatem & contumaciam . Cùmque manifestum sit , hujusce Constitutionis observationem à Superiorum vigilantia maximè pendere , hac in re quæ certè non levis momenti , debitam omnem curam impendant ; quod si nolint , suspendantur ab officio , vel aliter pro delicti ratione , puniantur .

CAPUT XXVI.

De Ordine & loco cujusque .

1. **P**Ræpositus Generalis , & qui ejus defectu regit Congregationem , primum semper locum obtinebit ; post ipsum sedebunt Provinciales : Provincialis quidem in sua Provincia ante Provinciales extraneos , isti inter se secundum ordinem antiquitatis : deinde Ex-provincia-

cialis sive Vicarius Provincialis, Provinciali mortuo, aliove modo deficiente, eundem ac ipse locum obtinebit: succedent Rector loci vel Superior à Consilio Provinciali nominatus, eoque mortuo vel aliter vacante munere, Vice-Rector electus aut natus: tum Ex-generalis retro proximus, Assistentes ordine antiquitatis, Procuratores Generales eodem ordine, Secretarius Generalis, Procuratorum Generalium Substituti, si fuerint electi: Postea Rectores extranei secundum antiquitatem suam, Vice-Rector, & post ipsum Magister Novitiorum, in domo Novitiatus tantum & absque jurisdictione, nisi aliunde ea ipsi ex antiquitate debeatur. Reliqui pro sola antiquitate sua sequentur, Sacerdotes primum, deinde Diaconi, postea Subdiaconi, tum Clerici nondum initiati sacris, Laici demum omnium ultimi.

2. In Capitulo Generali sedebit primus Præpositus Generalis, post ipsum Ex-generalis, Provinciales ordine antiquitatis inter se, etiam in propria Provincia, Assistentes, Procuratores Generales, vel eorum Substituti, si fuerint electi, Rector loci, ubi Capitulum habetur, Discreti Rectores, & alii post ipsos Discreti,

ordine dicto antiquitatis : Secretarius ad mensulam seorsum .

3. Qui fuerit à Præposito Generali vel Provinciali delegatus , ad aliquem actum jurisdictionis , in aliqua Domo vel Provincia exercendum , sedebit in ea Domo vel Provincia ante Rectorem , durante Delegationis officio : quin & ante Provincialem , si Delegatio sit à Præposito Generali , spectetque Provinciam vel Provincialem ipsum .

4. Quando contingit aliquem , ratione majoris ordinis sacri , præcedere antiquiorem se , ubi antiquior iste ad eundem promotus fuerit ordinem , locum suum habebit ex antiquitate .

C A P U T X X V I I .

De Viatoribus & Hospitibus .

1. **H**Oc imprimis prohibetur ne quis , etiam prætextu adeundi Præpositum Generalem , vel Provincialem , sine licentia ab eis scripto data , è loco sibi assignato recedat ; nec liceat Rectoribus quemquam ex inferioribus ad Præpositum Generalem , vel Provincialem mittere , nisi similem habuerint licentiam :
quam

quam isti facile non concedent, ne detur vagandi occasio. Provinciales quoque rarò suis inferioribus concedant licentiam invifendi parentes.

2. Ultra iter unius diei vel circiter, nemo concedat aut assumat eundi facultatem, præter Præpositum Generalem aut Provincialem, nisi Rectoris judicio, negotium moram non patiatur. Rector non aberit à domo sua ultra quinque dies sine venia; nec ullum è subditis tantumdem temporis abesse permittat ob recreationem similemve causam, plusquam semel in anno: ut autem quis ultra quinque dies absit, opus est licentia Provincialis. Nullus etiam audeat sine speciali venia ruri pernoctare.

3. Ex una Provincia in aliam Nostri non transibunt animo commorandi, nisi Præposito Generali, & utroque Provinciali consentiente. Vocales se conferentes ad Capitulum aut ab eo recedentes, rectà pergent ad destinatum locum, nec aliò divertent, vel moram alicubi trahent, sine licentia.

4. Superiores autem Viatoribus ita provideant, ut omnis tollatur voti paupertatis violandi occasio; sed Viatoribus ipsis prohibetur, ne viaticum sibi datum

in res alias , quàmvis honestas , insumant , maximèque contra voluntatem Superioris à quo recedunt : expensis etiam itineris modum ponant , quem paupertatis amor , legibus prudentiæ temperatus , exigit : si quid habent è viatico residui , Superiori tradant ad quem mittuntur .

5. Eam tantùm suppellectilem , de licentia Rectoris , quisque asportet , quæ & statui conveniat , & itineri non sit impedimento .

6. Ita se gerant Viatores nostri , ut nemini dent ullam offensionem ; quin etiam omnibus , vel quos habent viæ comites , vel apud quos morari coguntur , exemplis suis luceant .

7. Ad nostra loca cùm quis pervenerit , ante omnia templum adeat , ut prima Deo sit salutatio & gratiarum actio . Si quis autem adveniens in urbem , non domum nostram eat , sed aliò divertat , ibique sine venia pernoctet , integro mense non egrediatur .

8. Quod spectat hospites , curabunt Præpositi locum eis excipiendis paratum , non deesse , ipsisque juxta cujusque loci facultatem , omnia necessaria subministrari , atque pietatis præstari officia .

9. Hospites ipsi cæteris exemplum præ-

præbeant modestiæ , & religiosi prudentis-
tis-que silentii . Caveant ne sint graves &
onerosi ; ultra tempus quod Litteris di-
missoriis fertur , non remaneant : & ter-
tiâ die transacta , meminerint se debere
nostris communibus exercitiis interesse, nisi
negotia justam ipsis præstent excusationem.

10. Subdantur Præposito ; nec aliquid
emant , aut mutuò accipiant , sine con-
sensu ejus , nisi Superiores ipsi sint , vel
Procuratores , aut speciale mandatum vel
licentiam habeant à suo Superiore . Supe-
riores ipsi hospites domo non exeant ,
inscio & non monito Rectore , nec etiam
quantùm fieri poterit , sine socio .

C A P U T XXVIII.

De Litteris scribendis.

1. **V**ideant & sæpius moneant Supe-
riores , ne frequentiores sint
Litteræ , nec tempus quo nihil est cha-
rius , in scribendis inutilibus impendatur.

2. Sed hoc potissimum omnes caveant,
ac præsertim juniores , ne quidquam in-
cautè , minùs decenter , aut imperitè scri-
bant ; attendant scripta manere dum ver-
ba volant , & mores ac ingenium cujus-

que ex litteris maximè discerni . In eis eluceat honestas , prudentia , urbana non affectata comitas : decet autem admodum , quæ pietatis sunt , pro re nata , non omitti .

3. Graviter puniendus esset qui prehenderetur quidquam scripsisse , quo vel Congregationi , vel Superioribus , vel alii cuilibet , aut ex Nostreis , aut ex alienis detraheretur .

4. Quæcumque accipiuntur Litteræ , ad Superiorem deferantur , qui eas per seipsum reddet ; nisi fortè quædam ad nonnullum reperirentur , de cujus moribus & agendi ratione malæ forent suspiciones ; tunc enim temporis , non reddendæ sunt ejusmodi Litteræ , sed cum duobus tribusve Discretioribus deliberandum , sintne an non aperiendæ : quidque earum occasione , prudentia dictet faciendum .

5. Supercriptiones sic erunt : qui Præposito Generali , aut Provinciali suo scribet , hac utetur formula ; *Admodum Reverendo Patri meo* : qui Provincialibus aliis , Rectoribus Officialibusque majoribus ; *Reverendo Patri meo* : qui cæteris Sacerdotibus , *Reverendo Patri* tantum apponat : item Præpositus Generalis Pro-
vin-

vincialibus ; Provincialis Rectoribus .
Quando autem alicui Clerico scribetur ,
vel Laico , *Charus* vel *Charissimus* , vel
etiam *Honoratissimus Confrater* , *Fraterve* ,
pro sua quisque qualitate , appellabitur .

6. In subscriptionibus suo quisque Superiori non modò se *Servum* dicet , sed
& *in Christo Filium* ; aliis verò Superioribus *Servum* duntaxat ; æqualibus *Servum* & *in Christo Fratrem* ; Inferioribus denique *Servum* pariter , si sint Sacerdotes ; sin autem , *Fratrem in Christo tantum* .

7. In Litterarum apice , Salutatio erit
Hæc : Benedictus Deus : Præpositus verò Generalis Pacem sic optabit , Pax Christi.

C A P U T XXIX.

*De Seniorum & egrotantium cura : item
& de Mortuis .*

1. **S**I qua in re Superiorum diligentia
optanda & charitas , maximè in
in cura infirmorum ; quare sæpiùs istos
invisant , semel saltem die qualibet , ac
eò frequentius quò morbus est gravior ,
& periculosior ; solatium ipsis afferant &
cujusque quantum in ipsis est , tum ani-

mæ, tum corporis provideant necessitati. Et quidem quantacumque paupertate laborent Domus, nihil tamen prætermittatur, quod ad restituendam ægrotis sanitatem conducere queat; adeò ut si facultates non sufficerent, sanos aliquid necessitatis pati satius & æquius foret, quàm ægris quidquam deesse, quod ipsis esset verè necessarium, & à Nobis posset suppeditari.

2. Attendant præcipuè Superiores, ut cui curam illorum demandaverint, is & totum quod debet, & eo planè modo quo debet, exequatur. Charitatis studio præ cæteris ita fulgeat, ut nunquam ipsi desit tam necessaria in eo munere, vigilantia diligens, sollicitudo pia, commiserans mansuetudo; ut accuratiùs Medici præceptis inhæreat, scribat præscripta, quæque si opus est: & quamquam debet, si potest, aliis quoque rebus dare operam, non det tamen, nisi quam infirmorum cura non requireret.

3. Sed nec ipse solus huic operi misericordiæ vacare debet, si diuturnitate morbi, vel ægrotantium numero sit gravatus; tunc enim alios etiam ex nostris pia æmulatione, de Superioris tamen consensu, ægris vicissim assistere oportet,

tet ; præsertim ad nocturnas vigilias ; nec vereantur aliquid incommodi ferre , ut afflictato fratri melius prospiciatur . Sed hoc imprimis præscribitur , ut in-
 gravescente morbo , ægrotos remanere solos Superior numquam permittat : ne ullum , nostra culpa , patiantur detri-
 mentum .

4. Maximè caveant infirmi nostri , ne contra sacros Canones , moram ullam , afferant remedio Pœnitentiæ : si autem malè procrastinarent , ne Rector aut eorum Confessarius illos officii sui monere cunctetur .

5. Si morbus diuturnior sit , quàm periculofior , hoc ad ægroti solatium & ad fovendum pietatem ejus concedatur , ut Eucharistico pane diu nimis non careat : possit saltem alternis hebdomadis , ac præsertim si quod invitat festum solenne , jejunos horaque commoda , sancto animæ cibo vires reficere .

6. Remisso morbo , non debet quidem convalescens negligi , quod tamen contingit facile nisi Rectores sedulò caveant ; sed & ipse timeat , ne nimio in corpus studio , animæ detrimentum patia-
 tur : pia non prætermittat exercitia , quæ sanitati reparandæ non nocent , utilique

& facili lectione ; otii levet tædium .

7. Studeant & nostri , pro suis quisque viribus , vel convalescentem illum , vel decumbentem sublevare , non auxiliis modo corpori præstitis , sed illis præsertim quæ animam juvant : puta piis colloquiis , quæ cum ipso habeant , selectis Scripturæ locis , quæ ei legant , Psalmis , quos apud ipsum recitent &c. , Si morbus autem gravior , attendant solliciti , ne longiori aut importuno sermone , ipsis onerosi sint ac molesti : maximèque ne rebus alienis aut futilibus , eum a Deo distrahant & avocent .

8. Statim ac periculum mortis imminet , iudicio Medici , non differatur sacri Viatici administratio , nec expectetur extremus vitæ exitus , ut detur Extrema Unctio ; sed præscriptæ leges cujusque Diœceseos religiosè serventur . Si negligentia Superioris , aliquis moriatur sine Sacramentis Ecclesiæ , jejUNET ille Superior in pane & aqua , ad Consilii Provincialis arbitrium ; quin etiam si negligentia sit evidens , deponatur : curet itaque ut nunquam desit in domo sua , Oleum infirmorum , & clavis sub qua aservatur , prompta sit ad manum .

9. Debitæ in agonia & obitu preces fiant ,

fiant, ad quas vocetur campanulæ signo, tota familia; ut quisque mori discens, discat & meliùs vivere, ac emigrantem animam votis ardentioribus ad Deum, prosequatur. Ne desint Superior, Confessarius, ac per vices etiam alii, qui ægrotum cum morte luctantem, piis, sed lenibus, non continuis quidem, sed quasi instillatis adhortationibus, fide confirmant, spe roborent, charitate accendant.

10. Cum autem è cubiculo deferetur Mortui corpus in templum, adsint & comitentur omnes Nostri superpelliceo induti, quotquot sunt in Domino, Clerici & Sacerdotes; nihilque hac in re omitatur, quod à Romano Rituali præscribitur.

11. Strictissimè verò prohibetur, idque sub pœna gravissima, ne quid etiam à Superiore auferatur è cubiculis ægrotantium, aut è vivis excedentium, aut quod ipsorum fuerit, retineatur. Si contingat Præpositum Generalem obire, ab Officialibus majoribus, uno ex unaquaque Provincia, ex quibus sit Ex-generalis si adsit, inventarium fiat rerum notabilium, quæ in ejus cubiculo reperientur, ipsius successorì tradendum. Idem.

cum proportionē observetur coram Præposito Generali, aut Officiali majore, quem nominaverit, & Rectore Domus, si quis decesserit Officialis major. Simile fiat inventarium mortui Provincialis ab Ex-provinciali, Rectore Domus & altero Provinciæ Consiliario; Rectoris à Vice-Rectore, Procuratore, & antiquiore Domus; cujusque demum inferioris à Rectore, Vice-Rectore & Procuratore. Fiant hæc omnia inventaria statim ab exequiis: duo verò ultima statim atque facta fuerint, Capitulo Domus exhibeantur, ut de inventorum usu deliberetur.

12. Post mortem, more solito, corpus lotum & vestitum, aperta facie, exponetur in Ecclesia: nec humo condetur, nisi cum exsculpto Defuncti nomine, in lamina ex ære vel plumbo. Obitus cujusque illicò à Rectore renunciabitur Præposito Generali & Provinciali; ab isto cæteri ejusdem Provinciæ Superiores monentur, ab illo alii Provinciales, omnibus Provinciæ suarum Domibus simile monitum daturi.

13. In loco ubi decesserit aliquis, dicentur circa Defuncti corpus, integræ Defunctorum Vigiliæ cum Laudibus, si
al.

altiori tantum voce recitentur ; unum
verò duntaxat Nocturnum cum iisdem Lau-
dibus, si Gregorianus cantus adhibeatur :
postea celebretur Missa, si matutino tem-
pore exequiæ fiant.

14. Insuper pro anima cujusque, si-
ve sit Sacerdos, si-ve Clericus, aut Laicus,
Sacerdotes ubique locorum nostrorum,
ter Missam celebrabunt ; cæteri semel ap-
plicabunt Sacram Communionem ; om-
nes verò Mortuorum Officium, intra dies
octo, recitabunt ; integrum, si sit Sa-
cerdos ; Nocturnum unum cum Laudi-
bus, si sit Clericus, aut Laicus : pro quo
tamen Officio, Laici poterunt ter Coro-
nam Deiparæ recitare.

15. In obitu Præpositi Generalis, ve-
stietur Altare majus nigro colore, tres
continuos dies, in omnibus nostris Do-
mibus, nisi obstet Festum duplex, aut dies
Dominica : idemque fiet ad obitum Pro-
vincialis in sua Provincia, Rectoris in
sua Domo.

16. Præter Anniversarium in Congre-
gatione Defunctorum, ubique celebran-
dum prima die non impedita, post Com-
memorationem Defunctorum omnium ;
die Anniversaria obitus cujusque, cele-
bretur pro eo semel tantum ubi defun-
ctus

ctus est, Anniversarium : cui pietatis officio, omnes nostri, qui in Domo sunt, debent interesse.

17. Senioribus ut infirmis compatiendum maximè & providendum de omnibus necessariis ; præsertim illis, qui pondus diei & æstus in Congregatione sustinuerunt, qui benè præfuerunt, qui laboraverunt in verbo & doctrina, idcirco digni duplici honore habendi : illos quique honorent ut Patres, & sine molestia infirmitates eorum ferant. Imprimis ne patiatur Rector eos unquam & ullo modo, jocis & dictis Juniorum, irreverentè tractari. Studeant isti magis saniora eorum audire consilia, & illis adhærere, ut sint ipsi sapientes in novissimis suis. Caveant autem ipsi Senes, ne quidquam incautè dicant aut faciant, quo Juniores minùs prudentes abuti possint : & quanquam obsecrandi sunt potius quàm increpandi, si quid tamen ipsis excideret, quod posset scandalum parere, dissimulandum non esset ; sed prudenter cavendum à Superiore, ne error tantò pejor evaderet, quantò gravior, errantis autoritate.

CAPUT XXX.

*De Ratione procedenti in correctionibus :
ubi etiam de culpis & pœnis.*

1. **I**N correctione semper attendatur non modò culpa , sed etiam ætas & ingenium , vita præterita , præsensque dispositio delinquentis . Docilem , modestum , pœnitentem noverit Superior à rebeli ac pertinaci distinguere ; vereatur quodammodo duriùs cum illo agere : istum nunquam sinat impunitum . Si autem per se coercere non possit , ad Superiorem majorem recurrere non cunctetur .

2. Sunt quos satis est semel bisve privatim monuisse ; quæ si monitio verè proficiat , publicam adhiberi non opus est . At si quis privata monita contemneret , si quid esset ex malo exemplo metuendum , tum necessariò locum habere debet præscriptum Apostoli : *Peccantem coram omnibus argue , ut & ceteri timorem habeant .*

3. Si gravior sit accusatio , caveat Superior , ne leviùs fidem adhibeat ; personas attentè consideret , & accusantes & accusatas : prudenter de re conferat cum Discretioribus , & enitatur veritatem eli-

elicere, via etiam juramenti, si juridicè procedatur.

4. Ut autem sciat quisque Superior, quæ suæ sunt Jurisdictionis, meminerit Rector ea suæ tantum esse quæ ad domesticam suorum Inferiorum spectant disciplinam: quæ quidem non levia solum, sed & gravia esse possunt, ut quæ contra vota. Provincialis autem ad forum, etiam extra Visitationem, ea pertinent, quæ contra totius Provinciæ legitimam gubernationem peccantur: ut si quis sine Provincialis mandato, ex una domo transiret in aliam, aut si ex mandato transiens, libros unius Domus ad aliam transferret. Ad Generalis denique auctoritatem, similiter etiam extra Visitationem, spectant & ejus Tribunali reservantur, quæcumque contra bonum Congregationis universæ committuntur.

5. In his tamen duo sunt observanda. Primum, quòd quanquam de his non debet Superior localis judicare, quorum cognitio ad Superiores majores pertinet; potest tamen de his inquirere, quæ vota & domesticam disciplinam, in rebus ejusmodi læderent, & convictos corrigere. Alterum, est quod etiamsi aliquis nondum esset convictus, tamen ne longius

gius malum serperet , graviter suspectum potest idem Superior & debet, si opus est, retinere domi , eique cum Nostri ex-
traneisque commercio interdicere , donec monitus Præpositus Generalis vel Provincialis , quid sit agendum , decreverit .

6. Culpæ sunt vel leviores vel graviores , tum ex natura sua , tum ex circumstantiis : ac præsertim si conjunctum sit vel non sit scandalum aut pertinacia. Studebunt sedula prudentia Superiores , ut pro ratione culpæ sit & pœnæ modus , nec unquam ista sit illa major . Inferiores tamen graviores sibi impositas , si non ratione culpæ , saltem ædificationis gratia, humiliter exsolvendas accipient; passuri potiùs aliquid injuriæ , quàm scandalum quidquam fratribus allaturi : si tamen justa , gravisque sibi videatur esse conquerendi causa , gravamen ad Superiorem majorem licet deferre .

7. Quò æquiùs in puniendis culpis Superiores procedere possint , culpas in tres discernimus differentias , levem , mediam & gravem , quarum unaquæque suam habet latitudinem .

8. Culpa levis est , si quis vehementiùs rideat , scurrilitatem vel vaniloquium
in

in usu habeat, maximè in Litteris scribendis: si quis contra pacem vel charitatem leve quid dicat: si absit ab Oratione mentali, altiùs loquatur, per domum immodestè currat &c.

9. Talibus imponatur vel Psalmus recitandus, vel terræ deosculatio, vel etiam comestio in terra, aut quid simile plus minùsve, pro quantitate delicti.

10. Culpa media est, si quis cum alio coram extraneis indecenter contendat, præcipuè cum Superiore: si quis in otio notabili repertus fuerit: si quis in suo munere ita defecerit, ut inde scandalum, vel magna admiratio orta fuerit: si quis inordinata locutione vel inhonestà, cum mulieribus reprehensibilis extiterit: si quis malitiosis verbis utatur contra pacem: si quis in dicenda culpa, contra Superiorem contendere ausus fuerit.

11. Pro his & hujusmodi culpis, si sponte quis veniam petierit, comedat in terra absque obsonio; sin autem accusatus, pœna eadem duplicetur, vel privetur ille loco suo & ultimus sedeat ad certum tempus, vel imponatur ei silentium tot dierum, vel ut maneat in cubiculo tot diebus: magis autem aut minus aggravabitur pœna juxta magnitudinem cul.

culpæ, scandali, & pertinaciæ delinquentis.

12. Culpa gravis est, si quis est incorrigibilis, vel quia culpam non timet committere, vel quia pœnitentiam subire recusat: si quis præceptum, in scriptis sibi factum, transgressus fuerit: si quis notabile scandalum vel domi vel extrà commiserit: si quis litteras Superiorum, vel Superioribus directas interceperit: si quis aliquem percusserit, quo reus fiat excommunicationis: si quis infamaverit Præpositum Generalem, vel Provincialem, vel totam Congregationem.

13. Culpæ illæ graviores majoribus remediis egent; tum ut offenso Deo fiat satisfactio, tum ut delinquens in futurum sit cautior, tum denique ut scandalum per culpam datum, per pœnam amoveatur. Pro illis pœnæ sint, veniam suppliciter palam petere; pluries legere ad mensam, aut ministrare; jejunare certis diebus, vel ut feria sexta solemus vel ut tempore quadragesimali; domo aut etiam è cubiculo non egredi; nullum aut non ita liberum cum Nostreis ac extraneis habere commercium; solito plus in secunda probatione, vel in Scholis inferioribus detineri; privari ad certum tempus jure antiquitatis & loco, utraque voce, aut

pas-

passiva saltem, ac similes aliæ; ex quibus omnibus seligentur, quæ majoris fructus videbuntur magisque convenire tum delinquentis, tum temporis ac loci circumstantiis: plures conjungi poterunt: plus etiam minùsve durabunt pro ratione delicti, occasionis scandali, pertinaciæ, &c. ejusmodi.

14. Si quis sponte ac sincerè veniam petat, sit pœna minor; sin autem accusatus male culpam neget aut defendat, aliave ratione videatur obstinatus, augeatur pœna: sitque diuturnior, donec reus animum mutet vitæque rationem.

15. Pœna culpæ notabilis si non sit in Constitutionibus expresse definita, definit illam Superior, sed nonnisi consilio duorum triumve Discretiorum Domus, si Rector sit, Consiliariorum Provinciæ, si Provincialis, Definitorii denique, si Generalis.

16. Qui graviore pœnæ subicitur, communiùs incipiat à spiritualibus dierum aliquot exercitiis, quæ præcipiantur ipsi: non quidem ut pars aliqua luendæ pœnæ, sed ut faciliùs mutetur cor ejus, & pœna persolvatur utiliùs.

17. Si quis mala sua agendi ratione Provincialem coegerit, ad illum aliò transmitten-

tendum, caveatur maximè ne inibi ut infons habeatur; præscribatur, quam ibi pœnam daturus sit, qua norma victurus, & novam ut modò dictum est, habitationem incipiat à spiritualibus exercitiis: quare de iis omnibus, dentur mandata & monita Superiori, ad quem reus mittitur.

18. Pœna quævis ab eo relaxari potest & mitigari, à quo injuncta fuit: qua in re Superiores ne se rigidiores præbeant, si justa sit spes ex fervore pœnitentis laxamentum profuturum, minimè verò nec ipsi nec aliis nociturum. Rector autem, si in exigenda pœna à Consilio Provinciali vel Definitorio imposita, se præstaret negligentem, alio-ve modo remedium malo allatum, suo fructu defraudari sineret, ipse se gravi pœnæ faceret obnoxium: & certè satis non est pœnam fuisse impositam, sed Provinciales sollicitè debent inquirere qua ratione, & quo fructu persolvatur.

19. Cùm simpliciter & absolutè aliquis voce privatus dicitur, de utraque voce debet intelligi: & suo loco privatus ad nullum munus potest evehi, quod ei gradum superiorem tribuat.

20. De pœnis autem in quas, ex aliqua
no-

nostrarum duntaxat Constitutionum transgressionem, incurritur, notandum est, nunquam in eas incurri ante sententiam seu declarationem Superioris; quamvis etiam in Constitutionibus vel Capitulorum statutis diceretur, in illas ipso facto incurri: & hoc præcipuè intelligendum de pœna depositionis ab officio, quæ non debet executioni mandari, nisi qui ei obnoxius est, Superioris sententia condemnatus fuerit.

21. Si quis verò appellaverit ab ordinaria Superioris correctione ad Provincialem, & isti Tribunali appellatio inutilis visa fuerit, pœna imposita duplicetur; idem dictum sit de appellatione à Provinciali ad Generalem.

22. Porro, præter transgressionem votorum, nullæ nostræ Constitutiones præsentis vel futuræ ad peccatum obligant, sed tantum ad pœnam à Superiore infligendam; nisi tamen interveniat aut contemptus, aut legis alicujus ad peccatum obligantis violatio, vel gravis cujusdam præcepti, quod sit in Constitutionibus expressum, aut à Superioribus scripto datum.

23. Possunt & ipsæ culpæ ad augendam sanctitatem conferre, si sedulò & oport-

portunè corrigantur ; adeò ut longè minùs timendum sit à delictis Inferiorum , quàm à Superiorum in iis arcendis negligentia . Graves lapsus rari sunt , nec eorum impunitas tantopere videtur metuenda , sed levioribus nihil est frequentius , & quia sunt leves , nihil etiam communius quàm eos parvi pendere ; quod maximè perniciosum , proindeque Superioribus maximè vitandum .

24. Quoniam verò possunt accidere aliqua delicta notabiliora , tum ex se tum ex consequenti pernicie , iis ut speciatim provideatur , sit .

C A P U T X X X I.

*De quibusdam delictis notabilioribus ;
eorumque pœnis .*

SI Superior quisquam actionibus communibus , putà mensæ , recreationi , meditationi , tum serotinæ tum matutinæ , affectet non adesse ; item si per sex menses continuos , publicas correctiones , & Ecclesiasticas Collationes omiserit ; item si litigium quoddam , novum-ve ædificium aut reparationem aliquam extraordinariam susceperit , non obtentà priùs legitima li-
cen-

centia per Constitutiones præscripta ; severe à Provinciali quamprimùm arguatur , deinde severiùs , nisi resipuerit : denique si perstiterit , Generali Consilio denunciatur .

2. Si verò decreta aut mandata Consilii Generalis , renuerit vel neglexerit exequi , vel eorum executionem procurare , quanquam ter monitus , deponatur .

3. Extra Congregationis Domos , ubi tres fuerint Confessarii approbati , si quis Sacerdos , vel Clericus eat sua peccata depositum , non possit iste ad ullum Ecclesiæ Ordinem , nec ille ad ullum Superioritatis gradum evehi , nisi post annum à sua emendatione computandum .

4. Si quis in mores graviter & cum scandalo peccaverit , v. g. in castitatem , Laicus expellatur , Clericus nondum ordinatus dimittatur ; si verò Sacris initiatus fuerit , nec alium habeat patrimonii titulum quàm Congregationis , nolitque Provincia dimisso pensionem solvere , privetur ille voce activa & passiva per sexennium : & præterea domo prohibeatur egredi per sex menses , sub quorum initium & finem , spiritualibus exercitiis vacet , per Octavam .

5. Qui pictis foliis ludere consueverit ,
ad

ad altiore[m] Class[e]m non ascendet, si Cle[ri]cus nondum ordinatus; neque ad altiore[m] Ordinem, si Sacris initiatus: donec eos è prava illa consuetudine recessisse constiterit. Sacerdoti autem similis culpæ reo nullum officium domesticum committatur, nulla omninò conferatur dignitas, ante annum ab emendatione elapsu[m]. Denique si foret in tali delicto Superior, Provinciali deferatur & gradatim Præposito Generali, cùm necesse visum fuerit.

6. Si quis intemperantiæ sæpius, & cum scandalo se dederit, Laicus expellatur, Clericus dimittatur, nisi sit in sacris; si sit autem, per annum, semel quaque hebdomada, in pane & aqua jejUNET.

7. Si quis furtim de nocte domo egredi compertus fuerit, Laicus expellatur, Clericus dimittatur, nisi sit in sacris; cui tunc pœna erit eadem, quæ in castitatem peccantibus art. 4. præscripta est. Idem prorsus in eos statutum, qui furtim mulierem in interiora domus auderent introducere.

8. Si quis Magnatibus scripsisse contra Superiores, aliasve Congregationis personas convictus fuerit, Laicus expellatur, Clericus dimittatur ut suprà, Sacerdos per sexennium ab omni munere arceatur, Superior denique deponatur.

G

9. Qui

9. Qui convictus pariter fuerit asportasse libros, argentum, aliaque à Domo quadam, aut res notabiles sumpsisse à propolis, non annuente Rectore, vel Procuratore, aut aliunde mutuò accepisse, unde murmur publicum ortum sit; expellatur si sit Laicus, dimittatur si Clericus non in Sacris: si Diaconus aut Subdiaconus, ante biennium ad superiorem Ordinem non promoveatur: Sacerdos verò per sexennium omni administratione privetur.

10. Si quis creditum sibi munus docendi aut aliud, quocumque prætectu, deferuerit, sine Superioris licentia, ad inferiora descendat, & per octavam se tradat spiritualibus exercitiis.

11. Postremò, si quis in studiorum, exercitationibus ad mensam fieri solitis aut in docendi officio negligentior se præbuerit, donec diligentior evaserit, altiùs non ascendat.

CAPUT XXXII.

*De Desertoribus & aliis à Congregatione
recedentibus.*

1. **S**I quis adeò divinæ legis suique ipsius obliviscitur, ut postquam votum Domino voverit, & se constrinxerit juramento, faciat verbum suum irritum, à Congregatione recedens, sine dispensatione, vel sese subtrahens obedientiæ Superiorum; illicò moneatur à Rectore Provincialis, qui, pro sua charitate & prudentia, illum enitatur citius ad officium revocare. Si statim eum revocat, cum ipso quidem mitius erit agendum; sin autem frustrà sint pii conatus, non moretur illum ad Præpositum Generalem deferre: ut audito Provinciæ Consilio, acceptisque testimoniis fide dignis, à Definitorio Desertor declaratur.

2. Si diutiùs ille differat ad se reverti, indignus est, quem amplius Congregatio curet & requirat; nec aliam dispensationem obtinere poterit, quam illis dari solitam, qui à Congregatione excluduntur.

3. Sciat autem quilibet à Congregatione sine dispensatione recedens, seu obedientiae Superiorum se subtrahens etiam non dimisso habitu, præter suspensionis pœnam, in quam ipso facto, ex Decretis Summorum Pontificum, incurrit, ab omni jure tum activæ tum passivæ vocis, item & antiquitatis gradu, hoc ipso, excidere: ita ut post omnes Sacerdotes, si sit Sacerdos, post omnes Clericos, si Sacerdos non sit, post omnes Laicos, si Laicus, sedere, debeat, donec in pristinum statum fuerit restitutus à Capitulo Generali vel Definitorio; quorum erit ipsi, vel omnino vel ex parte tantum jus amissum reddere, pro ratione circumstantiarum: ius autem passivæ vocis reddatur ei multò difficilior.

4. Reversus statim se tradat, octo dies, exercitiis spiritualibus, & pœnitentiam sibi à Consilio impositam subeat,

5. Sed, tam Clericis, quàm Laicis, pœna erit magis aut minùs tum gravis tum diuturna, pro gravitate & diuturnitate culpæ: major equidem si nostrum habitum dimiserint. Si verò res ad Definitorium delata sit, nullum liceat ubicumque locorum nostrorum recipere; vel ad ha-

habitum, si dimiserit, vel etiam ad communes Congregationis actiones, nisi auctoritate ejusdem Definitorii, cujus erit & pœnam decernere: si res nondum fuerit ad ipsum delata, licentia recipiendi Defertorem, ejusque judicium pendebit à Consilio Provinciæ extraordinario.

6. Quamvis autem de justa severitate in Defertores adhibenda, nihil relaxandum foret; ne tamen misericordiæ viam pœnitentibus præcludere videamur, poterit aliquid ex ea remitti: sed non nisi gravi de causa, habita ratione humilis & sinceræ delinquentium pœnitentiæ, vitæ antea actæ, occasionis, spei frugis, utilitatis Ecclesiæ & Congregationis.

7. Quia verò, iniqua austeritate, nimiaque duritia, desertioni occasionem dare possunt aliquando Superiores; si quis inventus fuerit hujusmodi Superior, in eum severè animadvertatur: & si notabiliter comperiatur deliquisse, officio deponatur: nec unquam tolerantur in nostro cœtu, iniquè dominantes in Cleris.

8. Cum autem maximè sit timendi locus, ne qui à Congregatione recedunt; ut ad statum regularem transeant, sola

tionis infamia, vel etiam cum ejusdem, evidenti periculo conjunctum, nemo repente dimittendus è Congregatione; sed prius erit per Superiorem tum localem, tum Provincialem, tum privatim, tum palàm monendus & corrigendus: nec enim ad dimissionem unquam, nisi tanquam ad ultimum remedium est confugiendum.

7. Quale verò debeat esse delictum, qualis incorrigibilitas & pertinacia, stabitur judicio Capituli Generalis, vel Definitorii; sic tamen ut hac in re, nihil decretum intelligatur, nisi in Capitulo Generali duo tertia suffragiorum consenserint: & in Definitorio, ex quinque vel sex Definitoribus quatuor, ex septem, quinque, ex octo sex votum dederint: ad dispensationem verò petenti dandam, sufficiet suffragiorum pluralitas supra dimidium.

8: Sed in illis omnibus judiciis, plurimum prudentiæ requiritur; ne celerius unquam definiatur res ejusmodi, quæ tanti interesse potest æternæ salutis ejus qui dimittitur, vel cui conceditur dispensatio; ne etiam longiori mora, scandalum augeatur, aut damnum accrescat, quod Congregationi inferre possunt, qui dimittendi sunt.

9. Nemo è Congregatione dimitti debet, ob quamcumque vel corporis vel animi infirmitatem, quam post emissã vota contraxerit. Quantum autem ad eos, qui celato, quem debuerint aperire, vel morbo, vel defectu, vel impedimento canonico, vota in Congregatione emisserunt; re sufficienter probata (et si nunquam eos admittere intendimus) cum eis tamen, quantum opus est, dispensetur.

10. Libelli supplices, testimoniales litteræ, quibus constat eos, qui sacris initiati votorum obligatione soluti sunt, aliunde habere unde sustentari queant, aliaque instrumenta, quibus innituntur dispensationes, diligenter & ordine serventur in Archiviis generalibus.

11. Cum autem contigerit aliquem, obtenta dispensatione votorum, à Congregatione recessisse, si postea voluerit ad nos reverti, non aliter recipi poterit quàm nostra rursum emittendo vota, præmissa quam præscribit Summus Pontifex annua probatione. Quæ lex tantummodo vigeat apud nos, donec Apostolicum Breve impetratum fuerit; quo, consentiente quidem Provinciæ Consilio, & annuente vel Capitulo, vel Definito-

De Paupertate.

1. **A** Venerabili Fundatore nostro institutum est, à Sede ipsa Apostolica præceptum, & à Majoribus nostris semper mandatum, ea omnia quæ per laborem comparamus, in commune referenda esse; nihilque ex his in proprios usus infumendum, nisi quod à Superioribus concessum fuerit: qui hac in re difficiliore esse non debent, erga eos maximè qui libentiùs & utiliùs laborant. Eis igitur ultro concedantur, quæ eorum necessitatibus & commodis convenient. Meminerint tamen omnes se, per votorum emissionem, suas omnes operas, earumque fructus Congregationi consecrasse.

2. Nemo etiam potest ita retinere, vestes, libros & alia alicujus momenti suppellectilia, quæ dono vel à parentibus, vel ab aliis accipit, ut iis uti possit, sine Superiorum licentia.

3. Nulla pecunia uti quis poterit, sine eadem licentia; sed omnes pecuniæ, vel ex pensionibus annuis, vel ex titulo Clericali, vel ex patrimonio, vel ex do-

no provenientes, ut depositum servabuntur in arca communi, si notabiles sint: vel à Superiore Domus, vel à Procuratore, de ejus consensu, si modicæ. Nullus pecuniam penes se habeat, quandiu est in Communitate, nisi annuente Superiore: qui pro sua prudentia facultatem, ejusmodi poterit concedere, eamque revocare, ubi ea inferiores abuti senserit.

4. Videant autem illi præsertim qui redditibus annuis potiuntur, ut domibus ubi resident, solatio sint; ament Communitatem iis juvari quibus ipsi abundant.

5. Nulli autem Inferiori liceat pecunias ab extraneis deposito accipere, sine licentia Superioris, eæque in arca sub tribus clavibus recondantur; ne Domus molestari possit à repetentibus: idem Superiores observare teneantur.

6. Verùm ut omnis tollatur occasio vel prætextus lædendæ conscientiae, studiosè videant tum Rectores, tum alii quibus rerum procuratio commissa est, ut Inferioribus, etiam non flagitantibus, prudenter, paternaque charitate subve- niant, & necessaria quæque subministrent, pro cujusque Domus facultatibus.

7. Nihil speciosi nimis & pretiosi cuiquam

quam ad usum permittatur ; ipsaque horologia portatilia nullus habeat , nisi ex licentia Præpositi Generalis .

8. A lege de non servanda pecunia excipiuntur , qui administrationem aliquam obtinent , vel qui munere quodam in Definitorio funguntur ; ita tamen ut de omnibus & singulis rationem reddituri sint Præposito Generali , Provincialibus & Rectoribus , quoties ipsis videbitur : sed Officiales majores soli Præposito Generali .

9. Eorum quidem est , qui Beneficia possident simplicia , suos redditus in arca communi depositos dispensare ; non tamen in proprios usus , sine Superiorum licentia , insumere .

10. Idem esto præceptum Beneficiariis , extra Domos nostras residentibus , si quid habeant residui post legitimas impensas ; neque enim quia concessum est ut sua possiderent beneficia , voti vinculo sunt soluti .

11. Item & qui addicti Beneficiis , cum redeundi onere , apud nos commorantur , ejusdem ratione residui , à Superiorum voluntate pendeant ; solvent autem pro victu suo & sustentatione , Procuratori Domus ubi eos contigerit habitare .

12. Cæterum, voto Paupertatis, patrimoniorum proprietate Nostri non privantur; eaque possunt, de Superiorum Consilio, donare aut legare: quod verò & inde & ex pensionibus provenit, eo uti prohibentur, nisi permiserint prædicti Superiores.

C A P U T II.

De Castitate.

1. **Q**UIA non est bonum sine castitate, hanc sibi, omni qua fieri potest diligentia, conservandam proponant Nostri; ideoque occasiones, quæ ad hanc labefactandam inducere possunt, vigilantè fugiant, & mulierum præsertim familiaritates.

2. Præpositus Generalis, Provinciæ, & Rectores curabunt, ut non solum delinquentes (quos nullos unquam fore, divina favente gratia, maximè optamus) corrigant; verùm etiam, ut quæque, vel minima scandala vitentur, quoscunque, in hoc genere suspectos, matura consideratione priùs adhibita, non solum reprimant, sed etiam amoveant, alioque mittant. Qui ergo deprehensus fuerit ca-

ne-

nere cantilenas minùs decentes, pro quacumque vice, veniam petat in Refectorio: & puniatur ad arbitrium, vel Superioris, vel etiam Discretiorum, pro quantitate delicti.

3. Qui frequentia colloquia cum mulieribus, ad præscriptum Rectoris, non vitaverit, vel cum aliqua suspecta publice loqui repertus fuerit, tribus diebus in pane & aqua jejundet; si quod autem scandalum timeatur, de loco erit omnino dimovendus: Caveant tamen Superiores ne hac in re, levibus moveantur suspicionibus.

C A P U T III.

De Obedientia.

1. **N** Overint omnes nostri, voto obedientiæ, se ita adstrictos esse, ut neque locum neque munus respuere pertinaciùs vel requirere, recta conscientia, possint. Quapropter Laici omnem obedientiam impositam sibi circa labores externos culinæ, januæ, & alios minimè recusent; & omnes quidquid Præpositus Generalis vel particularis Superior præceperit, vel quidquid à Capitulis Gene-

ralibus vel Provincialibus emanaverit, five de Doctrina Christiana in Missionibus & Concionibus, five de scholarum regimine, five de cura animarum exercenda, five de Seminariis dirigendis, five de quocumque munere, illud omni animi promptitudine exequantur.

2. Huic autem obedientiæ sibi esse, adhærendum præcipuè meminerint ii, qui vel ætate provectiores, vel perspicaciores ingenio, vel scientia præstantiores fuerint; ut illorum exemplo, cæteri obedire non erubescant: atque ii etiam majori studio & diligentia obediant, qui cum præessent, obediri sibi peroptabant.

3. Ad obedientiam spectat, ire cum cæteris ad communes actiones Orationis, Chori, Triclinii, Capituli, & hujusmodi.

4. Nullatenus tolerandi sunt rebelles, inobedientes, & contumaces, sed potius severè puniendi; qui ergo Superioris voluntati rationabili non acquieverit, prima vice, non exeat domo per tres dies, secunda, per octo dies; si ultra processerit, adjiciatur pœna ad arbitrium Superioris de consilio duorum è Discretioribus.

5. Si

5. Si quis autem, sua obstinatione, Superiorem adigat ad præceptum in scriptis faciendum, illudque, post secundam saltem vicem, executioni non mandet, iteretur adhuc in scriptis præceptum. Si ter jussus ritè in scriptis Laicus, aut Clericus non facer, obtemperare noluerit, Provinciali denuntietur; cui si semel præcipienti, etiam in scriptis, non pareat, ejus dimissionem Consilium Provinciæ extraordinarium à Definitorio non cunctetur postulare.

6. Pari dimissionis aut exclusionis pœnæ subjiciuntur iidem qui suprà, si ter jussi quoque in scriptis à Provinciali, ejus annuente Consilio, munus impositum suscipere, aut locum indictum petere recusaverint.

7. Clerici verò similis pertinaciæ, si fuerint Diaconi aut Subdiaconi, activa & passiva voce priventur, neque ad superiorem Ordinem, nisi post certum annorum numerum promoveantur.

8. Qui ad Provinciale à Superiore locali provocaverit, ne aliquo fungatur munere moram non patiente, similiter qui ad Generalem à Provinciali, ne mutet locum, aut functionem injunctam obeat, uterque obedire extemplo teneatur: nec
ob.

obstet appellatio, donec aliter iudicio decretum fuerit.

C A P U T IV.

De Oratione mentali :

1. **A**D horam quartam matutinam, audito campanulæ signo, è lecto surgent omnes Nostri, quovis anni tempore, & genuflexi diei primitias offerre, Deo non omittent; tum suos lectulos component, donec repetito signo campanulæ, ad orationem mentalem advocentur, cui quotidie per unius circiter horæ spatium, vacabitur; manè quidem per semihoram, ante quintam: vespere tantumdem temporis, ante cœnam.

2. Ut autem faciliùs mentes ad Deum erigantur, semper præmittatur aliqua lectio ad hoc institutum spectans, divisa per puncta duo vel tria. Finita lectione, dicatur alta voce, Antiphona *Veni Sancte Spiritus*, cum versu & oratione. Ea verò in unoquoque appareat corporis compositio, quæ decet mentem Dei præsentis non oblitam, & ea exterior modestia, quæ alios ad devotionem possit excitare.

3. Ab oratione mentali matutina nemo absit,

absit ; nisi quem vera infirmitas , aut necessitas excusat ; sine qua evidenter nota , nulli quocumque pretextu frequentius abesse liceat , sine expressa Provincialis dispensatione .

4. Si qui , sine dicta licentia , ex more abessent , post unam alteramve monitionem , toties vetentur exire domo , quoties illicitè abfuerint : quòd si negligent fœdam hanc fœcordiam exuere , delati ad Provinciale Consilium , declarentur non posse , ante certum annorum numerum , Sacerdotes ad Superiorum munera eligi , Clerici ad Ordines promoveri .

C A P U T V.

De Canonicis Horis .

1. **I**N omnibus Collegiis & Domibus , quantum fieri poterit , Vesperę decantentur , ritu Romano , singulis dominicis & Festis de præcepto : Festis etiam solemnibus Ecclesię proprię , & quando ipsi concessa est aliqua indulgentia : quibus & omnibus Officiis Ecclesiasticis omnes Nostri Sacerdotes & Clerici , superpelliceo induti , adesse strictissimè tenebuntur . Cantetur etiam matutinum cum laudibus , in

nocte Nativitatis Domini , & in tribus feriis ante Pascha.

2. Nullus autem absit ab illis Horis quas in Choro canimus, nisi aliqua gravi de causa, Superiori cognita & probata.

3. Hortamur Clericos nostros nondum sacris Ordinibus initiatos, ut quotidie, maxime diebus Dominicis & Festis, Horas recitent canonicas; Laici verò non invitantur, sed jubentur, vel officium vel coronam Deiparę die qualibet recitare.

4. Singuli Sacerdotes, quisque sua vice per hebdomadam, pręsint Horis quotidianis & omni solemni officio, quodcumque in sua hebdomada celebrandum occurrerit; exceptis duntaxat magnarum Festivitatum diebus, quę Superioribus gradatim reservantur: qui tamen, si maluerint hoc etiam tum à prędictis Sacerdotibus fieri, facere isti tenebuntur: & quotiescumque ipsi talibus Officiis fungi non potuerint, alium rogare qui suppleat.

*De Missarum celebratione, ac Ecclesiis,
aliisque ad divinum cultum
spectantibus.*

1. **S**acerdotes omnes ita vivant, ut quotidie mereantur celebrare: & celebrent, nisi legitimè impediti.

2. Celebrabunt autem hora, & loco, quæ à Rectore vel Sacrista cuique assignabuntur; sed extra propriam Ecclesiam, ac præcipuè in Ecclesiis Monialium, non nisi raro urgentique ratione, iudicio Superioris. Qui aliqua die ex causa, cessabit à celebratione, is tempore debito, Sacristam faciet certiores.

3. Missæ quotidie intersint omnes tam Clerici quàm Laici; nec sinent Clerici Laicos illi ministrare, cum ipsi eo munere, fungi poterunt. Ministrabunt etiam singuli in Collegiis, quibus diebus manè vacabitur: aliis verò inter suos alumnos eligent, qui pietate & modestia ceteris præcellunt.

4. Communi Missæ, cui Clerici omnes & Laici adesse debent, duo semper intervient Clerici superpelliceo induti: sine quo, uti nec etiam sine corona clericali,
nec

nec ipsi , si fuerint Tonsura insigniti , nec Sacerdotes in Ecclesia unquam videri debent .

5. Quoties , nostris in Ecclesiis , Sanctissimum Sacramentum fuerit expositum , peracta Missarum celebratione , ei successivè Nostri sic assistant genuflexi , eo tempore quod singulis fuerit à Rectore præscriptum , ut altare nunquam solum relinquatur . Ita semper sub vesperam , dabitur Benedictio , ut ante noctem clausa sit Ecclesie janua .

6. Quod spectat Ecclesiam , Rectoris munus est sic eam semper ornata habere , ut ejus nitore , pietas ingredientium augeatur : atque curare , ne quid omnino in pavimento , in parietibus , in candelabris & lampadibus , in sacris vestibus , in corporalibus & purificatoriis ac urceolis , Missalibus & tabellis , sordidum conspiciatur & neglectum .

7. Præcipua verò & maxima sit , in custodia Pixidis Sanctissime Eucaristie ; singulis alternisve saltem hebdomadis , renovetur sacre Hostie , Pixide purgata : qua in re , ut etiam in necessaria Ecclesie suppellectili providenda , summa requiritur diligentia Rectoris cujusque & Provincialis .

8. In

8. In qualibet Domo nostra, Sacrista pius & diligens instituatur, qui admodum caveat, ne Domini presentie assuefactus, molliorem induat illius venerandi consuetudinem: ceterum nullam, sine licentia Superioris, faciat expensam.

C A P U T VII.

De Mensa communi, & lectione ad mensam.

1. **N**Ullibi rotunda mensa nec quadrata utantur Nostri, sed oblonga, ita ut omnes ex una parte accumbant; meminerint modestiam, in mensa potissimum, esse prorsus necessariam: non in secunda minus quam in prima, nec minus etiam cum non legitur, quam cum legitur. Tum autem id omne vitetur sedulo, quod à lectione mentem avocare, vel ad evagationem quoquo modo provocare possit.

2. Ne quis extra communem mensam comedat, nisi cum Superioris licentia, sine qua expressa, nullus unquam cum extraneis, in nostris Domibus comedere sinatur. Foris comedere non concedat Superior, nisi raro, personisque attentè consideratis; longè quidem rariùs nostris

stris junioribus , & illis quorum minus est circumspecta agendi ratio : nemini verò & nunquam nisi , quibus permissum fuerit , illi ante horam nonam redire queant .

3. Omni tempore, cibi sint frugales ; non lauti ; cuique sua sit portio ex carne eadem ad octo uncias : quæ mensura servetur , quantum fieri poterit , in aliis quibusque alimentis . Diebus Dominicis ac solemnioribus , & quinta quaque Feria , superaddatur aliquid de more . Curabit verò Rector ut æquè omnia distribuantur ; sic tamen ut constitutionis cujusque vel laboris ea ratio habeatur , quam sapientia dictat , & postulat charitas .

4. Invitatis etiam extraneis placere plus studeatur hilari modestia & honesta frugalitate , quàm immodicis aut lautioribus epulis , jocis & vana scurrilitate : quæ omnia ut quemque Christianum dedecent ; Clericos profectò turpi labe commaculant .

5. Non inchoabitur comestio , nisi post inchoatam lectionem & signum à Superiore datum ; curent autem Lectores ut prompti sint , & tempore parati debito .

6. Mensa semper utili lectione condietur ex Scriptura Sacra selecto & pro-

bato Theologiæ moralis libro , ac alio qui mensæ conveniat Ecclesiasticæ , vel pio vel historico , & hoc præ cæteris .

7. Ab his lectio fiat qui nondum sunt Sacerdotes ; ubi verò satis non fuerint ejusmodi , judicio Superioris , Sacerdotes etiam legant per vices ; ita tamen ut iis semel legentibus , Clerici bis aut sæpius id præstent : Sacerdotes etiam juniores , potissimum , si qui sint , qui nondum ab emissis votis sextum expleverint annum . Si autem Clerici commorentur simul , quorum alii studeant , alii in scholis doceant ; bis quoque illi legant , dum semel isti eo fungentur officio : quod certè tantæ utilitatis est , omniumque Domorum Ecclesiasticarum usu adeò comprobatum , ut nullus ei suam negare operam debeat , nisi dare non valeat .

8. In minoribus nostris Domibus , ubi fortè nulli erunt Clerici , junioresve Sacerdotes , legatur ab aliis , i. Scriptura sacra , deinde aliquid ex eo alio libro , qui jam antè dictus est .

9. Caveatur maxime ut Scripturæ sacræ lectio ea reverentia & gravitate fiat , qua pateat facile illam pro vulgari & profana minimè haberi ; nec prius inchoetur

tur quàm omnes federint. Legatur caput unum nisi fortè longius sit; sed omittantur Leviticus, Psalmorum liber, Cantica Canticorum, & Evangeliorum capita, quibus enarratur Passio Domini. Expedit ut, antequam inchoetur caput, non omitatur argumentum ei præfixum: Alii libri nec celerius legantur nec lentius: clarè, distinctèque Lector singula verba sic proferat, ut omnibus se præbeat audiendum.

10. Loco libri de Theologia morali, poterunt aliquando utilissimè legi capita Concilii Tridentini de Reformatione, Statuta Synodalia propriæ Diœceseos vel aliarum, & ea præ cæteris quæ sunt de vita & honestate Clericorum.

11. Sub finem prandij; legetur Martyrologium Romanum, exceptis tribus postremis diebus majoris hebdomadæ.

12. Ut autem Constitutiones nostræ quæ post Dei Leges & Ecclesiæ, nobis agendæ vitæ normam tradunt, sæpiùs in mentem revocatæ, faciliùs, & firmiùs in usum abire possint; curet Superior quisque, ut qualibet Feria sexta, qua etiam non jejunatur, ad mensam verspertinam legantur, ordine quidem continuo; ut intra unius aut alterius anni curriculum

totum eorum corpus absolvi queat. Certa tamen capita sæpiùs legi poterunt, & aliis præferri, judicio Superioris: eique lectioni ut accuratiùs liberiùsque fiat satis, si qui sint Convictores, quibus alia non possit mensa præberi, primæ mensæ tunc temporis non intersint.

13. Statuta verò seu Capitulorum, seu Visitatorum, præterquam quòd promulgari debent statim ac edita sunt, legantur singulis Quatuor Temporibus, vel etiam sæpiùs, prout de quibusque fuerit præscriptum.

14. Ad primam mensam invitat omnes, tum fructus de lectione capiendus, tum servandus ordo rerum: communi mensæ benedictioni simul omnes adesse debent, nisi justa causa alibi detineantur.

15. Tardiùs adveniente Præposito Generali, vel maturiùs recedente, stabunt omnes aperto capite; Provinciali assurgent, Rectori caput aperient: & quandiu stabunt Superiores illi, Inferiores accumbentes remanebunt aperto capite: sed & omnes detecti stare debent, dum mensa benedicitur, & communes Deo gratiæ aguntur.

CAPUT VIII.

De Recreatione.

1. **L**iceat Rectoribus semel in hebdomada, Inferioribus suis aliquam animi relaxationem concedere, vel domi vel extra, juxta cujusque indigentiam: quæ licentia extra domum nunquam concedatur, diebus Dominicis & Festis solemnioribus. Cæteris verò diebus, ubi à prandio vel à cœna per horam vel circiter, inter loquendum fuerint commorati, dato campanulæ signo, omnes, etiam qui secundæ interfuere mensæ, ad propria obeunda munia statim abeant, omnisque vagandi occasio extirpetur. Ab ea recreatione quæ extra datur, nullus absit sine licentia Superioris. Quòd si Superior ipse non possit ei interesse, saltem non desit ejus loco Vice-Rector, vel alius Sacerdos, qui sua gravitate & prudentia, id omne removeat quod modestiam lædere, pacem turbare, scandalum generare possit.

2. Quapropter qui nec studio, nec Instituto nostro, nec Sacramentis incumbunt conferendis, vel claves servant, vel discant tonsuram facere, suere, & cætera

hujusmodi ; ita ut occupentur in aliquo manuali exercitio.

3. Finita , campanulæ signo , recreatione Meridiana , recedant omnes simul , ac ii etiam qui secundæ mensæ interfuerunt : & juxta pium Congregationis morem , coram Sanctissimo Sacramento se , sistant , ad privatum examen conscientiaë , Deoque dicandas quasque pomeridianas exercitationes .

4. Extra concessa Recreationi temporaria , districtè ludus quicumque prohibeatur ; sed nullo tempore , ludos ex quibus scandalum aliquod enasci possit , ac imprimis ludos aleæ , pictorumque foliorum , nostri sibi quolibet prætextu , permisos putent . Hujus Statuti observationi diligentissimè invigilent Superiores .

5. Colloquia in recreationibus pia sint , saltem in principio , & super audita lectione ad mensam ; contentiones evitentur , pax & charitas ferventur ; quas qui læserit , illico veniam petat , vel ad arbitrium Superioris puniatur : cuique demum inter loquendum exhibeatur honor , quem virtutes ipsius , gradus , ætas & conditio postulant . Laici & Clerici , qui quartum à votis annum non excedunt , seorsim ab aliis recreentur , maximè in Domibus Novitiatus .

CA.

CAPUT IX.

De Domo egredientibus.

1. **N**emo Nostrum domo egrediatur sine comite, nisi necessitas aliqua, Superioris judicio, videatur aliud postulare. Reversus quisque Superiorem adeat: caveat autem ne vesperi tandiu foris remaneat sine causa rationabili, ut orationi mentali adesse non possit.

2. Egressi non aliò divertent, quàm ad quem locum eundi obtinuerint facultatem, nisi post egressum aliqua urgens & justa occasio sese illis obtulerit, quam tamen in regressu Superiori manifestare debebunt.

3. Inter cætera autem, prohibetur accessus ad Monasteria Monialium, sine expressa licentia à superiore petita atque obtenta, quam Superior non nisi rarò concedet, præsertim junioribus, etiam Sacerdotibus: nec nisi prius personarum & occasionis matura habita consideratione.

4. Caveant Præpositi, ne nimis frequenter & passim exeundi facultatem cedant aliis, sibi que assumant; nec unquam Collegium sine competenti numero

ro relinquatur , excepta die recreationi peculiariter assignata .

5. In Egressu cujuscumque intelligat Superior quo quisque vadat , ne contingat plures apud eosdem reperiri : cuique assignet suum socium , quem nullus audeat respuere .

6. Qui res domesticas ad extraneos temerè & inconsideratè detulerit , certo tempore domi remaneat , ut prudentis silentii leges meliùs discat .

C A P U T X.

De Examine conscientiae , & vespertinis precibus .

1. **H** Ora octava vespertina , dato campanulae signo , omnes statim conveniant in Ecclesiam vel Oratorium intrinsecum , ubi dicentur Litaniae Beatae Virginis Mariae cum orationibus , *Pietate tua , &c. Defende quæsumus , Domine , &c. Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi , &c. Excita , Domine , in Congregatione , &c. Deprofundis clamavi &c. Deus veniæ largitor , &c.* Postea fiet examen conscientiae , aliquo ipsius puncta recitante ; quo finito , prælegentur
ar-

articuli Meditationis in diem sequentem.

2. Postrema die cujusque mensis, distribuuntur Sanctorum suffragia, ex præscripto nobis more à Venerabili Patre nostro CÆSARE; Preces præmittentur, & sequentur, quæ in nostro Cæremoniali ad hunc usum leguntur: Superior addet aliquid semper, ad devotionem augendam.

C A P U T X I.

De Silentio servando.

1. **P**ost Litanias recitatas, & factum examen conscientiae, Nostri silentium observabunt: quo tempore nullus alterius cubiculum ingrediatur, vel cum alio loquatur, nisi breviter & summissa voce, de rebus necessariis. Præcipue verò, dato signo eundi cubitum, nemo egrediatur de cubiculo, nisi ex necessitate; nemo pervigilet in libris, nemo denique moram faciat; sed omnes, persoluta brevi prece, & sumpta aqua benedicta, lectum petant.

2. Rector, hora silentii, totam domum obeat & visitet aliquando: si quos autem post preces vespertinas, & maxi-

mè post signum datum eundi cubitum, ostio clauso invenerit, eosdem puniat pro qualitate delicti.

3. Silentio, omni tempore, incumbendum erit in choro, sacrario & triclinio: quibus in locis noverint omnes Nostri non tantum à verbis, sed etiam à signis & nutibus quibuscumque, ad risum vel dissolutionem commoventibus, sibi abstinendum.

4. Quocumque verò tempore vel loco, ne strepitus apud Nos audiatur, vel per domum discurrentium, vel colloquentium aut vociferantium, plurimum commendatur: idque Superiores subinde suis inferioribus inculcare jubentur.

6. In choro insuper, completis Horis, & in triclinio, absoluta refectioe, colloctionis cujuscumque gratia, nullus remaneat.

C A P U T XII.

De Confessione & Communione.

1. **C**Lerici & Laici, præterquàm quòd quotidie debent sacro Missæ sacrificio adstantes, spirituali affectu, juxta mentem Concilii Tridentini, commu-
ni-

nicare ; semel etiam in hebdomada , & singulis diebus festis de præcepto , ad sacramentalem Communionem accedent , nisi aliter sui Confessarii iudicio , expedire visum fuerit . Attendant autem sedulò ferè non minùs esse periculi , si malè abstinent , quàm si malè accipiant ; eumque minimè excusari , qui non abstinet , nisi quia præparationem necessariam negligit , vel à vitio non vult animum avocare .

2. Quando tamen occurrent tres plusve festi dies continui , poterunt , duobus tantùm à Superiore designandis ; ad sacram synaxim accedere : nec sine Superioris ejusdem suive Confessarii licentia , præter præscriptum ordinem , accedent .

3. Qui sacris initiati fuerint , quò gradum potiozem obtinent , eò frequentius debent accedere , consultis quidem Superiore & Confessario . Si tam piæ ac rationabili legi non satisfecerint , non videntur digni , qui ad altiorem Ordinem promoveantur .

4. Post sacram Communionem , nemo sit , qui quadrantem horæ vel circiter , in piis affectibus & gratiarum actione , pro tanto beneficio non moretur ; sic au-

tem ab altari quisque recedat , sic exigat diem illam , fugiatque vanam omnem , mentis evagationem , ut pateat eum verè , sicut debet , Corpus Domini dijudicasse .

C A P U T X I I I .

De jejunio & abstinentia .

1. **J**ejunetur qualibet feria sexta , nisi aliud jejunium intra hebdomadam contigerit , exceptisque duabus feriis sextis ante & post Adventum , totidem ante Quadragesimam , ac omnibus , quæ occurrunt tempore Paschali , & in Octavis solemnioribus .

2. Jejunetur item in pervigilio diei Anniversariæ felicis obitus Venerabilis Patris nostri CÆSARIS , nisi tamen in Octavam Paschatis incidat .

3. Jejunetur denique per Adventum , die qualibet mercurii , veneris & sabbati .

4. Fiat etiam , ex veteri more nostro , abstinentia à carnibus quaque feria quarta , exceptis eisdem temporibus , quæ de jejunio feriæ sextæ diximus num. 1. & nisi aliqua præcesserit in hebdomada , vel postridie sequatur de præcepto , Ecclesiæ
ab.

abſtinētia , excepto etiam vocationum tempore in Collegiis .

C A P U T XIV.

De ſpiritualibus colloquiis & culparum correptione .

1. **S**ingulis alterniſve ſaltem diebus veneris , iis etiam quibus non jejunatur , ac ipſo tempore Paſchali , poſt preces veſpertinas , ſpiritualia fient colloquia , vel in aliquam piam lectionem , vel in ſacra myſteria , quæ eo tempore occurrunt veneranda , vel in Officia nobis propria , in ſelectum aliquod harum Conſtitutionum caput , in votorum obſervationem , &c. & cū Superiori viſum fuerit , ad majorem utilitatem poterit aliquando tractandum argumentum , in hebdomadam ſequentem , præfinire .

2. Loquentur non longius , qui fuerint à Superiore interrogati , Sacerdotes operto capite , Clerici ſacris initiati , capite detecto , ſtantes alii ; ſed ab iſtis hoc præſertim petitur , ut dociles & attentas aures præbeant .

3. Loco Collationis ejuſmodi , Superior aliquando ea , prudenter & ex pater-

terna charitate , monita dabit , quæ judicaverit coercendis irrepentibus abusibus , tuendæque disciplinæ convenientiora ; omiſſis quæ poſſunt utiliùs ſeorſim dari , quæque nihil faciunt ad meliorem ipſius Communitatis institutionem . Si quæ monita ſolos Sacerdotes ſpectant , Laici recedent & Clerici .

4. Poterit etiã , unoquoque menſe , ſemel aut iterum , ſi non ſingulis , iis certè quibus expedire prudens arbitrabitur , apta cuique dare monita : quæ fratres quidem Laici , nec non Clerici ante quartum ab emiſſis votis annum , flexis coram prædicto Superiore genibus , Presbyteri verò cæterique Clerici ſtantes & aperto capite , audire tenebuntur , iis modeſtè acquieſcere , quin & pœnitentiam ſi qua irrogata fuerit , ultrò ſubire .

5. Ne quis unquam ab iis exercitiis abſit , qui debeat & poſſit adeſſe , ne exceptis quidem hoſpitibus ipſis (niſi ſint Superiores) ſi ultrà dies quindecim , in domo commorentur . Laici tamen non interſint , Sacerdotibus Clericisque monita audientibus ; & ipſæ ſecundæ probationis Clerici ſimul recedant , poſtquam ea audierint , quæ ad ſe pertinent .

6. Abſente vel ægroto Rectore , ea
non

non idcirco penitus exercitia deficient; sed præsit eis Vice - Rector , seu Sacerdos antiquior : nec etiam per ferias autumnales, in Collegiis negligantur pia præsertim colloquia.

C A P U T X V.

*De piis exercitiis cujusque mensis
& anni.*

1. **Q**uotannis semel saltem , per octo aut decem dies , fiant exercitia spiritualia , tempore à Superiore designando ; eoque tempore orationi mentali per duas horas , die qualibet , piis item lectionibus & colloquiis , pœnitentiæ , humilitatis , & aliis vitæ Christianæ & perfectioris actionibus opera detur , ad arbitrium Superioris , vel alicujus prudentis & pii Sacerdotis à Rectore delegati : nam Clericos imprimis & Laicos ejusmodi exercitiis applicari non convenit , nisi sub aliquo perito Directore , qui rationem & ordinem pro sua sapientia præscribat .

2. Si Laici Fratres conjunctim cum aliis non possunt ejusmodi exercitiis vacare , seorsum vacabunt quatuor vel quinque dies .

3. Si

3. Similibus exercitiis, mense quolibet, vacabitur per unum diem, Superioris arbitrio commodiorem: in quo singuli se orationi mentali per duas horas, piis etiam lectionibus & colloquiis, præsertim verò discutiendo proprio illius mensis progressui applicabunt. Ea die domo nullus exeat, neque visitantes excipiat, nisi necessaria ratio poscat.

4. Demùm recurrente die felicis obitus Venerabilis Patris nostri CÆSARIS, omnes vota sua renovabunt coram tota familia, incipiente ipso Superiore, cui piæ illius & utilissimæ actionis cura summo perè commendatur: qui ut majori pietate, hoc fiat, breviter præfari non omittat. In Vigilia aut in ipsa die, vota sint meditationum argumenta: ipsaque die, Missæ communi aderunt Clerici & Laici, sese sacra Communionem Deo intimè devoturi: omnes autem Sacerdotes pro totius Congregationis bono celebrabunt.

5. Si quis vota sua cum aliis renovare non potuerit, ea quam primùm, coram tota familia, renovabit. Si quis è nostris Laicis renuerit, terque monitus restiterit, expellatur: si Clericus, ne promoveatur ad Ordines, nec ad altiore gradum ascendat, donec obtemperaverit, & post annum

num à resipiscentia computandum; prætereà si jam fit in sacris constitutus, voce passiva in omni Capitulo privetur, quandiu in tali reatu remanserit: quod etiam & à fortiori de Sacerdote statutum est.

Quæ omnia huc usque præcepta Deus Optimus, Maximus, sua præpotenti gratia, in suam gloriam, nostramque cunctorum salutem, faxit summa semper fide, observari. Amen.

CLEMENTIS XII. Datum sub die 7. Maji
 Anno 1738. pro confirmatione quorum-
 dam Brevium fel. rec. Benedicti XIII.
 super Unione Congregationis Doctrinae
 Christianae Neapolitanae cum Congrega-
 tione Avenionensi ejusdem nominis,
 & pro approbatione, ac modificatione
 quarundam super hac re conventionum.

C L E M E N S P A P A X I I .

Ad futuram rei memoriam.

EX injuncto Nobis coelitus Apostolicæ
 servitutis munere illa, quæ a Roma-
 nis Pontificibus Prædecessoribus nostris
 pro felici prosperoque Christifidelium di-
 vinis obsequiis sub luavi Religionis jugo
 mancipatorum statu conservando, illo-
 rumque religiosa quiete firmiter stabilien-
 da piè provideque emanasse noscuntur,
 ut solidiori robore perennent Apostolici
 muniminis nostri præsidio, cum id à No-
 bis petitur, libenter constabilimus.

Emanavit nuper à Congregatione par-
 ticulari nonnullorum Venerabilium Fra-
 trum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardina-
 lium, nempe Francisci Barberini, Georgii
 Spinulæ, Leandri Portiæ, Antonii Xave-
 rii

rii Gentili in locum bon.mem. Curtii, dum
vixit, ejusdem S. R. E. Cardinalis Orighi
nuncupati, subrogati, ac Joannis Antonii
Guadagni, necnon Ven. Fratris Nicolai
Xaverii Archiepiscopi Athenarum, uti Se-
cretarii cum voto, pariter in locum Vene-
rabilis itidem Fratris Petri Aloyfii Episco-
pi Hipponen. Secretarii in causa inter dile-
ctos filios Clericos Sæculares Congrega-
tionis Doctrinæ Christianæ Avenionensis
Provinciae Romanæ ex una, & Provincia-
rum Galliae ex altera partibus vertente à
Nobis deputata auditis Partibus, verbo, &
scripto informantibus in secunda Causæ hu-
jusmodi Propositione rescriptum - *Ad*
mentem - Mens est, ut Nobis consuleretur
pro confirmatione quarundam Literarum
felicis recordationis Benedicti PP. XIII.
Prædecessoris nostri (a) desuper in simili
forma Brevis super unione, & incorpora-
tione præfatae Congregationis Doctrinæ
Christianæ Regni Neapolis, alteri Con-
gregationi hujusmodi Avenionensi sub
xxviii. Septembris 1725., & xvi. Junii
respectivè diebus datis annorum 1727. edi-
ta-

(a) *Designantur Brevia Benedicti XIII.*
data sub die 28. Sept. 1725., & 16. Jun. 1727.
pro unione Congregat. Doctrinæ Christianæ
Neapolitanæ cum Avenionensi.

tarum, quarum tenores præsentibus præ-
 expressis, & insertis haberi volumus, ple-
 niùs continetur, ac præ approbatione Con-
 ventionum datarum à prædictis Provinciis
 Galliæ in sexdecim Capitulis comprehensa-
 rum ab omnibus Clericis Sæcularibus de
 Provincia Romana subscriptarum, prout
 in eorundem Clericorum utriusque Con-
 gregationis nomine supplici libello Nobis
 aliàs porrecto tenoris sequentis, videlicet,

Beatissime Pater.

EXponit S.V.(a) Hyacinthus de Bennoit
 Procurator Generalis Congregationis
 Clericorum Sæcularium Doctrinæ Chri-
 stianæ in Gallia, & Cajetanus Cioffi Pro-
 curator electus Provinciæ Romanæ, seu
 Neapolitanæ itidem Doctrinæ Christianæ,
 quod fel. rec. Benedictus XIII. Prædeces-
 sor vester eidem Congregationi per Lite-
 ras Apostolicas in forma Brevis die 28. Sep-
 tembris 1725. Congregationem Clerico-
 rum pariter Sæcularium Doctrinæ Chri-
 stianæ in Regno Neapolis consistentem uni-
 vit, & incorporavit, ut autem in Pontifi-
 catu

(a) *Proponitur supplex Libellus porre-
 ctus S. D. N. præ confirmatione præfatæ
 unionis sub quibusdam conditionibus.*

catu vestro novum decus huic unioni accedat, majorque firmitas, humillimè deprecantur S. V. iidem Oratores, ut eam pro sua benignitate dignetur novo Brevi confirmare, sanando in primis quod in ea infirmum esse potest, speciatim ex parte consensus Congregationis Gallicanæ, quæ post hac unanimi voce illum consensum dedit in duobus ultimis Capitulis Generalibus Lutetiæ Parisiorum celebratis, simulque approbando, & Apostolica auctoritate confirmando ejusmodi unionis conditiones sequentes, quæ in eisdem Capitulis statuta sunt de consensu Concilii Provincialis, Rectorum, & Domorum omnium, seu Collegiorum, quibus constat Provincia Romana per ipsam unionem erecta.

I. Congregatio Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistit (a), Congregationi Clericorum similiter Sæcularium Doctrinæ Christianæ in Gallia perpetuò manebit unita, & incorporata, itaut ex nunc, & in posterum unica sit ex duabus, unumque Corpus, quod simpliciter Congregatio Doctrinæ Christianæ nuncupabitur, Ven-

(a) *Afferuntur. Conditiones in sexdecim Capitulis comprehensæ, & in supplici libello distributæ.*

nerabilem Virum Cæsarem de Bus Fundatorem, & parentem agnoscat, & Constitutiones dictæ Congregationis in Gallia consistentis observet.

II. Provincia Romana per unionem, istam erecta composita manebit ex sex Domibus, quibus tota constabat Neapolitana Congregatio, nempe Collegiis Neapolis, Laureti, Lauriani, Sorbi, Sancti Joannis in Galdo, atque Casertæ, & octo Domibus in Italia ad Congregationem Gallicanam pertinentibus & à Provincia Avenionensi dependentibus, nempe Seminariis Spoletano, & Mevaniensi, ac Collegiis Civitatis Vetulæ, Roncilionis, Sancti Martini, Ferrentilli, Sospitelli, & Hipporegiæ, quæ quidem à Provincia Avenionensi manebunt in perpetuum dismembrata, ac dictæ Provinciæ Romanæ attributa sicuti, & Domus, seu Collegium Romæ nuper erectum.

III. Provincia Romana ad evitanda tot longorum itinerum incommoda, & pericula, & ne totius Congregationis expensas pro æqualitate sustinere cogatur, neminem mittet ad Capitulum Generale, nec Assistentem habebit apud Generalem, nullumque Officialem in Definitorio Generali, derogando quibuscumque con-
tra-

trariis , quibus omnibus , & singulis eadem Romana Provincia , spontè , & libenter renunciat in perpetuum .

IV. Vivet hæc Provincia sub obedientia R. Patris Generalis , qui sumptibus quidem totius Congregationis , eam semel singulis Sexennis poterit , vel per se vel per alium electum , qui alius de hac Provincia sumendus erit , visitare juxta Constitutiones nostras .

V. Illius Provinciæ Romanæ Regimen erit penes Vicarium Generalem cum suis Consiliariis , Provinciale cum suis pariter Consiliariis , & Superiores Locales , qui Rectores nuncupabuntur .

Vicarii Generalis , quatuor erunt Consilarii , duo scilicet Assistentes , unus Provinciæ Procurator , & Secretarius unus . His quinque munere sexennali functuris , componetur Concilium , quod Italiæ Definitorium appellabitur . Provincialis duo erunt Consilarii ordinarii , duobus aliis insuper assumptis de consensu Ordinariorum ubi de Judicio , aut Electione agendum erit .

VI. Singulis trienniis , mense Majo incipiendo ab anno 1732. quo loco , ac tempore indictum fuerit à Provinciali Vicarii Generalis nomine , & jussu , Cap-

pitulum Provinciale celebrabitur, in quo eligentur Provincialis, ejus Consilarii, & denique Rectores.

In Capitulo autem Provinciali, quod immediatè Capitulo Generali proximum fuerit, eligentur præterea Vicarius Generalis, ejusque Consilarii, quorum & suæ Electionis ad sexennium duraturæ confirmatio ad Capitulum Generale, vel ad Definitorium Generale pertinebit, eo modo, quo & Provincialium, & Rectorum aliarum omnium Provinciarum Electionis confirmatio. Provincialis verò, ejus Consiliariorum, item & Rectorum Electionem confirmare ad Vicarium Generalem, ejusque Definitorium pertinebit.

Verum si quis adsit Vicarius Generalis retro proximus ille Vicarii Generalis erit primus Consiliarius, aut Assistens natus, similiter si quis adsit Provincialis retro proximus ille itidem in Concilio Provinciali primus erit Consiliarius natus: Quibus in casibus, unus Vicarii Generalis Assistens, & unus Provincialis Consiliarius dumtaxat eligentur.

VII. In Capitulo Provinciali vocem habebunt Vicarius Generalis, Provincialis, & Rectores, qui tamen ob maximum

nam diversorum Collegiorum inter se distantiam, & reddituum tenuitatem; voci suæ in Capitulis Provincialibus renunciare poterunt, vel per Procuratorem suffragari, ita tamen ut duæ tertiæ partes Vocalium iis intersint Capitulis, & nemo quovis Titulo, vel prætextu plusquam duo Suffragia habere, & ferre possit.

VIII. Capitulo Provinciali, sicut & Definitorio Italiæ præerit Vicarius Generalis, eoque vel absente, vel infirmo Vicarius Generalis retro proximus, si adsit, illoque vel absente, vel Infirmo, Assistens.

IX. Si quem ex Definitorii prædicti Vocalibus abesse contigerit, deque gravi negotio agendum sit, alium in Absentis locum sufficientes superstites Definitorii Vocales.

X. Si verò aliquis ex dicto Definitorio Vocalis, aut aliquis Rector, aut Provincialis, aut aliquis ejus Consiliarius obierit, aut quocumque modo defecerit, unum ex tribus a Concilio Provinciali Extraordinario nominatis in demortui, vel quocumque modo deficientis locum eligent Superstites Definitorii Vocales: Ita tamen, ut hoc in casu semper sit quinquarius Eligentium numerus, quem

per Electionem complebunt Vocales prædicti.

XI. Dispensatio à Votis dari non poterit, nisi, vel à Summo Pontifice, aut à Capitulo Generali, aut à Generali Definitorio, juxta Breve Apostolicum Alexandri VII. datum 26. Septembris 1659.

XII. In reliquis Definitorium Italiæ ad Capitulum, vel Definitorium Generale recurrere non tenebitur. Nullum tamen Breve Apostolicum, quod ad Universam Congregationem pertineat, postulare poterit, nisi jussu Capituli Generalis, immò neque aliud spectans ipsam Romanam Provinciam, nisi approbante ipso Capitulo Generali, aut Generali Definitorio.

XIII. Post Brevis impetrationem convenient, Præpositus Provincialis cum suis Consiliariis ordinariis, R. Patre Cajetano Cioffi, nuper Vicario Generali, tribusque Rectoribus Romanæ Provinciæ per eos assumendis, quibus septem congregatis; eligetur Vicarius Generalis cum suis Definitoribus, duobus scilicet Assistentibus, uno Procuratore Provinciæ, & uno Italiæ Secretario. Istæ autem electiones à Rev. P. Generali ejusque
De-

Definitorio confirmatæ ; durabunt usque ad Provinciale Capitulum , quod immediatè Capitulo Generali proximum fuerit , in quo Provinciali Capitulo Vicarius Generalis , ac ejus Definitores pro alio Sexennio eligentur .

XIV. Quod si benedicente Deo , alia in Italia aliquando sit erigenda Provincia , non poterit omninò illud fieri , nisi consulto , & approbante Capitulo Generali , aut si res moram non patiatur , neque possit sine detrimento , prædicti Capituli tempus expectari , consulto , & approbante Definitorio Generali , cum consensu tamen Consilii extraordinarii omnium Congregationis Provinciarum , ac Generalis Capituli sequentis confirmatione .

Quo adveniente , ut nova scilicet , Provincia erigatur , ejus Provincialis cum suis Consiliariis , & Domorum Rectores in Provinciæ Romanæ Capitulo eligentur ; Quod si tunc Vicarius Generalis , ejusque Definitores suum sexennium impleverint alia fiet electio , & Vicarii Generalis , & unius Assistentis ex utraque Provincia , & Procuratoris , & Secretarii , quorum alteruter ex nova Provincia desumetur , ut

sint duo pro qualibet Provincia vocales .

XV. Deinceps tertio quoque anno in nova illa Provincia celebrabitur Capitulum Provinciale , eodem prorsus modo , quo de Provincia Romana dictum est superius . Præterea Mense Aprili immediate antè Capitulum Generale habebitur in Italia Congregatio , seu Conventus loco , & tempore per Vicarium Generalem designatis , in qua Congregatione vocem habebunt idem Vicarius Generalis cum suis Definitoribus , duoque Provinciales cum uno à qualibet Provincia Discreto , qui simul Vicarium Generalem , & Definidores eligent , & ea tractabunt , quæ ad bonum Provinciarum Italarum gubernium pertinere dignoscent . Quæ prædictæ electiones , & acta Congregationis à Capitulo Generali , vel Definitorio generali confirmabuntur .

XVI. Si autem decursu temporis Provincia tertia erigatur de consensu Capituli , vel Definitorii Generalis , ut supra dictum est , in dicta Congregatione Mense Aprili celebranda eligetur novæ Provinciæ Provincialis cum suis Consiliariis ; & Italiæ Definitorio per electionem adjungetur tertius Assistens , & Foundationum Promotor , itaut in prædicto Italiæ Definitorio
sint

sint duo pro qualibet Provincia Vocales.

Hyacinthus de Benoit Procurator Generalis qui supra.

Cajetanus Cioffi Congregationis Doctrinae Christianae in Neapolis Regno consistentis, quondam Præpositus Generalis, & nunc Procurator electus.

Cum autem, sicuti Dilecti etiam filii Paulus Guignard Procurator Generalis Congregationis Clericorum Sæcularium Doctrinae Christianae in Gallia, in locum Dilecti etiam Filii Hyacinthi de Bennoit suffectus, & Cajetanus Cioffi ad præsens Vicarius Generalis Provinciae Romanæ ejusdem Congregationis nobis nuper exponi fecerunt, ipsi, præmissa quo firmitus subsistant & inviolabilius serventur, Apostolicæ Confirmationis nostræ Patrocinio communiri summopere desiderent; Nos felici Congregationum præfatarum, sic unitarum statui, & commodis, quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, specialemque eisdem exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cen-

furis , & poënis à jure vel ab homine ,
 quavis occasione , vel causa latis , si qui-
 bus quomodolibet innodatae existant , ad
 effectum presentium dumtaxat consequen-
 darum serie absolventes , & absolutas fo-
 re censentes , supplicationibus eorum no-
 mine Nobis super hoc humiliter porre-
 ctis inclinati , de memoratorum Congre-
 gationis particularis , praefatae Cardinali-
 um Consilio , praedictas memorati Bene-
 dicti Praedecessoris binas Litteras (a) , ac in
 eis contenta quaecumque , nec non con-
 ventiones à Provinciis Galliae Congrega-
 tionis Doctrinae Christianae datas , & à
 Congregatione hujusmodi Provinciae Ro-
 manae subscriptas , ut petitur hoc modo :

Quoad Tertium possit Provincia Roma-
 na praedicta mittere ad Capitulum Gene-
 rale Vicarium Generalem , vel Provincia-
 lem , vel Assistentem ejusdem Provinciae
 Romanae , aut etiam deputare unum ex
 Provinciis Galliae praedictae .

Quoad quartum Praepositus Generalis ,
 semel singulis sexenniis possit visitare
 Pro.

(a) Confirmantur praedicta Brevia Bene-
 dicti XIII. data sub die 28. Septembris
 1725. & 16. Junii 1727. pro unione Con-
 greg. Doctr. Christ. Neap. cum Avenio-
 nen. & quaecumque in eis contenta .

Provinciam Romanam per se ipsum, vel per alium graduatum, qui tamen sit de dicta Provincia Romana, hæc tamen Visitatio durare non possit ultra sex Menses.

Quoad Sextum, Electio Vicarii Generalis, & Consiliariorum notificanda erit Præposito Generali (a).

Quoad Duodecimum, Capitula præfatarum Conventionum, nil novum postulari possit ab hac Sancta Sede, quod pertineat, vel ad Universam Provinciam Romanam, vel ad Universam Congregationem Doctrinæ Christianæ prædictæ, nisi certiorato prius illius Præposito Generali, vel Definitorio Generali, & omnia supradicta servanda erunt, etiamsi in Italia, novæ erigantur Provinciæ, Auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomolibet intervenierint, seu intervenisse dici, vel prætendi possit, dicta auctoritate sanamus.

I 4

De-

(a) *Approbantur allatæ conditiones, seu conventiones cum earum respectiva modificatione contra 3. 4. 6. & 12. caput.*

Decernentes pariter ipsas præsentēs Litteras semper firmas, validas, & efficaces existerē, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in memoratis Benedicti Prædecessoris binis Litteris concessa sunt non obitare; necnon, quatenus opus sit, dictarum Provinciarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus prò plenè, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo ro-
bo-

bore permanfuris , ad præmiſſorum , effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter , & expreſſè derogamus , ceteriſque contrariis quibuſcumque .

Volentes autem , ut præſentium Litterarum tranſumptis , ſeu exemplis etiam , impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis , & ſigillo Perſonę in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutę munitis , eadem prorsùs fides in judicio , & extrà adhibeatur , quę præſentibus ipsis adhiberetur , ſi forent exhibitę vel oſenſę . Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem ſub Anulo Piſcatoris die 7. Maii 1738. Pontificatus noſtri Anno octavo .

C. Amatus Pro-Secretarius .

INDEX.

Observationes præviae in Congregationis Institutionem, Statum, præcipuumque Officium. pag. 1

CAP. SUMMUM. De docenda Doctrina Christiana. 4

LIBER PRIMUS.

De Congregationis regimine.

CAP. I. **D**E Capitulis & Electionibus in genere. 11

CAP. II. De Capitulo Generali. 17

CAP. III. De Munere Præpositi Generalis. 25

CAP. IV. De Definitorio Generali. 32

CAP. V. De Assistentibus, aliisque Officialibus majoribus. 37

CAP. VI. De Capitulo Provinciali. 42

CAP. VII. De Munere Provincialis, & ejus Consilio. 49

CAP. VIII. De Capitulo Domus cujusque &

<i>& Secretario.</i>	57
CAP. IX. <i>De munere Rectoris.</i>	60
CAP. X. <i>De Vice-Rectore.</i>	65
CAP. XI. <i>De Procuratoribus particularibus, & de cura rerum temporalium.</i>	66
CAP. XII. <i>De Archiviis.</i>	71
CAP. XIII. <i>De novis Domibus acceptandis, deque fabricis & restorationibus faciendis.</i>	74
CAP. XIV. <i>De Novitiis, & eorum Magistro.</i>	77
CAP. XV. <i>De Clericorum, ac imprimis juniorum cura.</i>	83
CAP. XVI. <i>De Fratribus nostris Laicis, & Domesticorum cura.</i>	85
CAP. XVII. <i>De promovendis ad Ordines.</i>	87
CAP. XVIII. <i>De Studentibus & Professoribus.</i>	91
CAP. XIX. <i>De Collegiis & Convictoribus.</i>	95
CAP. XX. <i>De Bibliothecis, eorumque Praefectis.</i>	103
CAP. XXI. <i>De Concionatoribus.</i>	105
CAP. XXII. <i>De Missionibus.</i>	107
CAP. XXIII. <i>De Confessariis, nostrisque Collationibus Ecclesiasticis.</i>	109
CAP. XXIV. <i>De Parochis, & Beneficiariis.</i>	

CAP. XXV. De habitu tum Clericorum tum
Laicorum , & Cubiculorum supelle-
ctili .

116

CAP. XXVI. De Ordine , & loco cujus-
que .

120

CAP. XXVII. De Viatoribus & Hospiti-
bus .

122

CAP. XXVIII. De Litteris scribendis .

125

CAP. XXIX. De Seniorum & ægrotantium
cura : item & de Mortuis .

127

CAP. XXX. De Ratione procedendi in cor-
rectionibus : ubi etiam de culpis & pæ-
nis .

135

CAP. XXXI. De quibusdam delictis nota-
bilibus , eorumque pænis .

143

CAP. XXXII. De Desertoribus & aliis à
Congregatione recedentibus .

147

CAP. XXXIII. De dispensandis , ac de causis
& forma dispensationis .

150

LIBER SECUNDUS.

De Vita spirituali .

155

CAPUT PRIMUM . De Paupertate .

156

CAP. II. De Castitate .

159

CAP. III. De Obedientia .

160

CAP. IV. De Oratione mentali .

163

CAP. V. De Canonicis Horis .

164

CAP.

CAP. VI. De Missarum celebratione, ac Ecclesiis, aliisque ad divinum cultum spectantibus.	166
CAP. VII. De Mensa communi, & lectione ad mensam.	168
CAP. VIII. De Recreatione.	173
CAP. IX. De Domo egredientibus.	175
CAP. X. De Examine conscientiae, & vesperinis precibus.	176
CAP. XI. De Silentio servando.	177
CAP. XII. De Confessione, & Communionem.	178
CAP. XIII. De jejuniis, & abstinentia.	180
CAP. XIV. De spiritualibus colloquiis & culparum correctione.	181
CAP. XV. De piis exercitiis cujusque mensis & anni.	183
BREVE CLEMENTIS XII. Datum sub die 7. Maii Anno 1738.	186

C E R I M O N I E

Cavate dal nostro Cerimoniale, da osservarsi nella vestizione de' nostri Novizj, nel riceverli alla Professione, nella Rinnovazione de' voti, e nella distribuzione de' suffragj d' ogni mese.

C A P O I.

Della Vestizione de' Novizj.

I. *L Padre Maestro de' Novizj avvisato dal Superiore del giorno, che si è prefisso per dare il nostro Abito del Noviziato à chi lo desidera, procurerà di fargli preparare una sottana, una cinta, e un ferajolo curto per segno di noviziato, secondo il prescritto dalle nostre Costituzioni, con una berretta, ò capello, se hà da vestirsi un Fratello Laico.*

2. *Il Giovane desideroso di vestire il nostro abito, per dar saggio del suo buon desiderio, si presenterà in Refettorio nel tempo, che la Communità si trattiene à cena; e*
do.

domanderà in ginocchio una, ò due volte con tutta umiltà, e sottomissione l' abito dal P. Rettore, ò dal P. Provinciale, se questo sarà presente; e si disporrà, quando lo giudichi necessario, à fare una Confessione generale, acciò essendosi degnamente confessato, e comunicato possi conseguire l' Indulgenza plenaria, che ci hà concesso il Sommo Pontefice.

3. Poco tempo prima dell' ora assegnata dal Superiore per la vestizione, il P. Maestro farà portare gl' abiti sopra la Credenza vicina all' Altare dalla parte dell' Epistola dentro un Canestro decente, e coperto d' un pannolino: Farà altresì ponere sopra la stessa Credenza il secchietto dell' Acqua santa coll' aspergolo: e dalla parte del Vangelo farà collocare per il Ministro una Sedia à braccio; oppure in altro luogo comodo, se questa Cerimonia si farà fuori di Chiesa.

4. Gionto il tempo della vestizione si chiamerà à suono di campanello la Comunità nel Coro della Chiesa, ò nell' Oratorio, ò altrove, dove si farà la vestizione; e stando tutti i Padri, e Fratelli in ginocchio, e le Candele accese sopra l' Altare, il P. Maestro preceduto da due Accoliti vestiti di Cotta, e portando uno degli

gli Accoliti il Cerimoniale per metterlo sopra l'Altare dalla parte dell' Epistola, dove lo terrà aperto al Ministro, condurrà dalla Sacrestia inanzi di sè il Postulante di già avvertito d' andare modestissimo à capo scoperto, e con gl' occhi bassi all' Altare: qui lo farà inginocchiare sopra l' ultimo gradino in mezzo delli due Accoliti, ma in guisa tale, che non occupi il luogo del Ministro.

5. Dopo tutti gli altri uscirà dalla Sacrestia il Ministro con Cotta, e Stola, e berretta in capo: arrivato all' Altare si leverà la berretta, e s' inginocchierà nel mezzo dell' ultimo gradino; dove fatta breve orazione allo Spirito Santo, si metterà à sedere à capo coperto, e farà una breve Esortazione d' un quarto d' ora in circa al Postulante, rappresentandogli la stima, che deve fare della grazia, che Dio gli fa.

6. Nel tempo dell' Esortazione il P. Maestro starà à sedere frà li due Accoliti dalla parte dell' Epistola: così gl' altri Padri, e Fratelli sederanno sopra banchi à questo effetto preparati: il Postulante solo starà in ginocchio à capo scoperto, e ben attento all' Esortazione per imparare qual concetto deve avere, e fare della grazia da Dio ricevuta.

7. Fi-

7. *Finita l'Esortazione il Ministro col capo scoperto si metterà in ginocchio sopra il primo gradino dell' Altare , e intonerà il Veni Creator : lo proseguiranno i Padri divisi in due Cori parimente à ginocchio : in questo tempo il Sagrestano terrà in ordine l' Incenziero colla Navicella per porgerlo in tempo all' Accolito , quando il Ministro sarà per benedire gl' abiti .*

8. *Terminato l' Inno il Ministro si leverà in piedi , e colla faccia verso l' Altare dirà le seguenti orazioni , e gl' assistenti risponderanno .*

Ps. Emitte Spiritum tuum , & creabuntur .

R. Et renovabis faciem terræ.

OREMUS.

DEUS , qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere , & de ejus semper consolatione gaudere . Per Christum Dominum nostrum .

R. Amen.

ORE.

OREMUS.

DEUS, qui à sæculi vanitate conver-
fos ad bravium supernæ vocatio-
nis accendis; & renunciantibus sæculo man-
siones paras in Cœlis, dilata Cor * famu-
li tui N. cœlestibus donis, ut ad perfe-
ctionis spiritum, quem te inspirante con-
cepit, te adjuvante perveniat. Per Chri-
stum Dominum nostrum.

R. Amen.

OREMUS.

OMnipotens sempiterne Deus mise-
rere * huic famulo tuo N., & di-
rige eum secundum clementiam tuam in
viam salutis æternæ, ut te donante tibi
placita cupiat, & tota virtute perficiat.
Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

9. Si ricorderà què il Ministro di pro-
nonziare ciò, che conviene in plurale,
tanto ne' versetti, che nelle orazioni, se
vi sarà più d' un Postulante da vestire,
ò da ricevere alla Professione più d' un
Novizio; e per non scordarsi baderà alla
stelletta, che sta vicina alla parola da
proferirsi in numero plurale.

10. Di

10. Di poi il Ministro salirà à benedire gl' abiti posti in ordine nel Canestro sopra la Credenza vicina all' Altare dalla parte dell' Epistola , e dirà con voce intelligibile , e colle mani giunte :

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini .

R. Qui fecit Cœlum , & Terram.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Ex hoc nunc , & usque in sæculum .

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat .

V. Dominus vobiscum .

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Sopra la Sottana , Ferajolo , e Berretta.

Domine Jesu Christe , qui tegumen nostræ mortalitatis induere dignatus es , obsecramus immensam tuæ largitatis abundantiam , ut hoc genus vestimenti , quod Sancti Patres ad innocentia , & humilitatis indicium abrenunciantes huic sæculo ferre sanxerunt , ita benedicere † & sanctificare digneris , ut ✠ hic famulus
tuus

tuus , qui illud piæ devotionis affectu
sumere intendit , te intus quoque indue-
re mereatur. Qui vivis , & regnas cum
Deo Patre in unitate Spiritus Sancti De-
us , per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen .

OREMUS .

Sopra la Cinta.

Domine Jesu Christe , qui dixisti Apo-
stolis tuis , sint lumbi vestri præ-
cincti , infunde t̃ benedictionem tuam su-
per hujusmodi cingulum , ut * hic famu-
lus tuus illo præcinctus carnis inquina-
menta non sentiat , mundique vinculis
solutus , expeditus te sequatur . Qui vi-
vis , & regnas in sæcula sæculorum.

R. Amen .

11. *Dopo le sudette Orazioni metterà il
Ministro l' incenso nel Turibile senza bene-
dirlo : e benedirà coll' aspergolo dell' acqua
Santa gl' abiti , e poi l' incenserà tre volte nel
mezzo , alla dritta , e alla sinistra in questa
maniera 2. 1. 3.*

12. *Fatta la Benedizione degl' abiti
calerà il Ministro , si metterà à sedere ,
e si coprirà : Il P. Maestro in tanto starà
die-*

dietro del Postulante coll' Accolito alla sinistra , e il Sacrestano spiegarà un Tapeto per coprire il Postulante , quando sarà spogliato de' suoi abiti Secolari ; e l' altro Accolito porgerà al Ministro gl' abiti benedetti di mano in mano , che anderà rivestendo il Postulante .

13. Mentre il Ministro incomincerà a spogliare il Postulante , e proseguiranno gl' assistenti a levargli gl' abiti da secolare , dirà con voce mediocre :

Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis .

R. Amen .

Mentre gli presenterà la Sottana, dirà :

Induat te Dominus novum hominem , qui secundum Deum creatus est in iustitia , & sanctitate veritatis .

R. Amen .

Mentre gli presenterà la Cinta, dirà:

Præcingat te Dominus cingulo puritatis , & extinguat in lumbis tuis omnes carnis illecebras , ut maneat in te virtus continentiae , & castitatis . In Nomine Patris † & Filii , & Spiritus Sancti .

R. Amen .

Men-

Mentre gli porrà sul capo la Berretta, dirà:
Accipe pileum Clericalem, Crucem,
referentem pro vexillo Fidei, & scuto
bonæ voluntatis, quo expugnare valeas
omnes diabolicos incursus. Per Christum
Dominum nostrum.

R. Amen.

*Se poi il Postulante sarà un Fratello Laico,
mentre gli coprirà il Capo col
Capello, dirà:*

Accipe galeam salutis, qua semper
protectus nequissimi valeas ignita tela ex-
tinguere. Per Christum &c.

R. Amen.

14. *Si alzerà di poi il Ministro, e à
capo scoperto colla faccia voltata verso
l'Altare, dirà:*

Y. Salvum fac * servum tuum.

R. Deus meus sperantem in te.

Y. Mitte * ei, Domine, auxilium de
sancto.

R. Et de Sion tuere * eum.

Y. Nihil proficiat inimicus in * eo.

R. Et filius iniquitatis non apponat noc-
cere * ei.

Y. Domine exaudi orationem meam.

R. Et

R. Et clamor meus ad te veniat.

ψ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS Misericors, Deus clemens, sine quo nihil boni inchoatur, nihil boni perficitur, adsint humillimis nostris precibus tuæ pietatis aures, & * hunc famulum tuum N., cui de tua gratia præsumentes, Habitum nostræ Congregationis imposuimus, à sæcularibus desideriis defende, & concede propitius, ut in hoc sancto proposito devotus persistere, atque ad electorum tuorum consortium valeat pervenire. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

ψ. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis. R. A Templo Sancto tuo, quod est in Jerusalem.

OREMUS.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere, ut cuncta nostra oratio, & operatio à te semper incipiat, & per te cæpta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

15. Se saranno molti i Postulanti à prendere l' abito , si farà al primo tutta di seguito questa Cerimonia , prima d' incominciarla per il secondo ; e così in ordine al terzo &c. A tutte le sudette Orazioni un' Accolito col capo scoperto , e à ginocchio terrà à commodo del Ministro aperto il presente Cerimoniale .

16. Ciò tutto eseguito colla più possibile divozione , e gravità dal Ministro , il Padre Maestro gli presenterà il Novizio à prendere la S. Benedizione : Indi lo condurrà dagl' Accoliti , così per ordine da tutti li Padri , e Fratelli , acciò tutti l' accolghino con qualche segno di benevolenza ; il primo però ad accoglierlo dopo il Ministro , sarà l' istesso Padre Maestro , il quale averà preventivamente avvisato il Postulante , che nel presentarsi alli Padri , deve stendere umilmente le sue braccia sotto le Braccia di essi , e non già sopra le loro spalle ; come ancora mediocrementemente piegare il ginocchio destro in segno di riverenza .

17. Così terminata la funzione ciascuno de' Padri con ordine si ritirerà , fatta prima la genuflessione al Santissimo Sacramento , ò riverenza alla Croce ; e il Ministro farà registrare nel Libro delle vesti-

sti-

stizioni la fatta vestizione del Novizio col suo Nome, Cognome, Patria, Diocesi, età, giorno, ora, ed anno, in cui è stato vestito, sottoscrivendola di propria mano, e con farla sottoscrivere dal Novizio, e dal P. Segretario della Casa, nella quale è seguita.

C A P O II.

Della Professione de' Novizj.

1. **S**upponiamo, che il Novizio prima della Professione abbia fatto per otto, o nove giorni gl' esercizi spirituali; come altresì la Confessione generale, se non l'avesse fatta prima della sua vestizione, e che sia avvertito del giorno, in cui hà da professare.

2. Ciò presupposto, nel giorno della Professione qualche ora prima di professare, averà in Chiesa il Novizio un Ferajolo longo, che serve per distinguere l'abito de' Novizj da quello de' Professi; e ciò in seguito dell'attenzione del P. Maestro, à cui spetta far preparare nella Chiesa anche la sedia per il Ministro, come si è detto per la vestizione nel §. 3.

3. Gionta l' ora della professione si chiamerà la *Comunità* à suono di *Campanello*; e il *Padre Rettore*, ò altro *Padre* destinato à ricevere la professione, il *Padre Maestro de' Novizj* col *Novizio*, e due *Accoliti* usciranno dalla *Sacrestia* per andare all' *Altare* nel modo, e ordine, che si è indicato della vestizione §. 4. 5.

4. Il *Padre Ministro* fatta una breve *Esortazione* al *Novizio*, s' inginocchierà, e à capo scoperto intonerà il *Veni Creator*, come di già si è detto nel precedente *Capitolo*. Finito l' *Inno* si leverà in piedi, e dirà le seguenti orazioni.

Ÿ. *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.*

R. *Et renovabis faciem Terræ.*

OREMUS.

DEus: qui corda *Fidelium Sancti Spiritus* illustratione docuisti, da nobis in eodem spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere. Per *Christum Dominum nostrum*.

R. *Amen.*

5. Si accosterà dopo alla parte dell' *Epi-*
sto-

*stola per benedire il Ferajolo longo , do-
ve stando in piedi dirà con voce intelli-
bile :*

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine
Domini .

R. Qui fecit Cœlum , & Terram .

Ÿ. Sit nomen Domini Benedictum .

R. Ex hoc nunc , & usque in sæculum .

Ÿ. Domine exaudi Orationem meam .

R. Et clamor meus ad te veniat .

Ÿ. Dominus vobiscum .

R. Et cum spiritu tuo .

OREMUS.

Domine Jesu Christe , qui tegumen
nostræ mortalitatis induere digna-
tus es , obsecramus immensam tuæ largi-
tatis abundantiam , ut hoc genus vesti-
menti , quod Sancti Patres ad innocentia ,
& humilitatis indicium , abrenunciantes
huic sæculo ferre sanxerunt , ita benedi-
cere † & sanctificare digneris , ut * hic
famulus tuus , qui illud piæ devotionis
effectu sumere intendit , te intus quoque
induere mereatur . Qui vivis , & regnas
cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti
Deus , per omnia sæcula sæculorum .

R. Amen .

6. Ciò detto , subito metterà l' Incenso nel Turibile , benedirà &c. e incenserà , come si è detto nel §. 11. della vestizione .

7. Di poi stando à sedere incomincerà à levare da sù le spalle del Novizio il Ferajolo curto , e proseguendo gl' assistenti à levarglielo affatto, dirà :

Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis . R. Amen .

Gli presenterà immediatamente il Ferajolo longo , e dirà :

Induat te Dominus novum hominem , qui secundum Deum creatus est in iustitia, & sanctitate veritatis . R. Amen .

Se sarà più d'uno , che faccia la sua Professione , si farà per ciascuno in particolare questa Cerimonia , e tutta intiera per il primo Novizio prima di principiarla per il secondo &c.

8. Ciò fatto il Ministro si leverà in piedi , e à capo scoperto voltato verso l' Altare dirà: Pater noster con voce alta , e poi seguiterà colla stessa voce à dire :

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem .

R. Sed libera nos à malo .

Ÿ. Sal.

Ÿ. Saluum fac * seruum tuum .
R. Deus meus * sperantem in te .
Ÿ. Mitte * ei , Domine , auxilium de
Sancto .

R. Et de Sion tuere * eum .
Ÿ. Nihil proficiat inimicus in * eo .
R. Et filius iniquitatis non opponat nocere * ei .

Ÿ. Domine exaudi Orationem meam .
R. Et clamor meus ad te veniat .
Ÿ. Dominus vobiscum .
R. Et cum spiritu tuo .

OREMUS :

DEus, qui per coæternum Filium tuum
mirabiliter Mundum condidisti , &
mirabilius per mysterium Sanctæ Incarna-
tionis ejus renovasti , respice , quæsu-
mus , super * hunc famulum tuum N. ab-
renunciationem sæculi profitentem , ut
ejusmodi Domini nostri gratia , in Spiritu
mentis suæ renovatus , veterem hominem
cum actibus suis exuat , & novum , qui
secundum te creatus est , induere merea-
tur . Per eundem Christum Dominum
nostrum. R. Amen .

OREMUS.

Domine Jesu Christe , qui es via ,
sine qua nemo venit ad Patrem ,
quæsumus clementiam tuam , ut * hunc fa-
mulum tuum N. à carnalibus desideriis
abstractum , per iter christianæ perfe-
ctionis deducas , & qui peccatores voca-
re dignatus es dicens , venite ad me om-
nes , qui laboratis , & onerati estis , &
ego vos reficiam : præsta ut hæc vox in-
vitationis tuæ hoc in * eo interiorius ope-
retur , quatenus peccatorum onera depo-
nens , & quam suavis es , gustans , tua
refectione sustentari mereatur . Qui vi-
vis , & regnas in sæcula sæculorum .

R. Amen .

OREMUS.

Omnipotens , sempiterne Deus , qui
abundantia pietatis tuæ , & me-
rita supplicum excedis , & vota , effun-
de super * hunc famulum tuum N. copio-
sam Spiritus Sancti gratiam , ut quod ho-
die te inspirante inchoat , justè , & sanctè
per veram humilitatem , & obedientiam ,
in fraterna charitate fundatus , te adju-
vante perficiat : atque in sancto proposi-
to

to feliciter perseverans , ad vitam per-
veniat sempiternam . Per Dominum no-
strum Jesum Christum filium tuum , qui
tecum vivit & regnat in unitate ejusmodi
Spiritus Sancti Deus , per omnia sæcula
sæculorum . Amen .

8. Dette queste Orazioni il Ministro si
metterà à sedere , e si coprirà : Il Novi-
zio poi postosi a ginocchio a piedi del Mi-
nistro raccoglierà tutto il suo spirito in
Dio , e con gl' affetti del cuore più vivi
proferirà con voce chiara , e intelligibile
la sua Professione scritta , e sottoscritta di
propria mano sopra un foglio di Carta ,
che terrà fra li due polici , e indici nelle
mani ; e perchè quest' opera riesce diffici-
le à farsi in publico , senza che lo spirito
del Novizio non si senta alquanto distrat-
to , e turbato , si ricorderà il Novizio
prima di presentarsi à professare di offeri-
re à Dio di cuore quanto dirà , e farà ,
pregandolo divotamente di accettare l' of-
ferta , che deve fare di tutto se stesso ,
e di dargli la totale remissione de' suoi pec-
cati à tenore dell' Indulgenza plenaria
concessa da Clemente VIII. , e da Ales-
sandro VII.

FORMOLA DELLA PROFESSIONE .

In Nomine Sanctissimæ Trinitatis ,
Patris , & Filii , & Spiritus
Sancti , Amen .

ANno Domini millesimo septingen-
tesimo N. die N. In Ecclesia S.
N. Congregationis Clericorum Sæcula-
rium Doctrinæ Christianæ , Civitatis N.
Ego N. N. Filius N. Diœcesis N. expleto
integro mei Novitiatus anno , & plane
consciis formæ vivendi , atque Constitu-
tionum dictæ Congregationis , voveo ,
& promitto Deo Omnipotenti , Beatæ
Mariæ semper Virgini , totique Curia
Cælesti , & tibi (*Reverendo Patri im-
presentiarum hujusce Domus Rectori ad
hoc specialiter delegato*) omnibusque
aliis Superioribus meis , qui in dicta Con-
gregatione canonicè fuerint electi , Pau-
pertatem , Castitatem , & Obedientiam :
juxta tenorem Brevium Apostolicorum ,
& Constitutiones ejusdem Congregatio-
nis factas , & faciendas .

*Promitto insuper , voveo , & juro me
in eadem Congregatione perpetuò , &
quandiu vixero perseveraturum . Ita me
Deus adjuvet ; & hæc Sancta Dei Evan-
gelia .*

Ego

Ego N. N. propria manu ista scripsi ,
& subscripsi , atque ore proprio pronun-
ciavi die , & anno quibus supra , coram
testibus hic subsignatis .

N. N.

N. Testis . N. Testis .

9. Quando poi , à Dio piacendo , sarà
beatificato il nostro Venerabile Fondatore ,
bisognerà aggiungere dopo Beatæ Mariæ
semper Virgini questa particola Beato Ce-
sari Patri nostro : La sudetta formola si
deve intendere, come sopra, quando sarà de-
legato il P. Rettore della Casa à ricevere il
Novizio alla Professione: altrimenti essen-
do deputato un'inferiore, si deve lasciare la
particola impresentiarum hujusce Domus
Rectori : se poi lo riceverà il P. Provin-
ciale , ò il P. Generale, converrà lasciare
quest' altra particola ad hoc specialiter de-
legato , e addattare il restante della for-
mula giusta la loro persona , e dignità .

10. Arrivato il Novizio , che professa
à quelle parole : & hæc Sancta Dei Evan-
gelia, il Ministro gli darà il Vangelo à toc-
care colla mano destra presentandogli il
Messale aperto . Se poi chi professa sarà
Fratello Laico , che non intenda la lingua
latina , proferirà la formola tradottagli in

Italiano dal P. Maestro , ò ripetendola parola per parola , come gli suggerirà detto Padre , quando non sappia leggere , ne scrivere , soggiungerà subito hò fatto scrivere da un' altro questa formola , che hò prononziato di propria bocca , ed in conferma di quanto sopra, hò fatto di propria mano questo segno di Croce † .

II. Proferita più col cuore, che colla lingua questa formola della sua Professione il Novizio presenterà il foglio al Ministro , il quale lo metterà sopra l' Altare , se gli sarà vicino , e per incorporare il Novizio professo alla Congregazione l' istesso Ministro stando coperto à sedere, dirà :

Nos quoque, Charissime Fili , quantum à Domino possumus promereri , & nostrum est elargiri , nomine Reverendi admodum Patris nostri Generalis , totiusque Congregationis , te ad communem nobiscum vivendi societatem , & ad omnium bonorum ejusdem Congregationis , maxime spiritualium , participationem admittimus , quatenus valeas præmia iis , qui sua reliquerunt omnia, & secuti sunt Christum repromissa percipere prestante (Qui se scoprirà) eodem Domino nostro Jesu Christo , qui vivit , & regnat in sæcula sæculorum . R. Amen .

12. *Ciò detto subito presenterà al nuovo professore un Cereo acceso, dicendogli à capo coperto :*

Accipe, charissime Fili, lumen Christi, qui sanctis operibus in hoc mundo fulgeas, & æterna charitate perfrui valeas.

R. Amen.

13. *Indi levatosi in piedi, e scoperto colla faccia verso l' Altare, il Ministro dirà con voce intelligibile :*

Ÿ. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

R. A Templo Sancto tuo, quod est in Jerusalem.

OREMUS:

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere, ut cuncta nostra oratio, & operatio à te semper incipiat, & per te cepta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. *R. Amen.*

14. *Discendendo poi il Ministro sopra l' ultimo gradino dell' Altare, e stando in piedi, e nel mezzo dell' Altare intonerà*
il

il Te Deum laudamus, che li Padri, e Fratelli parimente stando in piedi divisi in due Cori proseguiranno alternativamente, e sul fine il Sacrestano preso il Cereo dalle mani del Novizio professo lo smorzerà: Allora il professo si metterà à ginocchio inanzi al Padre, che l' ha ricevuto alla Professione per prendere la benedizione, che gli darà con qualche dimostrazione di benevolenza: farà l' istessa sottomissione al Padre Maestro, e successivamente agl' Accoliti, à tutti i Padri, e Fratelli presenti, mà nella maniera, e coll' ordine espresso nella Cerimonia della vestizione §. 16.

15. Fratanto il Padre, che averà ricevuto la Professione si sottoscriverà nel foglio volante, e nel Libro degli atti delle Professioni; mà sotto il nome del professo, e in questa forma: Præfata vota in manibus nostris emissa fuisse à præfato N. N. testamur N. Rector, vel Provincialis &c. qui supra. I due Testimonj altresì sottoscriveranno, e il predetto Libro, e il suddetto foglio, che resterà nelle mani del Segretario della Casa,

C A P O III.

Della Rinovazione de' Voti.

1. **A**lli 15. di Aprile giorno del felice transito del nostro V. Fondatore, dopo la preghiera della sera tutti li Padri, e Fratelli si congregaranno nell' Oratorio interno, ò nella Chiesa, dove il Superiore dopo d' aver fatto leggere un capo d' un Libro spirituale, che tratti della rinovazione de' voti, farà una breve Esortazione a questo proposito; Stando poi tutti à ginocchio, ciascuno procurerà di eccitare nel suo cuore ardentissimi affetti di divozione, per fare à Dio l' offerta di tutto se stesso col medesimo desiderio, e volontà assoluta, che ebbe nel giorno della sua Professione. In tanto si accenderanno due candele per ambe le parti dell' Altare.

2. Il Superiore incomincerà il Veni Creator, che proseguiranno i Padri, e Fratelli à vicenda: finito l' Inno seguirà il Superiore à dire.

ψ. Emitte spiritum tuum, & creabuntur.

R. Et renovabis faciem terræ.

ORE.

OREMUS.

DEus , qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti , da nobis in eodem spiritu recta sapere , & de eius semper consolatione gaudere . Per Christum Dominum nostrum .

R. Amen .

OREMUS.

Respice, quæsumus Domine, super hanc Familiam tuam , pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium , & Crucis subire tormentum . Qui tecum vivit , & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum .

R. Amen .

3. Dopo le sudette orazioni il Superiore sarà il primo a rinnovare li suoi voti ; e però stando a ginocchio , col capo scoperto , e colle mani giunte avanti l'Altare dirà con voce intelligibile così :

Io N. N. Rinuovo li miei voti di Povertà , di Castità , e di Ubbidienza , e di perpetua stabilità nella Congregazione :

ne : Così Iddio mi ajuti , e questi suoi Santi Vangeli .

Nel dire così toccherà colla mano destra il Santo Vangelo , che sarà sopra l'Altare.

Tutti gl' altri Padri , e Fratelli successivamente per ordine di Professione faranno l' istesso , e sul fine il Superiore principierà la Salve Regina , che diranno divotamente tutti insieme , e poi proseguirà il Superiore à dire :

Ÿ. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix .

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi .

OREMUS .

C Oncede nos Famulos tuos , quæsumus Domine Deus , perpetua mentis , & corporis fanitate gaudere , & gloriosa B. Mariæ semper Virginis intercessionem , à præsentis liberari tristitia , & æterna perfrui lætitia . Per Christum Dominum nostrum . *R. Amen .*

Actiones nostras , quæsumus Domine ; aspirando præveni , & adjuvando prosequere .

quere, ut cuncta nostra oratio, & operatio à te semper incipiat, & per te cæpta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

C A P O I V.

Della Distribuzione de' Suffraggi per ogni mese.

1. **A**tenore del santo Costume nella Congregazione introdotto dal nostro V. Fondatore di prendere un Santo per Avvocato, ed una delle sue virtù da praticare nel decorso d' ogni mese; il Fratello destinato dal Superiore per custodire i Biglietti, ò suffraggi, li terrà in ordine per presentarli al detto Superiore nell' ultimo giorno del mese dopo la preghiera comune della sera.

2. In quel tempo, mentre tutta la Comunità stà in ginocchio, il Superiore parimente stando à ginocchio dirà:

Veni Sancte Spiritus; reple tuorum corda Fidelium, & tui amoris in eis ignem accende.

Ÿ. Emitte Spiritum tuum, & creabuntur. R. Et renovabis faciem terræ.

ORE-

OREMUS.

PRætende , Domine , Fidelibus tuis dexteram cœlestis auxilii , aut te toto corde perquirant , & quæ dignè postulant , consequi mereantur . Per Christum Dominum nostrum .

R. Amen .

3. Dopo questa Orazione il Superiore si alzerà in piedi , e presi nelle proprie mani i suffraggi , li mischierà sopra il Tavolino avanti il Crocifisso ; indi si metterà in ginocchio , e piglierà il Biglietto , che gli viene alla mano , e lo presenterà al Padre , il quale sarà il primo in dignità , ò al Vice-Rettore , ò al più antico di Professione : Questo stando in piedi vicino al Tavolino , e col capo scoperto lo leggerà con voce intelligibile , e poi lo renderà al Superiore , il quale alzatosi di poi , e stando a sedere vicino al detto Tavolino col capo coperto leggerà tutti gl' altri suffraggi , che ciascuno de' Padri piglierà per se , e gli presenterà à leggere successivamente secondo l' ordine della sua dignità , e Professione .

4. Finita la distribuzione , come sopra , il Superiore in ginocchio dirà la seguente Antifona .

San-

Sancti Dei omnes intercedere dignemini pro nostra, omniumque salute.

ψ. Lætamini in Domino, & exultate iusti.

℞. Et gloriamini omnes recti corde.

OREMUS.

OMnes Sancti tui, quæsumus Domine, nos ubique adjuvent: ut dum eorum merita recolimus, patrocinia sentiamus, & pacem tuam nostris concede, temporibus, & ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam, iter, actus, & voluntates nostras, & omnium Famulorum tuorum in salutis tuæ prosperitate dispo-
ne, benefactoribus nostris sempiterna, bona retribue, & omnibus defunctis requiem æternam concede. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

5. Ciascuno si ricorderà in ogni giorno del Mese di fare qualche atto di quella virtù, che gli sarà indicata dal Biglietto e di raccomandarsi di cuore al Santo; perciò terrà affisso il Biglietto nella sua Camera per rammentarsi più facilmente.

F I N E.

Constitutiones Congregationis Clericorum Secularium ...

Roma 1747

H.mon. 115

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10029668-8